ಕರ್ನಾಟಕ ವಿಧಾನ ಸಭೆ

KARNATAKA LEGISLATIVE ASSEMBLY DEBATES

ಸೋಮವಾರ 11ನೇ ಆಗಸ್ಟ್ 1997ರಂದು

ಸದನವು ವಿಧಾನ ಸೌಧದಲ್ಲಿರುವ ವಿಧಾನ ಸಭೆಯ ಸಭಾಂಗಣದಲ್ಲಿ

ಬೆಳಗ್ಗೆ 10.20 ಗಂಟೆಗೆ ಸಮಾವೇಶಗೊಂಡಿತು.

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು : (ಶ್ರೀ ರಮೇಶ್ ಕುಮಾರ್) ಅವರು

ಪೀಠವನ್ನು ಅಲಂಕರಿಸಿದ್ದರು.

ವಿತ್ತೀಯ ಕಾರ್ಯಕಲಾಪಗಳು

1997-98ನೇ ಸಾಲಿನ ಶಿಕ್ಷಣ ಇಲಾಖಾ ಬೇಡಿಕೆಗಳ ಮೇಲೆ ಚರ್ಚೆ (ಮುಂದು)

+ ಡಾ|| ಎಂ.ಪಿ. ಕರ್ಕಿ (ಕುಮಟ) : ಸನ್ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೆ, ಉನ್ನತ ಶಿಕ್ಷಣ ಇಲಾಖೆಯ ಬೇಡಿಕೆ ಸಂಖ್ಯೆ 11 ಮತ್ತು ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಮತ್ತು ಸೆಕೆಂಡರಿ ಶಿಕ್ಷಣ ಇಲಾಖೆಯ ಬೇಡಿಕೆ ಸಂಖ್ಯೆ 14ರ ಮೇಲೆ ನಾನು ಮಾತನಾಡಲು ಇಚ್ಛಿಪಡುತ್ತೇನೆ. ವಿಧಾನ ಮಂಡಲದಲ್ಲಿ ಮಂಡಿಸಿರತಕ್ಕಂಥ ಎಲ್ಲಾ ಬೇಡಿಕೆಗಳ ಪೈಕಿ ಈ ಬೇಡಿಕೆಗಳು ಹೆಚ್ಚಿನ ಮಹತ್ವ ಪಡೆದಿರತಕ್ಕಂಥ ಬೇಡಿಕೆಗಳಾಗಿವೆ. ಮೊದಲನೆಯದಾಗಿ, ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಶಿಕ್ಷಣ ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು 2 ಲಕ್ಷದಷ್ಟು ಸಿಬ್ಬಂದಿ ಇದ್ದಾರೆ. ಇದು ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರದ ಸಿಬ್ಬಂದಿಯ ಮೂರನೇ ಒಂದು ಭಾಗದಷ್ಟಾಗುತ್ತದೆ. ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದ ಒಟ್ಟು ಬಜೆಟ್‌ನಲ್ಲಿ 16.3 ಪರ್‌ಸೆಂಟ್‌ನಷ್ಟು ದೊಡ್ಡ ಪ್ರಮಾಣದ ಹಣವನ್ನು ಈ ಶಿಕ್ಷಣ ಇಲಾಖೆಗೆ ನಿಗದಿ ಮಾಡಲಾಗಿದೆ. ಶಿಕ್ಷಣದ ಮಹತ್ವ ಎಷ್ಟಿದೆ ಎಂಬ ಬಗ್ಗೆ ತಮಗೆಲ್ಲರಿಗೂ ಗೊತ್ತಿರುವುದರಿಂದ ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ನಾನು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಮತ್ತು ರಾಷ್ಟ್ರವನ್ನು ಕಟ್ಟಲಿಕ್ಕೆ ಪ್ರಮುಖ ಪಾತ್ರವನ್ನು ಈ ಶಿಕ್ಷಣ ಇಲಾಖೆವಹಿಸುತ್ತದೆ. ಈ ಶಿಕ್ಷಣ ಇಲಾಖೆಯು ಹಳ್ಳಿಗಾಡಿನಿಂದ ಹಿಡಿದು ಪಟ್ಟಣದವರೆಗೆ ವಿಶಾಲವಾಗಿ ವ್ಯಾಪಿಸಿರತಕ್ಕಂಥ ಒಂದು ಇಲಾಖೆ. ಇಂಥ ಪ್ರಮುಖವಾಗಿರತಕ್ಕಂಥ ಪ್ರಾಥಮಿಕ, ಮಾಧ್ಯಮಿಕ ಮತ್ತು ಪ್ರೌಢ ಶಿಕ್ಷಣ ಇಲಾಖೆಗೆ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕವಾಗಿರತಕ್ಕಂಥ ಮತ್ತು ಧಕ್ಷರಾಗಿರತಕ್ಕಂಥ ಮಾನ್ಯ ಗೋವಿಂದೇಗೌಡರು ಮಂತ್ರಿಗಳಾಗಿದ್ದಾರೆ, ಪ್ರಾಮಾಣಿಕರಾದ ಹಾಗೂ ಕಳಕಳಿ ಇರತಕ್ಕಂಥವರು ಶಿಕ್ಷಣ ಇಲಾಖೆಯ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿಗಳಾಗಿದ್ದಾರೆ, ಶಿಕ್ಷಣದ ಬಗ್ಗೆ ಮತ್ತು ಜನತೆ ಬಗ್ಗೆ ಕಳಕಳಿ ಹೊಂದಿರತಕ್ಕಂಥ ಕಮಿಷನರ್‌ರವರು ಹಾಗೂ ಸಿಬ್ಬಂದಿಗಳು ಸೇರಿ ಶಿಕ್ಷಣದ ಮಟ್ಟವನ್ನು ಎತ್ತರಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇಷ್ಟಿದ್ದರೂ ಕೂಡ ಏನೂ ಸಾಲದು ಎನ್ನುವ ವಿಷಯವನ್ನು ಎತ್ತಿಕೊಂಡು ಈ ಸಭೆಯ ಹಾಗೂ ಜನತೆಯ ಲಕ್ಷ್ಯವನ್ನು ಸೆಳೆಯಲಿಕ್ಕೆ ಇಚ್ಛಿಪಡುತ್ತೇನೆ. ಈ ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿ ಆಗಿರತಕ್ಕಂಥ ಉತ್ತಮ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಬಯಸದೆ ಯಾವ ಯಾವ ನ್ಯೂನತೆಗಳು ಇವೆ, ಹಾಗೂ ಆ ನ್ಯೂನತೆಗಳನ್ನು ಯಾವ ರೀತಿ ಸುಧಾರಿಸಬಹುದೆಂಬ ಬಗ್ಗೆ ಕೆಲವು ಸೂಚನೆಗಳನ್ನು

ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಮೊದಲನೆಯದಾಗಿ, ಸರ್ಕಾರಿ ಸಿಬ್ಬಂದಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಶತ 5ರಷ್ಟು ಸಿಬ್ಬಂದಿಗಳನ್ನು ಕಡಿಮೆ ಮಾಡುತ್ತೇವೆಂದು ಘೋಷಣೆ ಮಾಡಿದ್ದರೂ ಆ ಘೋಷಣೆಯ ಧೋರಣೆಯ ವ್ಯತಿರಿಕ್ತವಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಮಾಡಲಾಗಿದೆ. ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಿಕ್ಷಣ ಹಂತದಲ್ಲಿ ಮೇಲ್ವಿಚಾರಣೆ ಮಾಡಲು ಎ.ಇ.ಓ., ಮತ್ತು ಬಿ.ಇ.ಓ., ಹುದ್ದೆಗಳನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಎ.ಇ.ಓ., ಮತ್ತು ಬಿ.ಇ.ಓ., ಗಳಿಗೆ ಅವರ ಕೆಲಸಗಳೇನೆಂದೇ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಈ ಇಬ್ಬರೂ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಒಂದೇ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡುವ ರೀತಿ ಈ ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲಿ ನಡೆದು ಬಂದಿದೆ. ಕಾಲೇಜು ಶಿಕ್ಷಣ ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿ ಹೊಸದಾಗಿ ಕಮಿಷನರ್ ಹುದ್ದೆಯನ್ನು ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡಲಾಗಿದೆ. ಅಲ್ಲಿ ಈಗಾಗಲೇ ಇರುವ ಡೈರೆಕ್ಟರ್‌ರವರು ಸರಿಯಾಗಿ ಇಲ್ಲದೇ ಇದ್ದರೆ ಆ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಐ.ಎ.ಎಸ್. ಆಫೀಸರನ್ನು ತುಂಬಬಹುದಾಗಿತ್ತು. ಆದರೆ, ಆ ರೀತಿ ಮಾಡದೆ ಒಂದು ಕಮಿಷನರ್ ಹುದ್ದೆಯನ್ನೇ ಹೆಚ್ಚುವರಿಯಾಗಿ ಸೃಷ್ಟಿ ಮಾಡಿ ಸರ್ಕಾರದ ಬೊಕ್ಕಸಕ್ಕೆ ಇನ್ನಷ್ಟು ಭಾರವಾಗುವಂಥ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡಲಾಗಿದೆ. ಈಗ ಪಿ.ಯು.ಸಿ., ಬೋರ್ಡ್‌ನಲ್ಲಿ ಜಾಯಿಂಟ್ ಡೈರೆಕ್ಟರ್ ಮತ್ತು ಡೆಪ್ಯೂಟಿ ಡೈರೆಕ್ಟರ್ ಹುದ್ದೆಗಳನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿ ಕೇವಲ ಆ ಹುದ್ದೆಗಳನ್ನು ಅಡ್ಜಸ್ಟ್‌ಮೆಂಟ್‌ಗೆ ತುಂಬಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ ಎನ್ನುವ ಮಾತನ್ನು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆಂಬ ವಿಷಯವನ್ನು ಸಭೆಯ ಗಮನಕ್ಕೆ ತರಲಿಕ್ಕೆ ಇಚ್ಛೆಪಡುತ್ತೇನೆ. ಈ ತರಹ ಹೆಚ್ಚುವರಿ ಹುದ್ದೆಗಳು ಎಲ್ಲಾ ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗುವುದು ಹೀಗೆ; ನಂತರ, ಅದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಂತೆ ನಾಲ್ಕನೇ ದರ್ಜೆ ನೌಕರರು, 3ನೇ ದರ್ಜೆ ನೌಕರರು, ಬೆರಳಚ್ಚುಗಾರರು, ಟೆಲಿಫೋನ್, ವಾಹನ ಹೀಗೆ ಎಲ್ಲಾ ಬರುವುದರಂದ ಸರ್ಕಾರದ ಬೊಕ್ಕಸಕ್ಕೆ ಹೊರೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ರೀತಿ ಮಾಡುವುದು ಸರ್ಕಾರದ ನೀತಿಯ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿದೆ. ಈಗ, ಎ.ಇ.ಓ., ಹುದ್ದೆಗಳನ್ನು ರದ್ದು ಮಾಡುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಎ.ಇ.ಓ., ಹುದ್ದೆಗಳನ್ನು ರದ್ದು ಮಾಡುವಾಗ ಬಿ.ಇ.ಓ., ಹುದ್ದೆಗಳನ್ನು ಏಕೆ ರದ್ದು ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ? ದೊಡ್ಡ ಎತ್ತರಕ್ಕೆ ಏರಿಸಿದ ಹುದ್ದೆಗಳನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಕಡಿಮೆ ದರ್ಜೆಯ ಹುದ್ದೆಗಳನ್ನು ಏಕೆ ಕಡಿತ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ ಎನ್ನುವ ವಿಷಯ ನನಗೆ ಸಂದಿಗ್ಧಕ್ಕೆ ಎಡೆಮಾಡಿಕೊಟ್ಟಿದೆ. ಕಳೆದ ಸಾಲಿನಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ಸೋತಿದ್ದಾರೆ. ಕೆಲವು ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ನಿಗದಿತ ಹಣಕ್ಕಿಂತ ಕಮ್ಮಿ ಹಣವನ್ನು ಖರ್ಚು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಪುಸ್ತಕಾಲಯ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಶತ ಕೇವಲ 13.33 ಮಾತ್ರ ಗುರಿಯನ್ನು ಸಾಧಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗಿದೆ. ಅದೇ ರೀತಿ ಆಹಾರ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿ ಶತ ಕೇವಲ 64 ರಷ್ಟು ಮಾತ್ರ ಸಾಧನೆ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗಿದೆ. ಇವರು, ಅಲ್ಪಸಂಖ್ಯಾತರ ಹಿತ ರಕ್ಷಕರೆಂದು ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ, ಮುಸ್ಲಿಮ್, ಅಲ್ಪಸಂಖ್ಯಾತರ ಶಾಲೆಗಳಿಗೆ ಇಟ್ಟಿದ್ದ ಹಣದಲ್ಲಿ ಕೇವಲ 26.60 ರಷ್ಟನ್ನು ಮಾತ್ರ ಖರ್ಚು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಸಂಸ್ಕೃತ ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡುವ ಶಿಕ್ಷಕರುಗಳಿಗೆ ವೇತನ ನೀಡಲು ನಿಗದಿ ಮಾಡಿದ್ದ ಒಂದು ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಖರ್ಚು ಮಾಡಲೇ ಇಲ್ಲ. ಸೆಕೆಂಡರಿ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಸಂಸ್ಕೃತ ಬೋಧನೆ ಸಲುವಾಗಿ ಸೌಕರ್ಯ ಒದಗಿಸುವ ಸಲುವಾಗಿ ಇಟ್ಟಿದ್ದ ಒಂದು ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳಲ್ಲಿ 61 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ಖರ್ಚು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಹಾಗೆಯೇ ಪರಿಶಿಷ್ಟ ಜಾತಿ ಮತ್ತು ಪಂಗಡದ ಪ್ರತಿಭಾನ್ವಿತ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಉನ್ನತ ಶಿಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ನಿಗದಿ ಮಾಡಲಾಗಿದ್ದ 10 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ಪೈಸೆಯನ್ನೂ ಖರ್ಚುಮಾಡಿಲ್ಲ. ಅದೇರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಧೈರ್ಯ, ಪರಾಕ್ರಮಶಾಲಿಯಾದ ಮಕ್ಕಳ ಶಿಕ್ಷಣದ

ವೆಚ್ಚವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತೇವೆಂದು ಸ್ವಲ್ಪ ಹಣವನ್ನು ಇಟ್ಟಿದ್ದರು. ಆ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಎಷ್ಟು ತಡಕಾಡಿದರೂ ಕೂಡ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯಕ್ಕೆ ಸರಕಾರದವರಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಕೇಳಿಕೊಂಡರೂ ಕೂಡ ಒಂದು ಪೈಸೆಯನ್ನೂ ಕೂಡ ಅವರಿಗೆ ಕೊಡದೆ ಅವರ ತಂದೆ-ತಾಯಿಗಳಿಗೆ ಬಹಳ ಅಸಮಾಧಾನವನ್ನು ಉಂಟು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಸಂಸ್ಕೃತ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಎಸ್‌ಎಸ್‌ಎಲ್‌ಸಿ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಪರೀಕ್ಷೆಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳತಕ್ಕಂಥವರು 13407. ಇದು ಎಸ್‌ಎಸ್‌ಎಲ್‌ಸಿ ಟಿಸಿಹೆಚ್ ಆದನಂತರ ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಪರೀಕ್ಷೆಗೆ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳತಕ್ಕಂಥ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಸಂಖ್ಯೆ.

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು : ಡಾ|| ಕರ್ಕಿಯವರೇ, ನಾವು ನಿಮ್ಮಿಂದ ಏನು ನಿರೀಕ್ಷೆ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ ಅಂದರೆ, ಶಿಕ್ಷಣ ಇಲಾಖೆಯ ಬೇಡಿಕೆಯ ಮೇಲೆ ನೀವು ಮಾತನಾಡುವಾಗ, ಇರುವ ಅಂಕಿಸಂಖ್ಯೆಗಳನ್ನು ನೀವು ಹೇಳಿಯೇ ಹೇಳುತ್ತೀರಿ. ಮೂಲಭೂತವಾಗಿ ಶಿಕ್ಷಣ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಆಗಬೇಕಾಗಿರತಕ್ಕಂಥ ಬದಲಾವಣೆಗಳು. ಅದರಲ್ಲಿಯೂ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಿಕ್ಷಣ. ಎಲ್ಲಿ ಅದು ಹೆಪ್ಪುಗಟ್ಟಿದೆ? ಹೇಗೆ ನಾವು ಹೊಸ ಚಾಲನೆಯನ್ನು ಕೊಡಬಹುದು ಎಂಬ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳಿ. ನಿಮಗೆ ಆ ಶಕ್ತಿ ಇದೆ. ನೀವು ಆ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಏನಾದರೂ ಮಾತನಾಡುವುದಾದರೆ ಈ ಸಭೆಯು ನಿಮಗೆ ಧನ್ಯವಾದಗಳನ್ನು ಅರ್ಪಿಸುತ್ತದೆ.

ಡಾ|| ಎಂ.ಪಿ. ಕರ್ಕಿ : ಅದರ ಬಗ್ಗೆಯೂ ಕೂಡ ಮಾತನಾಡುತ್ತೇನೆ. ನಾನು ಮಾತನಾಡುವಾಗ ಸರಕಾರದ ವೈಫಲ್ಯಗಳನ್ನು ಕೂಡ ಎತ್ತಿ ತೋರಿಸಬೇಕಲ್ಲಾ? ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಆ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಆಡಿದ್ದೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಹೆಚ್.ಜಿ. ಗೋವಿಂದೇಗೌಡ : ಮಾನ್ಯರು ಮಾತನಾಡುವಾಗ ಪ್ರಾರಂಭದಲ್ಲಿಯೇ ನಾನು ವಿರೋಧ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿರುವುದರಿಂದ ವಿರೋಧದ ಬಗ್ಗೆ ನಾನು ಕೆಲವು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಪ್ರಸ್ತಾವನೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ನಮ್ಮ ಇಲಾಖೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಸಂತೋಷ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇಲಾಖೆಯು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಾ ಇದೆ ಎನ್ನುವ ಬಗ್ಗೆ ಅವರ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ತೃಪ್ತಿ ಇದೆ. ಆದರೆ ಕೆಲವು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ನಾನು ವಿರೋಧ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿದ್ದು ಹೇಳದಿದ್ದರೆ ಅದು ಸರಿ ಅಲ್ಲ ಎಂದು ಆ ಭಾವನೆಯಿಂದ ಹೇಳುತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ. ಅವರ ಮಾತುಗಳು ನಮಗೆ ಸಂತೋಷ ತರುತ್ತವೆ.

ಡಾ|| ಎಂ.ಪಿ.ಕರ್ಕಿ : ಮಾನ್ಯ ಗೋವಿಂದೇಗೌಡರವರಂಥ ಒಳ್ಳೆಯ ಜನ ಮತ್ತು ಕಾರ್ಯ ತತ್ಪರರು ಮತ್ತು ಒಳ್ಳೆಯ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಇರುವಂಥ ಈ ಒಂದು ಇಲಾಖೆಯು ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚು ಕೆಲಸ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಆ ಕೆಲಸವನ್ನು ಅವರು ಮಾಡಿಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ನಾನು ಈ ಬೇಡಿಕೆಯನ್ನು ವಿರೋಧಿಸಿ ಮಾತನಾಡುತ್ತಾ ಇದ್ದೇನೆ. ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಒಂದು ವಿಷಯವನ್ನು ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಿಕ್ಷಣದ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡಲು ಇಷ್ಟಪಡುತ್ತೇನೆ. ವರ್ಗಾವಣೆಯ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಒಂದು ನೀತಿಯನ್ನು ಕಳೆದ ವರ್ಷ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರು. ಯಾವುದೂ ವರ್ಗಾವಣೆ ಇಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಈ ಒಂದು ಹಠಮಾರಿತನ ಬೇಕೇ ಎಂಬುದನ್ನು ನಾನು ಕೇಳಲಿಚ್ಛಿಸುತ್ತೇನೆ. ಶಿಕ್ಷಕರು ಒಳ್ಳೆಯ ಕೆಲಸ ಮಾಡಬೇಕಾದರೆ ವರ್ಗಾವಣೆಯೂ ಕೂಡ ಅವಶ್ಯಕ. ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಅವರ ಅನುಕೂಲತೆಗಾಗಿ ಕೆಲವೊಂದು ಸರಿಯಾಗಿರದ ಶಿಕ್ಷಕರನ್ನು ಪನಿಶ್‌ಮೆಂಟ್ ಮಾಡುವ ಸಲುವಾಗಿ ವರ್ಗಾವಣೆ ಮಾಡುವ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇದೆ. ಹಾಗೆ ಯಾವುದೇ ವರ್ಗಾವಣೆ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹಠ ಹಿಡಿದರು. ಈ ವರ್ಷ ವರ್ಗಾವಣೆ

ಮಾಡಿದರು. ಅದರ ಮೂಲಕ ಯಾವರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಗೊಂದಲ ಸೃಷ್ಟಿ ಮಾಡಿದರು? ಈ ಕುರಿತು ದೂರದೃಷ್ಟಿತ್ವ ಇಲ್ಲವೇ ಇಲ್ಲ. ಎಲ್ಲಾ ಕಮಿಷನರ್ ಆಫೀಸ್‌ಗೆ ಬರಲೇಬೇಕು. ಕಮಿಶನರ್ ಆಫೀಸ್‌ನಿಂದ ತಿರುಗಿ ವರ್ಗಾವಣೆಯ ಆರ್ಡರ್‌ರನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು. ಆದರೆ ಕೊಟ್ಟಿರತಕ್ಕಂಥ ಸಮಯ ಎಷ್ಟು? ಬಂದಿರತಕ್ಕಂಥ ಅರ್ಜಿಗಳು 28 ಸಾವಿರ. 28 ಸಾವಿರ ಅರ್ಜಿಗಳನ್ನು ಪರಿಷ್ಕರಿಸಿ, ನೋಡಿ ಅವುಗಳನ್ನು ಬೇಕಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಕಮಿಶನರ್ ಹತ್ತಿರ ಸಾಕಷ್ಟು ಸಿಬ್ಬಂದಿ ಇದೆಯೇ ಎಂಬುದನ್ನು ನೋಡಬೇಕು. ಆದರೂ ಮಾಡಿದರು. ಅದು ಫೇಲ್ಯೂರ್ ಆಯಿತು. ಅನಂತರ ತಿರುಗಿ ಅದನ್ನು ಡಿಡಿಪಿಐಗೆ ಕೊಟ್ಟರು. ಈ ಡಿಡಿಪಿಐಯವರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಾಗ ಏನಾಯಿತು? ಎಲ್ಲಿ ವರ್ಗಾವಣೆ ಆಗಬೇಕಾಗಿತ್ತು, ಅಲ್ಲಿ ವರ್ಗಾವಣೆಯಾಗಲಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲಿ ವರ್ಗಾವಣೆ ಬೇಡವೋ ಅಲ್ಲಿ ವರ್ಗಾವಣೆಯಾಯಿತು. ಈ ವರ್ಗಾವಣೆಗಳಿಗೆ ಕೆಲವೊಂದು ಕಂಡೀಶನ್ಸ್ ಹಾಕಿದರು. ಜೋಡಿಕೂಡಿಸತಕ್ಕಂಥಾದ್ದು, ಪರಸ್ಪರ ವರ್ಗಾವಣೆ, ಶರೀರದ ಆಸ್ತಿತ್ವದ ವರ್ಗಾವಣೆ. ಈ ಮೂರು ಕೂಡ ಸರಿಯಾಗಿರತಕ್ಕಂಥಾದ್ದೇ. ಆದರೆ ಈ ಜೋಡಿ ಕೂಡಿಸತಕ್ಕಂಥ ವರ್ಗಾವಣೆಗೆ ಮೂರು ವರ್ಷಗಳ ಮಿತಿ ಹಾಕಿದರೋ ಏನೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ, ಕೆಲವರು ಹಾಕಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಹೀಗೆ ಈ ಜೋಡಿ ಕೂಡಿಸತಕ್ಕಂಥ ವರ್ಗಾವಣೆಗೆ, ಪರಸ್ಪರ ವರ್ಗಾವಣೆಗೆ ಈ ಒಂದು ಕಾಲಮಿತಿಯನ್ನು ಹಾಕತಕ್ಕಂಥ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇದೆಯೇ? ಅದಲ್ಲದೆ ಒಂದು ಬೈಪಾಸ್ ಎಂದು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡರು. ಅದು ಏನು? ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳ ಪರಮಾನಿಗೆಯಿಂದ ಮಾಡಬಹುದು ಎಂದು ಮಾಡಿದರು. ಈ ಎಲ್ಲಾ ಶಿಕ್ಷಕರುಗಳ ಬೇಡಿಕೆ ಮತ್ತು ಕೇಳಿಕೆಗಳನ್ನು ಮನ್ನಿಸಿ ಜೋಡಿಕೂಡಿಸತಕ್ಕಂಥ ಎಲ್ಲಾ ವರ್ಗಾವಣೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಲು ಏನು ತೊಂದರೆಯಿತ್ತು ಸರಕಾರಕ್ಕೆ? ಸರಕಾರದ ಬೊಕ್ಕಸಕ್ಕೆ ಇದರಿಂದ ನಷ್ಟವಿರಲಿಲ್ಲ. ಸರಕಾರಕ್ಕೆ ಅವರಿಗೆ ಟಿಎ ಡಿಎ ಕೊಡತಕ್ಕಂಥ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಇದು ಕೋರಿಕೆಯ ವರ್ಗಾವಣೆಯಾಗಿತ್ತು. ಅಲ್ಲದೆ ಶಿಕ್ಷಕರಲ್ಲಿ ಒಂದು ರೀತಿಯ ಸಮಾಧಾನ ವ್ಯಾಪಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಅದು ಸರಕಾರದ ನೀತಿಯೂ ಕೂಡ ಆಗಿದೆ. ದಂಪತಿಗಳನ್ನು ಕೂಡಿಸತಕ್ಕಂಥಾದ್ದು ಸರಕಾರದ ನೀತಿ ಕೂಡ. ಈ ನೀತಿಗನುಗುಣವಾಗಿ ಜೋಡಿಕೂಡಿಸತಕ್ಕಂಥ ದಂಪತಿಗಳನ್ನು ಕೂಡಿಸತಕ್ಕಂಥ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಮಾಡಿದ್ದರೆ ಕಲಿಸತಕ್ಕಂಥ ಶಿಕ್ಷಕರಲ್ಲಿ ಒಂದು ರೀತಿಯ ಸಮಾಧಾನವಿರುತ್ತಿತ್ತು. ಅದನ್ನು ಮಾಡಲಿಲ್ಲ. ಇದು ದೂರದೃಷ್ಟಿತ್ವ ಇಲ್ಲದಿರತಕ್ಕಂಥ ವರ್ತನೆ. ಮೊದಲು ಏನೋ ಹೇಳಿದರು, ಆ ಮೇಲೆ ಮತ್ತೊಂದು ಮಾಡಿದರು. ಇದರಿಂದ ಏನೂ ಸಾಧನೆಯಾಗಲಿಲ್ಲ. ಇನ್ನೂ ಕೂಡ ಶಿಕ್ಷಕರಲ್ಲಿ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿರತಕ್ಕಂಥ ಜನರಿಗೆ ವರ್ಗಾವಣೆ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ವಿಶ್ವಾಸವಿಲ್ಲ. ವರ್ಗಾವಣೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಆಗುತ್ತದೆ ಎಂಬ ಭಾವನೆಯೂ ಇಲ್ಲ. ಆ ರೀತಿಯಾಗಿರತಕ್ಕಂಥ ಭಾವನೆಯನ್ನು ಜನರಲ್ಲಿ ತಂದುಕೊಟ್ಟಿರತಕ್ಕಂಥಾದ್ದು ನಮ್ಮ ಮಾನ್ಯ ಗೋವಿಂದೇಗೌಡರಿಂದ ಆಗಬಾರದಿತ್ತು. ಅದೊಂದು ಮಾಡಿದ್ದರೆ, ಈ ವರ್ಷ ಮುಗಿಸಿದ್ದರೆ ಬಹುತೇಕ ಮುಂದಿನ ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವ ವರ್ಗಾವಣೆ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇದೆಯೋ ಅವುಗಳನ್ನು ಮಾಡಬಹುದಾಗಿತ್ತು. ನಾವು ನೋಡುತ್ತಾ ಇದ್ದೇವೆ. ಪಟ್ಟಣಗಳಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಶಿಕ್ಷಕರು ಬೇಕೋ ಅದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಶಿಕ್ಷಕರಿದ್ದಾರೆ. 6 ಶಿಕ್ಷಕರು ಬೇಕಾಗಿರುವಲ್ಲಿ 12 ಜನರಿರುತ್ತಾರೆ. ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ 6 ಜನರು ಬೇಕಾಗಿರುವಲ್ಲಿ 3 ಜನರು ಇರುತ್ತಾರೆ. ನಾವು ನೋಡಿದ್ದೇವೆ,

ಒಂದು ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ನೇಮಕಾತಿಯಾದರೆ ರಿಟೈರ್ಡ್ ಆಗುವ ತನಕವೂ ಆರು ಕಿಲೋಮೀಟರ್ ವಿಸ್ತೀರ್ಣದಲ್ಲಿಯೇ ಅವರು ಇರುತ್ತಾರೆ. ಬೇರೆ ಶಾಲೆಗೆ ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇಲ್ಲಿಂದ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಕೂಡದು, ಅಲ್ಲಿಂದ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಕೂಡದು. ಈ ಒಂದು ಶಿಕ್ಷಣದ ಉನ್ನತಿಗೆ ಕಾರಣವಾಗಿರತಕ್ಕಂಥ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇದು. ಅದನ್ನು ಮಾಡಬಹುದಾಗಿತ್ತು. 22 ವರ್ಷಗಳಷ್ಟು ಕಾಲ ಯಾವುದೇ ರಸ್ತೆ ಸೌಲಭ್ಯಗಳು ಇಲ್ಲದಿರತಕ್ಕಂಥ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿರತಕ್ಕಂಥ ಶಿಕ್ಷಕರುಗಳಿದ್ದಾರೆ. ಅದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನಿವೃತ್ತರಾಗುವವರೆಗೂ ಪಟ್ಟಣಗಳಲ್ಲಿಯೇ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿರತಕ್ಕಂಥ ಶಿಕ್ಷಕರುಗಳೂ ಇದ್ದಾರೆ. ಇದನ್ನು ಸರಿ ಮಾಡದೇ ಹೋದರೆ ಶಿಕ್ಷಕರಲ್ಲಿ ನಾವು ಶಿಕ್ಷಣ ಕೊಡಬೇಕು ಎನ್ನತಕ್ಕಂಥ ಮನಸ್ಸು ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲವೋ ಏನೋ ಎನ್ನುವಂಥ ಭಾವನೆ ನನಗಿದೆ. ವರ್ಗಾವಣೆಗಳನ್ನು ಮಾಡುವಾಗ ಕೆಲವೊಂದು ಸೂತ್ರಗಳನ್ನು ಅನುಸರಿಸಬೇಕೆಂಬುದು ನನ್ನ ಭಾವನೆ. ಒಂದು ಹೊಸ ನಿಯಮಗಳನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು. ಆ ನಿಯಮಗಳ ಪ್ರಕಾರ ಹೊಸದಾಗಿ ಯಾರನ್ನು ನೇಮಕಾತಿ ಮಾಡಿದ್ದೇವೋ, ಅವರನ್ನು ಈಗ ಹಳ್ಳಿಗಾಡಿಗೆ ಹಾಕುತ್ತಾ ಇದ್ದೀರಿ, ದೂರ ಹಾಕುತ್ತಾ ಇದ್ದೀರಿ. ಮಹಿಳೆಯರನ್ನು ನೇಮಕ ಮಾಡಿದ್ದರೆ ಅವರಿಗೆ ರಸ್ತೆ ಸಮೀಪದ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಆಸ್ಪದ ಕೊಡಿ. ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಅನೇಕರು ಇದ್ದಾರೆ. ಮಳೆಗಾಲದಲ್ಲಿಯೂ ಸುಮಾರು 14 ಕಿ.ಮೀ. ದೂರ ನಡೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗ ಬೇಕಾಗಿರತಕ್ಕಂಥ ಅಡವಿಯಲ್ಲಿ ಏಕಾಂಗಿಯಾಗಿ ನಡೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗತಕ್ಕಂಥ ಸ್ತ್ರೀ ಶಿಕ್ಷಕರು ಇದ್ದಾರೆ. ಇಂಥ ಅವಸ್ಥೆ ಅವರಿಗೆ ಬರಬಾರದು. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಸೂಕ್ತ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಯಾರು ಹತ್ತು ವರ್ಷಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಒಂದೇ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿದ್ದಾರೋ ಅಂಥವರಿಗೆ 40-50 ಕಿ.ಮೀ. ದೂರಕ್ಕೆ ಹಾಕಿ. ಅಲ್ಲಿಯೇ ಸಮೀಪದ ಶಾಲೆಗೆ ನೀವು ಹಾಕಿದರೆ ಅದೇ ಶಾಲೆಗೆ ತಿರುಗಿ ಅವರು ಬರುತ್ತಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ 40-50 ಕಿ.ಮೀ. ದೂರ ಹಾಕಿ ಅವನು ಪುನಃ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬರಲಾರದಂಥ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ನಿರ್ಮಾಣ ಮಾಡಬೇಕು. ಹಾಗೆಯೇ ಯಾರು ಹಿರಿಯರು ಇದ್ದಾರೋ ಅವರ ಮಕ್ಕಳು ಶಾಲಾ ಕಾಲೇಜುಗಳಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತಾ ಇರುತ್ತಾರೆ. ಅವರ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲ ಮಾಡಿಕೊಡುವುದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ದೂರದಿಂದ ಪಟ್ಟಣದ ಹತ್ತಿರ ತರುವ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಬಹಳಷ್ಟು ಇರುತ್ತದೆ. ಹೀಗೆ ಅನೇಕ ರೀತಿಯ ಒಂದು ಕಟ್ಟುಪಾಡುಗಳನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಂಡರೆ ಬಹುತೇಕವಾಗಿ ನಾವು ಈ ಒಂದು ಟ್ರಾನ್ಸ್‌ಫರ್‌ನ್ನು ಸರಿಯಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಶಿಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ಪೂರಕವಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನಾನಿಲ್ಲಿ ಹೇಳಲು ಇಷ್ಟಪಡುತ್ತೇನೆ. ಒಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಬಿಎಡ್ ಮತ್ತು ಟಿಸಿಹೆಚ್ ಕಾಲೇಜುಗಳಿಗೆ ಸೇರತಕ್ಕಂಥ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಇಡೀ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಉದಾಹರಣೆಗಾಗಿ ಬೀದರ್‌ನವರು ಕೋಲಾರಕ್ಕೆ ಹೋಗಬಹುದು, ಬೆಂಗಳೂರಿನ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ಮಂಗಳೂರಿಗೆ ಹೋಗಬಹುದು, ಮಂಗಳೂರಿನ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ಬಿಜಾಪುರಕ್ಕೆ ಹೋಗಬಹುದು. ಇದು ಬಿಎಡ್ ಕಾಲೇಜುಗಳಿಗೂ ಅನ್ವಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ತಾವು ಏನು ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ ಉದ್ಯೋಗಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳ ಬೇಕಾದರೆ ಅದನ್ನು ಏಕೆ ಕ್ಷೀಣವಾಗಿಸಿದ್ದೀರಿ? ಉದಾಹರಣಾರ್ಥವಾಗಿ ಪ್ರೈಮರಿ ಶಿಕ್ಷಕರನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದರೆ ಒಂದು ಜಿಲ್ಲೆ, ಸೆಕೆಂಡರಿ ಶಿಕ್ಷಕರನ್ನು ತೆಗೆದು ಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದರೆ ಒಂದು ಡಿವಿಜನ್, ಇದು ಹೀಗೇಕೆ? ನೀವು ಅಡ್ಮಿಶನ್‌ಗೆ ಇಡೀ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಒಂದು ಘಟಕವನ್ನಾಗಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೀರಿ. ಉದ್ಯೋಗಾವಕಾಶ ಕೊಡಬೇಕಾದರೆ

ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಿಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ಜಿಲ್ಲೆ, ಸೆಕೆಂಡರಿ ಶಿಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ಡಿವಿಜನ್ ಎಂದು ಏಕೆ ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ? ಅದಕ್ಕೂ ಇಡೀ ರಾಜ್ಯವನ್ನಾಗಿ ಏಕೆ ಮಾಡಬಾರದು? ಅದರಿಂದಾಗಿ ಯಾರು ಹೆಚ್ಚಿನ ಗುಣವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿರುತ್ತಾರೆ, ಒಳ್ಳೆಯ ಶಿಕ್ಷಕರ ಅನುಕೂಲ ಇಡೀ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಆಗತಕ್ಕಂಥ ಒಂದು ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಉದ್ಭವವಾಗುತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲದೇ ಹೋದರೆ ಮಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ 74 ಪರ್‌ಸೆಂಟ್ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವವರು ಕಡೆಗಾಗುತ್ತಾರೆ, ಕೋಲಾರ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ 55 ಪರ್‌ಸೆಂಟ್ ತೆಗೆದುಕೊಂಡವರು ಕಡೆಗಾಗುತ್ತಾರೆ. ಶಿಕ್ಷಣ ಬೆಳೆಯಬೇಕಾದರೆ ಈ ಒಂದು ಉದ್ಯೋಗ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದರೆ, ಇಡೀ ರಾಜ್ಯವನ್ನೇ ಒಂದು ಕ್ಷೇತ್ರವಾಗಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ ಒಳ್ಳೆಯದೆಂದು ಹೇಳತಕ್ಕಂಥ ವಿಷಯವನ್ನು ಅವರ ಗಮನಕ್ಕೆ ತರುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಈ ಸ್ಟೇಟ್ ಅವಾರ್ಡ್ಸ್ ಶಿಕ್ಷಕರಿಗೆ ಏನು ಕೊಡುತ್ತಾರೆ, ಈ ಸ್ಟೇಟ್ ಅವಾರ್ಡ್ಸ್‌ನ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇದೆಯೇ? ಏಕೆಂದರೆ ಮೊದಲು ಬಹಳ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಇತ್ತು. ಪ್ರಾರಂಭದಲ್ಲಿ ಈ ಸ್ಟೇಟ್ ಅವಾರ್ಡ್ಸ್ ಯಾರು ಉತ್ತಮವಾಗಿ ಶಿಕ್ಷಣ ಕಲಿಸುತ್ತಿದ್ದರೋ ಅವರಿಗೆ ಸಿಗುತ್ತಾ ಇತ್ತು. ಈಗ ಏನಾಗಿದೆ. ಯಾರು ಇಡೀ ದಿನ ರಾಜಕೀಯ ಮಾಡಿ ಶಾಲೆಗೆ ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲವೋ ಯಾರು ಈ ವಿಧಾನಸೌಧದ ಮೂರನೆ ಮಹಡಿಯಲ್ಲಿ ತಿರುಗಾಡುತ್ತಾರೋ, ಯಾರು ಇಲ್ಲಿ ಶಾಸಕರ ಜೊತೆ ಸುತ್ತಾಡಿ ಯಾರು ರೆಕ್‌ಮೆಂಡ್ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಾರೋ ಅವರಿಗೆ ನಾವು ಉತ್ತಮ ಶಿಕ್ಷಕ ಆವಾರ್ಡ್ ಕೊಡುತ್ತೇವೆ. ಹೀಗೆ ನಾವು ಯಾಕೆ ಉತ್ತಮ ಶಿಕ್ಷಕರು ಆಗಬಾರದು ಎನ್ನತಕ್ಕಂಥ ಭಾವನೆ ಅವರಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತದೆ. ಎಲ್ಲಾ ಶಿಕ್ಷಕರು ಬಂದರೂ ಶಿಕ್ಷಣ ಯಾವ ಮಟ್ಟಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವ ಕಲ್ಪನೆ ನಾವು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಈ ಉತ್ತಮ ಶಿಕ್ಷಕ ಪ್ರಶಸ್ತಿ ಕೊಡುವುದು ಕೈಬಿಡಬೇಕೆಂದು ನನಗೆ ಅನಿಸುತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲದೆ ಹೋದರೆ ತಮ್ಮ ಹತ್ತಿರ ಸಾಧ್ಯವಿದ್ದರೆ ಯಾವುದು ತಮ್ಮ ಇಲಾಖೆಯಿಂದ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕವಾಗಿ ರೆಕ್‌ಮೆಂಡ್‌ಆಗಿರುತ್ತದೆಯೋ ಅಂತಹ ಶಿಕ್ಷಕರಿಗೆ ಕೊಡಿ. ನಾನು ಮೊನ್ನೆ ಒಂದು ಹಳ್ಳಿಗೆ ಹೋಗಿದ್ದೆ ಆ ಶಿಕ್ಷಕ ನಿವೃತ್ತರಾಗಿ ನಾಲ್ಕು ತಿಂಗಳು ಆಗಿತ್ತು. ಆ ಊರಿನ ಜನ ಕೂಡಿ ಅವರಿಗೆ ಸನ್ಮಾನ ಮಾಡಿದರು. ಬಂಗಾರದ ಚೈನ್ ಹಾಗೂ ಒಂದು ಉಂಗುರವನ್ನು ಕೊಟ್ಟರು. ಅವರು ಉತ್ತಮ ಶಿಕ್ಷಕರಾಗಿ ಅವಾರ್ಡ್ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಅಪ್ಲಿಕೇಷನ್ ಹಾಕಬೇಕು. ನಾನು ಉತ್ತಮ ಶಿಕ್ಷಕ, ಅದಕ್ಕೆ ನನಗೆ ಒಂದು ಅವಾರ್ಡ್ ಕೊಡಿ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಒಂದು ಅಪ್ಲಿಕೇಷನ್ ಹಾಕಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಶಾಸಕರ ಒಂದು ಸರ್ಟಿಫಿಕೇಟ್ ಬೇಕು ಮತ್ತು ಅದಕ್ಕೆ ರೆಕಮೆಂಡ್ ಆಗಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಅದು ಆದ ನಂತರ ಜಿಲ್ಲಾ ಮಂತ್ರಿಗಳಿಂದ ಹಾಗೂ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಇಲಾಖಾ ಮಂತ್ರಿಗಳಿಂದ ರೆಕ್‌ಮೆಂಡ್ ಮಾಡಿದ ಮೇಲೆ ಸ್ಟೇಟ್ ಅವಾರ್ಡ್ ಬರುತ್ತದೆ. ಇಂತಹ ಒಂದು ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ಆದಷ್ಟುಬೇಗ ಕೈಬಿಟ್ಟರೆ ಶಿಕ್ಷಕರಿಗೆ, ಶಿಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ಒಳ್ಳೆಯದಾಗುತ್ತದೆಂದು ನನ್ನ ಭಾವನೆ. ಈ ಪುಸ್ತಕಗಳ ವಿತರಣೆ ಬಗ್ಗೆ ನಾನು ಕೆಲವೊಂದು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಹೇಳಲಿಕ್ಕೆ ಇಚ್ಛಿಪಡುತ್ತೇನೆ. ತಮಗೆ ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಗೊತ್ತಿದೆ. ಬೀದರ್‌ದಲ್ಲಿ ಯಾವ ರೀತಿ ಆಯಿತು. ಪುಕ್ಕಟೆ ಒದಗಿಸಿದಂಥ ಪುಸ್ತಕಗಳು ಪೇಟೆಯಲ್ಲಿ ದುಡ್ಡಿಗೆ ಮಾರಾಟವಾಯಿತು. ಹಾಗೆ ಮಾರಾಟವಾಗಬೇಕಾದರೆ ತಪ್ಪಿತಸ್ಥರಿಗೆ ಶಿಕ್ಷೆ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ನಡೆದಿದೆಯೇ? ಈ ಪ್ರಯತ್ನ ಕೊನೆ ಮುಟ್ಟುತ್ತದೆ ಎಂದು ನನಗನ್ನಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲಾ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಕೆಳಗಿನಿಂದ ಮೇಲಿನವರೆಗೆ ದೇ ಹ್ಯಾವ್ ಗ್ಯಾಂಗ್‌ಡ್-ಅಫ್, ಎಲ್ಲಾ ಕಡೆಗೂ ರಾಜ್ಯದ ಎಲ್ಲಾ ವಿಭಾಗಗಳಲ್ಲೂ ಕೂಡ ಎಲ್ಲಾ

ಲಾಖೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಕೂಡ ಕೆಳಗಿನಿಂದ ಮೇಲಿನವರೆಗೆ ದೇ ಗ್ಯಾಂಗ್ಡ್-ಅಫ್ ಯಾರ ಮೇಲೆ ್ಯಕ್ಷನ್ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತೀರಿ. ಆ್ಯಕ್ಷನ್ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ ಅವರು ಉಸಿರುಗಟ್ಟಿಸುವಂತಹ ಾತಾವರಣ ಮೂಡಿಸುತ್ತಾರೆ. ಆ ರೀತಿಯಾಗಿರತಕ್ಕಂಥ ಒಂದು ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಬರಿ ವಿದ್ಯಾ ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿ ಲ್ಲ, ಎಲ್ಲಾ ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಇದೆ. ಇಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮಾತನ್ನು ಹೇಳಿದರೆ ಅದು ಅಪ್ರಸ್ತುತ ಗಲಾರದು. ಒಂದು ಫೋರ್ಜರಿ ಪ್ರಕರಣವನ್ನು ನಾನು ಕಂಡುಹಿಡಿದೆ. ಆ ಪ್ರಕರಣ ಕೂಡ ಫೋರ್ಜರಿ ಂದು ಆಯಿತು. ಅದನ್ನು ಯಾರು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ ಎನ್ನುವುದು ಗೊತ್ತಾಯಿತು. ಆದರೆ ಅದು ಇನ್ನುವರೆಗೆ ನು ಆಯಿತು ಎಂಬುದು ಗೊತ್ತಾಗಲಿಲ್ಲ, ಅದು ಏನೂ ಆಗಲಿಲ್ಲ. ಈ ಒಂದು ಸನ್ನಿವೇಶದಲ್ಲಿ ಾವುಗಳು ಇದನ್ನು ಯಾವ ರೀತಿ ಸುಧಾರಿಸುತ್ತೀರಿ ಅದು ಪೂರ್ಣವಾಗುವಂತೆ ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ. ತಾವು ುಂದಿನ ವರ್ಷ ಅಥವಾ ಎರಡು ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಯಾರನ್ನು ತಾವು ಶಿಕ್ಷೆಗೆ ಒಳಪಡಿಸಿದ್ದೀರಿ. ಎಂಬುದನ್ನು ೀಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಯಾರಿಗೆ ಶಿಕ್ಷೆ ಆಗಿದೆ, ಎಂಬುದನ್ನು ತಾವು ಹೇಳಿದರೆ ನಾನು ಕೃತಜ್ಞನಾಗುತ್ತೇನೆ. ಈಗ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದ ಪುರಸ್ಕೃತ ಯೋಜನೆ ಆಗಿರುವಂತಹ 80 ಪರ್ಸೆಂಟ್ ಹಾಜರಾತಿ ಆದ ುಕ್ಕಳಿಗೆ 3 ಕೆಜಿ ಪುಕ್ಕಟೆ ಆಹಾರ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆ ಶಿಕ್ಷಕರ ಹಾಜರಾತಿ ಏಕೆ ಬೇಕು. ಆ ಶಿಕ್ಷಕರು 0 ಪರ್ಸೆಂಟ್ ಹಾಜರಾತಿ ಇದ್ದ ಹುಡುಗರಿಗೆ ಹಾಜರಾತಿ ಏಕೆ ಹಾಕಬಾರದು, ಏಕೆ ಅವರ ತಂದೆ ಾಯಿಗಳಿಂದ ದ್ವೇಷ ಕಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಹಾಗೆ ಅನೇಕ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಹಾಜರಾತಿ 80 ಪರ್ಸೆಂಟ್ ಇಲಲ್ಲೋ ಾವರಿಗೂ 80 ಪರ್ಸೆಂಟ್ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಕಟ್ಟುನಿಟ್ಟಿನ ಕ್ರಮ ಅಗತ್ಯ. ಹೀಗೆ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ತಮ್ಮ ಉದ್ದೇಶ ಸಫಲವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ತಮ್ಮ ಉದ್ದೇಶ ಏನು? ಹುಡುಗರು ಿಯಮಿತವಾಗಿ ಶಾಲೆಗೆ ಬರಬೇಕು. ಶಾಲೆಗೆ ಬಂದು ಶಿಕ್ಷಣ ಮಟ್ಟ ಹೆಚ್ಚಬೇಕು. ಶಿಕ್ಷಕರು ಹೆಚ್ಚಬೇಕು ಎನ್ನುವಂತಹ ಸನ್ನಿವೇಶದಲ್ಲಿ ಕೇವಲ 40-50 ಪರ್ಸೆಂಟ್ ಹಾಜರಾತಿ ಹುಡುಗರಿಗೂ ಕೂಡ ತಾವು 30 ಪರ್ಸೆಂಟ್ ಹಾಜರಾತಿ ಕೊಟ್ಟರೆ ತೊಂದರೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಇದರಿಂದ ನಿಮ್ಮ ಉದ್ದೇಶ ಸಫಲವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಖರ್ಚಾಗುತ್ತದೆಯೇ ಹೊರತಾಗಿ ತಾವು ಏನು ಉದ್ದೇಶವನ್ನು ಗಮನದಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೋ ಅದು ಸಫಲವಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಎನ್ನತಕ್ಕಂಥ ಮಾತನ್ನು ನಾನು ಹೇಳಲಿಕ್ಕೆ ಇಚ್ಛಿಪಡುತ್ತೇನೆ. ಆಪರೇಷನ್ ಬ್ಲಾಕ್‌ಬೋರ್ಡ್ ಎಂದು ಹೇಳತಕ್ಕಂಥ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದ ಯೋಜನೆ ಬಂತು. ಅನೇಕ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ ನೇಮಕಾತಿ ಆಯಿತು. ಅವರಿಗೆ ಬೇಕಾಗಿರತಕ್ಕಂಥ ಶೀಕ್ಷೋಪಕರಣಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿರಿ. ಆದರೆ ಈ ಬ್ಲಾಕ್‌ಬೋರ್ಡ್ ಶಿಕ್ಷಕರ ಗತಿ ಏನಾಗಿದೆ? 4-6 ತಿಂಗಳುಗಳಿಂದ ಇವರಿಗೆ ಪಗಾರ ಸಿಗುವುದಿಲ್ಲ. ತಾವೇ ನೇಮಿಸಿರತಕ್ಕಂಥ ಶಿಕ್ಷಕರು. ತಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದಿಂದ ನೇಮಿಸಿರತಕ್ಕಂಥ ಶಿಕ್ಷಕರು. ಮೆರಿಟ್ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಆಯ್ಕೆಯಾಗಿರತಕ್ಕಂಥ ಶಿಕ್ಷಕರು. ಅವರಿಗೆ 4-6 ತಿಂಗಳುಗಳಾದರೂ ಸಂಬಳ ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ. ಇದು ಯಾವ ನ್ಯಾಯ? ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದಿಂದ ಬರತಕ್ಕಂಥ ದುಡ್ಡು ತಡವಾಗಬಹುದು. ನಿಮಗೆ ಬಜೆಟ್‌ದಿಂದ ಕೊಡಲಿಕ್ಕೆ ಏನಾಗಿದೆ? ಜಿಲ್ಲಾ ಪಂಚಾಯತ್‌ದಿಂದ ಅಥವಾ ನಿಮ್ಮ ಬಜೆಟ್‌ನಿಂದ ಹಣ ಕೊಟ್ಟು Why don't you get it reimbursed? ಆ ಶಿಕ್ಷಕನು ಬೇರೆ ಊರಿನಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿರುವುದರಿಂದ ಅವನಿಗೆ ಪಗಾರ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಅಂಗಡಿಗೆ ಹೋದರೆ ಆ ಶಿಕ್ಷಕನಿಗೆ ಸಾಮಾನು ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ. ನೀವು 4-6 ತಿಂಗಳು

ಆದ ಮೇಲೆ ಕೊಡುತ್ತೀರೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಅಂತಹ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ತಮ್ಮ ಇಲಾಖೆಯ ಗೌರವಾನ್ವಿ ಶಿಕ್ಷಕರಿಗೆ ಬರದೇ ಇರಲು ಸೂಕ್ತ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಸಲಹೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ತಾ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಒಂದು ಒಳ್ಳೆಯದು ಮಾಡಬೇಕು, ಜನತೆಗೆ ಒಳ್ಳೆಯದು ಆಗಬಹುದೆಂದು ತಾ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದ ನೀತಿ ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ಪ್ರಾಧಾನ್ಯತೆ. `Prime importance to Kannad ಹಾಗಾದರೆ ಭಾಷಾ ಅಲ್ಪಸಂಖ್ಯಾತರಿಗೆ ಏನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೀರಿ ವಿಷ ಕುಡಿಸುತ್ತಿದ್ದೀರಾ ನೀ ಸಾವಕಾಶವಾಗಿ ಕೇಳಿ. Are you giving a slow poison? ಏನು ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ ಅವ ಸಲುವಾಗಿ? ಉರ್ದು ಶಾಲೆ ತೆಗೆಯುತ್ತಿದ್ದೀರಿ, ನಿಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲಿ ಉರ್ದುಗೆ ಪ್ರಾಶಸ್ತ್ಯ ಇದೆಯೇ ಕನ್ನಡ ಕಲಿತವರು, ಕನ್ನಡ ಬಂದರೆ, ಕನ್ನಡ ಬೆರಳಚ್ಚು ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಬಂದರೆ ಮಾತ್ರ ನೀವು ಅವರಿ ಸ್ಥಾನ ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಡುತ್ತೀರಿ. ಈ ಅಲ್ಪಸಂಖ್ಯಾತರು ಪಾಪ ಒಳ್ಳೆಯ ಜನ ಇರುತ್ತಾರೆ. ಪ್ರಾಮಾಣಿಕವಾ ಇರುತ್ತಾರೆ. ಕಲಿಯತಕ್ಕಂಥ ಲವಲವಿಕೆ ಇರುವಂತಹವರು, ಉರ್ದು ಶಾಲೆಗೆ ಕಳುಹಿಸಿ ಎಂ ಹೇಳುತ್ತೀರಿ ಉರ್ದು ಶಾಲೆಗೆ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ, 5ನೇ ತರಗತಿಯವರೆಗೆ ಮುಗಿಸುತ್ತಾರೆ. ನಂತರ ಅವ ಎಲ್ಲಿ ಹೋಗಬೇಕು? ನಂತರ ಅವರು ಪರ ಊರಿಗೆ ಹೋಗಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಎಲ್ಲಾ ಕಡೆಗೂ ಹೈಸ್ಕೂ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಕಾಲೇಜುಗಳಿಗೆ ಹೋಗುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಕಾಲೇಜು ಜಿಲ್ಲೆಗೆ ಒಂದು ಕಡೆ ಇರುವುದರಿಂ ಯಾರಿಗೂ ಹೋಗುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಅವರ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಮುಗಿಯಿತು ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಮತ್ತು ಮಾಧ್ಯಮಿಕ ಶಿಕ್ಷಣ ಮುಗಿಯುತ್ತದೆ. ಅವರು ಯಾವ ರೀತಿಯಾಗಿ ಎಲ್ಲಿ ಹೋಗಲಿಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತದೆ? ಅವರು ಇಂಜಿನಿಯರ್ ಆಗುತ್ತಾರೆಯೇ ಅವರು ಡಾಕ್ಟರಾಗುತ್ತಾರೆಯೇ ಅವರು ವಿಜ್ಞಾನಿಯಾಗುತ್ತಾರೆಯೇ? ತಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದ ಉನ್ನತ ಶಿಕ್ಷಣವಾದ ಐ.ಎ.ಎಸ್, ಕೆ.ಎ.ಎಸ್ ಐ.ಪಿ.ಎಸ್, ಆಫೀಸರ್ಸ್ ಆಗುತ್ತಾರಾ, ಏನಾಗುತ್ತಾರೆ, ಏನು ಮಾಡಬೇಕು ಅವರು? ಅವರು 4ನೆ ತರಗತಿ ಮುಗಿಸಿಕೊಂಡು 4-5ನೇ ತರಗತಿ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಅವರು ಏನ ಮಾಡಬೇಕು? ಡ್ರೈವರ್ ಆಗಬಹುದು, ಕೊಡೆ ರಿಪೇರಿ, ತಾವು ನೋಡಿ ಇದು ರಾಜ್ಯಾದ್ಯಂ ಇರತಕ್ಕಂಥ ಸನ್ನಿವೇಶ. ಗ್ಯಾರೇಜ್‌ನಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡತಕ್ಕಂಥವರು, ಇದನ್ನೇ ಮಾಡತಕ್ಕಂಥ ರೀತಿಯನ್ನು ನೀವು ಕಲ್ಪಿಸಿ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ಇದು ಯಾವ ನ್ಯಾಯ? ಹಾಗೆಯೇ ನಮ್ಮ ರಾಷ್ಟ್ರ ಮುಖ್ಯವಾಹಿನಿಯಲ್ಲಿ ಬೆರೆತು ಹೋಗುಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೀರಿ. ಎಲ್ಲರೂ ಸಮರಸವಾಗಿ ಹೋಗಬೇಕೆಂದ ಹೇಳುತ್ತೀರಿ. ಏನಾಗುತ್ತಿದೆ, ಎಲ್ಲಿ ಉರ್ದು ಮಾತೃಭಾಷೆಯಾಗಿದೋ ಅಲ್ಲಿ ಹಿಂದೂ ಹುಡುಗರು ಹೋಗುತ್ತಾರೆ, ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯನ್ನರು ಮುಸಲ್ಮಾನ್ ಹುಡುಗರು ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ಎಲ್ಲಿ ಮಾತೃಭಾಷೆ ಇಲ್ಲವೋ ಅಲ್ಲಿ ಹಿಂದು ಬಹುಸಂಖ್ಯಾತರು ಕನ್ನಡ ಶಾಲೆಗೆ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲೆಗ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ಅಲ್ಪಸಂಖ್ಯಾತರ ಮಕ್ಕಳು ಆ ಉರ್ದು ಮೀಡಿಯಂ ಸ್ಕೂಲಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ಚಿಕ್ಕಂದಿನಲ್ಲಿಯೇ ನಾವು ಪರಸ್ಪರ ಅರಿತುಕೊಳ್ಳಲಿಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯಾವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ನಾವು ಆಡಿ ಹೊಡೆದಾಡಿ, ಓಡಾಡಿ, ನಕ್ಕು ನಲಿದು ಬೆರೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ. ಈ ಎರಡು ತರಹದ ಮಕ್ಕಳು ಬೇರೆ ಭೇರೆಯಾಗಿ ಬೆಳೆಯತಕ್ಕಂಥ ಒಂದು ರೀತಿಯನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಡುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ಇದರಿಂದ ನ್ಯಾಶನಲ್ ಇಂಟೆಗ್ರೇಷನ್ ಆಗುತ್ತಿದೆ ಏನು? ಅಲ್ಪ ಸಂಖ್ಯಾತರ ಮೇಲೆ ಬಹುಸಂಖ್ಯಾತರಿಗೆ ಸಂಶಯ.

ಹುಸಂಖ್ಯಾತರಿಗೆ ಅಲ್ಪಸಂಖ್ಯಾತರ ಮೇಲೆ ಸಂಶಯ. ಈ ಸಂಶಯ ಪ್ರವೃತ್ತಿ ಬೆಳೆದು ಹೋಗಲಿಕ್ಕೆ ಾವು ಆಸ್ಪದ ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲವೇನು? ಯಾತಕ್ಕಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ? ಯಾರಾದರೂ ಐ.ಎ.ಎಸ್, .ಪಿ.ಎಸ್ ಆಫೀಸರ್ ಆಗಿದ್ದರೆ ಅವರು ಯಾರು ಉರ್ದು ಶಾಲೆಗೆ ಹೋಗಿರತಕ್ಕಂಥ ಮಕ್ಕಳಲ್ಲಿ ವರು ಕನ್ನಡ ಶಾಲೆಗೆ ಹೋಗಿರತಕ್ಕಂಥ ಮಕ್ಕಳು ಅಥವಾ ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಸ್ಕೂಲಿಗೆ ಹೋಗಿರತಕ್ಕಂಥ ುಕ್ಕಳು. ಹಾಗಾಗಿ ಯಾರು ಕ್ರೀಮ್ ಇರುತ್ತಾರೆ ಆ ಕ್ರೀಮ್ ಇರತಕ್ಕಂಥ ಜನಸಂಖ್ಯೆ ಉರ್ದು ೀಡಿಯಮ್ ಶಾಲೆಗೆ ಕಳುಹಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಕೇವಲ ಬಡವರು ಮಾತ್ರ ಶಾಲೆಗೆ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ಆ ಡವರನ್ನು ಬಡವರಾಗಿ ಇಟ್ಟು ಆ ಅಶಿಕ್ಷಿತರನ್ನು ಮತ್ತಷ್ಟು ಅಶಿಕ್ಷಿತರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುವುದು ಸರ್ಕಾರದ ೋಚನೆಯೇ?

10.50 ಎ.ಎಂ

ತಾವು ಶಾಲೆಗಳನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸುತ್ತೀರಿ. ಶಾಲಾ ಬ್ಯಾಗ್‌ಗಳನ್ನು ಕೊಡುವ ಪದ್ಧತಿ ಇತ್ತು. ಹೋದ ರ್ಷ ಅದನ್ನು ಕೈಬಿಟ್ಟಿರಿ? ಕಳೆದ ವರ್ಷ ಎಲ್ಲಾ ಶಾಸಕರನ್ನು ತೃಪ್ತಿಪಡಿಸುವುದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಾಸಕರಿಗೊಂದು ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಮೀಡಿಯಮ್ ಶಾಲೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದಿರಿ. ಪ್ರಾಥಮಿಕ, ಪ್ರೌಢ ಶಾಲೆ ಂದು ಹೇಳಿದಿರಿ. ಇದು ಸರಿಯಾದ ಕ್ರಮವೇ? ನನಗೆ ಬೇಕಾದಂತಹ ಶಾಲೆಯನ್ನು ನಾನು ಾಕಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಾರೆ ನಿಮ್ಮ ಸ್ಕೂಲ್ ಮ್ಯಾಪಿಂಗ್ ಏಕೆ? ನಿಮ್ಮ ಇಲಾಖೆ ಏಕೆ? ಎಲ್ಲಿ ಶಾಲೆಗಳ ವಶ್ಯಕತೆ ಇದೆಯೋ ಅಲ್ಲಿ ಶಾಲೆಗಳನ್ನು ತೆರೆಯಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಸ್ಕೂಲ್ ಮ್ಯಾಪಿಂಗ್‌ಅನ್ನು ರಿಯಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಮಾಡಿ. ಎಲ್ಲಿ ಶಾಲೆಗಳ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇದೆ ಅಲ್ಲಿ ಮಾಡಿ. ಶಾಲೆಗಳ ಅವಶ್ಯಕತೆ ದ್ದಲ್ಲಿ ತೆರೆದರೆ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಅನುಕೂಲವಾದೀತು. ಅದಲ್ಲದೆ ತಾವು ರಾಜಕಾರಣಿಗಳ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿ ಲ್ಲಿಯಾದರೂ ಶಾಲೆ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದರೆ ಈ ಶಾಲೆ ಸಿಕ್ ಆಗುವುದಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ ಇನ್ನೊಂದು ಶಾಲೆ ಕೂಡ ಕ್ ಆಗುತ್ತದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ರೋಗ ಹಿಡಿಯುತ್ತದೆ. ಅದು ಮುಂದೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಅಂತಹ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಾನ್ಯ ಶಿಕ್ಷಣ ಸಚಿವರಾದ ಗೋವಿಂದೇಗೌಡರು ಮಾಡಬಾರದು. ಆ ಸಾಮರ್ಥ್ಯತೆ ಅವರಿಗೆ ಇದೆ. ದನ್ನು ಉಪಯೋಗ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಆ ರೀತಿ ಕಾರ್ಯಪ್ರವೃತ್ತರಾಗಬೇಕೆಂಬ ಸೂಚನೆಯನ್ನು ಕೂಡ ಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಇಷ್ಟಪಡುತ್ತೇನೆ. ಶಾಶ್ವತ ಅನುದಾನ ರಹಿತ ಶಾಲೆಗಳು ಎಂದು ಇದೆ. ಎಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾದಾನ ಡೆಯುತ್ತದೆಯೋ ಅಲ್ಲಿ ನೆರವಿಗೆ ಸರಕಾರ ಮುಂದೆ ಬರಬೇಕು. ಅದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಅದನ್ನು ಶಾಶ್ವತ ನುದಾನ ರಹಿತಶಾಲೆಗಳು ಎಂದು ಏಕೆ ಇರಬೇಕು? ಅದಕ್ಕೇಕೆ ಅನುದಾನವನ್ನು ಕೊಡಬಾರದು? ಲ್ಲಿ ಹಣ ಮಾಡತಕ್ಕಂತಹ ಒಂದು ರೀತಿ ಇದೆಯೋ ಈ ಶಾಲೆಯನ್ನು ಮುಂದಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಹಣ ಂಪಾದನೆ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಒಂದು ಮಾರ್ಗವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೋ ಅಂತಹ ಶಾಲೆಗಳಿಗೆ ನುದಾನ ಕೊಡಬೇಡಿ. ಸ್ಕೂಲ್ ಮ್ಯಾಪಿಂಗ್‌ನಂತೆ ಕೊಡಿ. ಅನುದಾನ ರಹಿತವೆಂದು ಯಾರ ತ್ತಡಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಕೊಡುತ್ತೀರಿ? ಅದನ್ನು ಏಕೆ ಅಲೋ ಮಾಡುತ್ತೀರಿ. ಏತಕ್ಕಾಗಿ ಅದನ್ನು ಕೊಡುತ್ತೀರಿ. ಾವು ಶಿಕ್ಷಣದ ಕಡೆಗೆ ಗಮನ ಕೊಡಬೇಕೇ ಹೊರತಾಗಿ ಯಾವುದಕ್ಕೂ ಗಮನ ಕೊಡುವ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇಲ್ಲ. ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಉತ್ತಮ ಶಿಕ್ಷಣದ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇದೆ. ಹಾಗಿರಬೇಕಾದರೆ ಅನುದಾನ ರಹಿತ ಶಾಲೆಗಳನ್ನು ಏಕೆ ಮಂಜೂರು ಮಾಡುತ್ತೀರಿ? ಯಾವ ಅನುದಾನ ರಹಿತ ಶಾಲೆಗಳು ಇವೆಯೋ ಅವುಗಳು ಈಗ

ಸ್ಕೂಲ್ ಮ್ಯಾಪಿಂಗ್‌ನಲ್ಲಿ ಬಂದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಏಕೆ ಅನುದಾನ ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ? ಪರಿಷ್ಕರಣೆ ಮಾಡತಕ್ಕಂ ಕಾರ್ಯವೇಕೆ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ? ಒಂದು ಸಮಿತಿಯನ್ನು ನೇಮಿಸಿ. ಯಾವ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಶಾಲೆಗಳ ಅವಶ್ ಇದೆಯೋ ಆ ಶಾಲೆಗಳಿಗೆ ಅನುದಾನ ಕೊಡಿ. ಯಾವ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಇದ್ದಾರೋ ಅನುದಾನ ಕೊಡಿ. ಎಲ್ಲಿ ಪೀಠೋಕರಣಗಳು ಆಗಿದೆಯೋ ಅಲ್ಲಿ ಅನುದಾನ ಕೊಡಿ. ಮೂಲಭೂತವಾಗಿರತಕ್ಕಂತಹ ಕಟ್ಟಡ ನಿರ್ಮಾಣವಾಗಿದೆಯೋ ಅಲ್ಲಿ ಅನುದಾನ ಕೊಡಿ. ಅವ ಏಕೆ ಅನುದಾನರಹಿತರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತೀರಿ. ಎಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಅವರನ್ನು ಅನುದಾನರಹಿತ ಎಂ ಮಾಡುತ್ತೀರಿ? ಸರಕಾರ ಎಡವಿದಾಗ ಸರಕಾರ ಜನತೆಯ ಆಸೆಯನ್ನು ಪೂರೈಸದೇ ಹೋದಾಗ ಜ ಮುಂದೆ ಬಂದು ತಮ್ಮ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಶಿಕ್ಷಣ ಕೊಡಲಿಕ್ಕೆ ಮುಂದೆ ಬಂದಾಗ ಶಾಲೆಯ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕವಾಗಿ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿ ಒಳ್ಳೆಯತನದಿಂದ ನಡೆಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಿರಬೇಕಾದರೆ ಅವುಗಳ ಎಲ್ಲಿಯತನಕ ಅನುದಾನ ರಹಿತವೆಂದು ಮಾಡುತ್ತೀರಿ? ಅವರಿಗೆ ಎಲ್ಲಿಯತನಕ ಶಾಲೆಗಳ ನಡೆಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ ? ಶಿಕ್ಷಕರಿಗೆ ಪಗಾರ ಕೊಟ್ಟು ಅನೇಕ ಮಕ್ಕ ಊಟ ಕೊಟ್ಟು ಸಬ್ಸಿಡಿ ಕೊಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲದೇ ಹೋದರೆ ಮಕ್ಕಳು ಬೇರೆ ಕಡೆಗೆ ಹೋಗುತ್ತಾ ಅಂತಹ ಒಂದು ಸನ್ನಿವೇಶದಲ್ಲಿ ಈ ಅನುದಾನರಹಿತ ಶಾಲೆಗಳಿಗೆ ಅನುದಾನಕ್ಕೆ ಒಳಪಡಿಸುವುದಿಲ್ಲವೆಂ ಹೇಳುವ ಹಠಮಾರಿತನ ಸಲ್ಲದು. ಅದನ್ನು ಪುನರಾವರ್ತಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. You will have think anew. ತಾವು ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ ಶಿಕ್ಷಣದ ಗುಣಮಟ್ಟ ಎತ್ತರಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಶಿಕ್ಷಣವೆಂ ಹೇಳಿದರೆ ಬರೀ ಅಕ್ಷರಾಭ್ಯಾಸ ಮಾತ್ರವಲ್ಲ. ಅಕ್ಷರಾಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಿ ಡಿಗ್ರಿ ಪಡೆದು ಬರ ಉನ್ನತಮಟ್ಟದ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಪಡೆದವರೂ ಕೂಡ ದೇಶದ್ರೋಹಿಯಾಗಿ ಪರಿಣಮಿಸಬಲ್ಲ ದೇ ಅವನಿಂದ ಏನೂ ಸಲ್ಲದೇ ಹೋಗಬಹುದು. ಬರೀ ತನ್ನ ಸ್ವಾರ್ಥವನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಜೀ ಕಳೆಯಬಹುದು. ಅದರ ಸಲುವಾಗಿ ಒಂದು ನೈತಿಕ ಶಿಕ್ಷಣದ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಹಂತದಿಂದ ಇದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ನಾವೇನು ಮಾಡಿದೆವು. ಪಠ್ಯ ಪುಸ್ತಕ ಒಂದು ಕಡೆಗೆ ನೀತಿ ಪುಸ್ತಕ ಒಂದು ಕಡೆಗೆ. ಪು ಹೊರೆಯಾಗಬಾರದು ಎಂದು ನೀತಿ ಪುಸ್ತಕ ಬಿಟ್ಟೆವು. ಆ ಪಠ್ಯ ಪುಸ್ತಕ ಮಾತ್ರ ಉಳಿಯಿತು.

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು : ನೀತಿ ಶಿಕ್ಷಣ ಹೇಳುವುದು ಬೇರೆ. ಡಿಎಲ್‌ಆರ್‌ಸಿ ರೆಕ್ರೂಟ್‌ಮೆಂಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಏ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಎಂದರೆ ರೋಸ್ಟರ್ ಸಿಸ್ಟಂ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ರೋಸ್ಟರ್ ಸಿಸ್ಟಂ ಪ್ರಕಾರ ಮೆರಿಟ್ ಯಾ ಇದೆ ಅವರಿಗೆ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಮೆರಿಟ್ ಪ್ರಕಾರ ರೋಸ್ಟರ್ ಸಿಸ್ಟಂ ಪ್ರಕಾರ ಆಯ್ಕೆಯಾಗಿ ಅವ ಬೇರೇನೂ ಕೆಲಸ ಸಿಗುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಮೇಷ್ಟ್ರು ಆಗುವುದಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತಾರಾ ಅಥವಾ ಶಿಕ್ಷಕರಾ ಬರುವುದಕ್ಕೆ ಅವರಿಗೆ ಆಸಕ್ತಿ ಇದೆಯೇ? ಶಿಕ್ಷಕರಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡತಕ್ಕಂತಹ ನಿಷ್ಠೆ ಇದೆಯೇ? ಒಂ ವೇಳೆ ಅವರಿಗೆ ಇಲ್ಲದೇ ಹೋದರೆ, ಅವರನ್ನು ಸೆಲೆಕ್ಟ್ ಮಾಡಿದ್ದಾದ ಮೇಲೆ ಕೂಡ ಅವರಿಗೆ ತಿಂಗಳು 1 ವರ್ಷವೋ ಅವರಿಗೆ ಸಪರೇಟ್ ತರಬೇತಿ ಆಗಬೇಕಲ್ಲಾ? ಮೊದಲು ಮಾನಸಿಕವಾ ಅವರು ತಯಾರಾಗಬೇಕು.

ಡಾ|| ಎಂ. ಪಿ. ಕರ್ಕಿ : ತಾವು ಕೇಳಿದ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ನಾನು ಬರುತ್ತಿದ್ದೆ.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಪಿ. ಪ್ರಕಾಶ್ : ಶಿಕ್ಷಕರು ಮಾನಸಿಕವಾಗಿ ತಯಾರಾಗಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.

ಡಾ॥ ಎಂ. ಪಿ. ಕರ್ಕಿ : ಇದು ತುಂಬಾ ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾದ ವಿಷಯ. ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಎಸ್.ಎಸ್.ಎಲ್.ಸಿ. ತಗೆ 2-3 ರ್‍ಯಾಂಕ್ ಪಡೆದಿರುವಂತಹ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಅದರಲ್ಲೂ ಮಹಿಳೆಯರು ಟಿ.ಸಿ.ಹೆಚ್ ಿಯಲು ಹೋಗುತ್ತಾರೆ ತಾವೇಕೆ ಟಿ.ಸಿ.ಹೆಚ್ ಕಲಿಯುತ್ತೀರಿ ಬಿಎ., ಬಿಎಸ್‌ಸಿ., ಬಿಕಾಂ., ಏಕೆ ಾಡುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಕೇಳಿದೆ. ಇಲ್ಲ ಒಮ್ಮೆ ಟಿಸಿಹೆಚ್ ಆದ ಕೂಡಲೇ ಟೀಚರ್ ಕೆಲಸ ಸಿಗುತ್ತದೆ ಯಂ ಆಗುತ್ತದೆ. ಖಾಯಂ ಆದ ಶಿಕ್ಷಕಿ ಆದರೆ ನಾನು ಮದುವೆಯಾಗುತ್ತೇನೆ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಗುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಇದು ಒಂದು ಸಂಗತಿ. ಇರತಕ್ಕಂತಹ ವಿಷಯ ಇದು. ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾದ ಷಯ ಇದು.

MR. SPEAKER : That is a very good thing. ನಾನು ಧಾರವಾಡದ ಒಂದು ಭೆಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದೆ. ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಗೆಳೆಯ he was working in KSRTC as Conductor. He 'as removed from service. Then, he was selected as teacher. A person who was emoved as conductor for committing mistake was chosen as teacher.

ಡಾ॥ ಎಂ. ಪಿ. ಕರ್ಕಿ : ಶಿಕ್ಷಕರು ಶಿಕ್ಷಕರಾಗಿ ಯಾವ ರೀತಿ ಇರಬೇಕೋ ಆ ರೀತಿ ಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ದು ವಿಪರ್ಯಾಸ

MR. SPEAKER : The attitude for teaching in olden days.... ಬಹಳ ಓಲ್ಡ್ ಕೇಸ್ ಅಲ್ಲ ನಾನು 1949ರಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದ್ದುದು. ನಾವು ಸ್ಟೂಡೆಂಟ್ಸ್ ಆಗಿರಬೇಕಾದರೆ ನಮ್ಮ ಪ್ರೈಮರಿ ಸ್ಕೂಲ್ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ the most respected man in the village was the teacher of the primary school.

ಡಾ॥ ಎಂ.ಪಿ. ಕರ್ಕಿ : ಹಿಂದಿನ ಕಾಲವನ್ನು ನಾವು ನೆನಪಿಸಿಕೊಂಡರೆ ಅದು ಪ್ರಸಕ್ತ ಸಮಯಕ್ಕೆ ಅವ್ಯವಹಾರಿಕವಾಗುತ್ತದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಆಗ ಶಿಕ್ಷಣ ಕೇವಲ ಕೆಲವರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಸೀಮಿತವಾಗಿತ್ತು ಶಾಲೆಗಳ ಸಂಖ್ಯೆ ಕಡಿಮೆ ಇತ್ತು. ಹಾಗಾಗಿ ಆ ಶಿಕ್ಷಕನಾಗಿರಲಿಕ್ಕೆ ಯೋಗ್ಯರಾದಂತಹವರು ಶಿಕ್ಷಣ ಖಾತೆಗೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದರು. ಈಗ ಹಾಗಲ್ಲ. ಈಗ ಇದೊಂದು ತನ್ನ ಹೊಟ್ಟೆ ಹೊರೆಯತಕ್ಕಂತಹ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಒಂದು ಅವಕಾಶ, ಅಷ್ಟಕ್ಕೆ ಮಾತ್ರ ಬರುತ್ತಿದ್ದಾರೆಯೇ ವಿನಹ ಶಿಕ್ಷಣದ ಬಗ್ಗೆ ಆಸ್ಥೆ ವಹಿಸತಕ್ಕಂತಹ ಜನ ಬರುತ್ತಿಲ್ಲ. ಒಂದು ಉದಾಹರಣೆ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ 29 ವರ್ಷ ವಯಸ್ಸಾದವರಿಗೆ ಶಿಕ್ಷಕರಾಗಿ ನೇಮಿಸಬೇಕೆಂದು ಬೇರೆ ಲಿಸ್ಟ್ ಮಾಡಿದರು. ನಾನು ಒಂದು ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದೆ. 29 ವರ್ಷ ವಯಸ್ಸಾಗಿರತಕ್ಕಂತಹವರು ಟಿ.ಸಿ.ಹೆಚ್ ಮುಗಿಸಿ 6-8 ವರ್ಷವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ತಾವು ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಉದ್ಯೋಗಕ್ಕೆ ಹೋಗಬಹುದು. ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರು ದಿನಸಿ ಅಂಗಡಿ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದರು ಬಹಳ ಚೆನ್ನಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತಿತ್ತು ಅವನಿಗೆ ಅದೂ ಬೇಕು ಇದೂ ಬೇಕು ಏನು ಮಾಡುವುದು ಎಂದು, ವಿಚಾರ ಮಾಡಿ ದಿನಸಿ ಅಂಗಡಿ ತಾನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡ ಅಲ್ಲಿ ಒಂದು 500 ರೂಪಾಯಿ ಕೊಟ್ಟು ಒಬ್ಬನನ್ನು ನೇಮಿಸಿದ. ಹಾಗೇ 29 ವರ್ಷ ವಯಸ್ಸಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಇರತಕ್ಕಂತಹ ಜನರಿಗೆ, ಅವರಿಗೆ ಅರಿವು ಆಗಿರತಕ್ಕಂತಹವರಿಗೆ ಯೋಗ್ಯತೆ ಇದ್ದವರಿಗೆ ಕೊಡಬೇಕು. ತಾವೇನು ಈಗ ಮುಕ್ತ ದ್ವಾರ ತೆರದಿದ್ದೀರಿ ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ವಿಚಾರ ಮಾಡಬೇಕು.

ಟಿ.ಸಿ.ಹೆಚ್. ಕಲಿತು ಅನೇಕ ವರ್ಷಗಳಿಂದ ನೌಕರಿ ಇಲ್ಲದೇ ಇರತಕ್ಕಂತಹ ಜನ ಏನು ಇರುತ್ತಾ ಅವರಿಗೆ ಇದು ಅವಕಾಶ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟರೆ ಸರಿ. ಆದರೆ ಈ ಅವಕಾಶದಿಂದ ಶಿಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ಅ ಮಾರಕವಾಯಿತು. ಅವರಿಗೆ ಕಲಿಸುವುದೇ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲಾ ಮರೆತುಹೋಗಿದೆ. ವಿಷಯ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಕನ್ನಡವೂ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ, ಏನೂ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲದಂಥ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಾಗಿದೆ. ಅಂಥವರಿಗಾದರೂ ಕೂ ತಾವು ಆರು ತಿಂಗಳೋ ಎಂಟು ತಿಂಗಳೋ ಯಾರು 29 ವರ್ಷದ ಮೇಲಿದ್ದಾರೆ, ಯಾ ಶಿಕ್ಷಕರಾಗಿದ್ದಾರೆ ಅವರಿಗೆ ಕಡ್ಡಾಯವಾಗಿ ಆರು ತಿಂಗಳು ಟ್ರೈನಿಂಗನ್ನು ಕೊಡುವ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯ ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲದೆ ಹೋದರೆ ಶಿಕ್ಷಣ ಸರಿಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ. ನೈತಿಕ ಶಿಕ್ಷಣದ ಬಗ್ಗೆ ನ ಶಿಕ್ಷಣ ನೀತಿಯಲ್ಲಿ ನಾನು ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಹೇಳಿದೆ. ರಾಷ್ಟ್ರದ ಬಗ್ಗೆ ಪರಿಕಲ್ಪನೆ ಬರಬೇಕು ಒಳ್ಳೆಯದಾಗಬೇಕು ಎಂದೆಲ್ಲ ಬಹಳ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಇದೆ ಆಗುತ್ತಿದೆಯೇ? ಏನಾಗುತ್ತಿದೆ? ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ನೀತಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದಾದರೂ ಪಾಠ ಇದೆಯೇ? ನಾವು ಅನೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಮಾಡಬಹುದು, ಗಾಂಧೀಜಿ, ನೆಹರೂ, ಸುಭಾಷ್‌ಚಂದ್ರಬೋಸ್ ಮುಂತಾದವ ಕತೆಗಳನ್ನು ಹಾಕಬಹುದು. ನಾವೆಲ್ಲ ಚಿಕ್ಕವರಿರುವಾಗ ಕಲಿತಿದ್ದೇವೆ. "ಕೋಳಿ ಕೂಗುವ ಮುನ್ನ ಏ ನೀ ಬಾಲ" ಎನ್ನುವಂಥದ್ದು. ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಎದ್ದು ಏನೇನು ಮಾಡಬೇಕು ಎನ್ನುವಂಥದ್ದು ಒಂದನೇ ಇಯತ್ತೆ ಇತ್ತು. ಈಗ ಇದೆಯಾ? ಏನೂ ಇಲ್ಲ. ಯಾವ ರೀತಿ ನಾವು ಜೀವನದಲ್ಲಿ ನಡೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಯಾರು ನಮಗೆ ಆದರ್ಶಪ್ರಾಯರು? ಯಾವ ಆದರ್ಶಗಳನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಕು? ಇದೆಲ್ಲಾ ಸಣ್ಣ ಸ ಕತೆಗಳ ಮುಖಾಂತರವಾಗಿ ನಾವು ಆ ಒಂದು ಎಳೆ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಬಿಂಬಿಸಿದರೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಪರಿಣಾಮವಾಗುತ್ತದೆ ನಾವು ಅದಕ್ಕೇನು ಸೂತ್ರ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಈ ರೀತಿ ನಡೆದುಕೊ ಎಂದು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಅವ ಕಣ್ಣೆದುರಿಗೆ ಕಟ್ಟುವುದು ಆ ಚಿತ್ರ. ಆ ಚಿತ್ರದಂತೆ ನಡೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳು ಒಂದು ರೀತಿಯ ಮಾನಸಿಕವಾಗಿರುವ ಪರಿಕಲ್ಪನೆ ಅವರಿಗೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಗಾಂಧೀಜಿ ಸುಳ್ಳು ಹೇಳಲಿ ಎನ್ನುವ ಒಂದು ಪಾಠ ಇದೆ. ಆ ಪಾಠ ಗಾಂಧಿ ಸುಳ್ಳು ಹೇಳಲಿಲ್ಲ, ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ, ನಾನು ನನಗೆ ಅನ್ವಯ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಯಾಗಿರುವವನು ಗಾಂಧಿಯಂತೆ ನಡೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು, ನಾನೂ ಕೂಡ ಸುಳ್ಳು ಹೇಳಬಾರದು ಎನ್ನುವ ಭಾವನೆ ಒಂದು ರೀತಿಯ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆ ಅವನ ಮೇಲೆ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗುತ್ತದೆ ಆ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಗೆ ಚಾಲನೆ ಕೊಡುವ ವಿಷಯವನ್ನು ನಾವು ಅಳವಡಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಹಾಗೆಯೇ ನಮ ಹಳೆಯ ಯೋಧರ ಕಥೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ರಾಮಾಯಣ, ಮಹಾಭಾರತ ಕಥೆಗಳು, ಪುರಾಣ, ಬೈಬಲ್ ಕಥೆಗಳನ್ನು ಅಳವಡಿಸಿ. ರಾಮಾಯಣ ಮಹಾಭಾರತ ಎಂದ ಕೂಡಲೇ ನಾವೆಲ್ಲಾ ಕಮ್ಯುನಲ್‌ಗಳಾಗಿ ಬಿಡುತ್ತೇವೇನು? ಖುರಾನ್ ಬೈಬಲ್ ಕತೆಗಳನ್ನೂ ಅಳವಡಿಸಿ. ಎಲ್ಲರೂ ಕಲಿಯಲಿ. ಖುರಾನ್‌ನಲ್ಲಿ ಏನಿದೆ, ಬೈಬಲ್‌ನಲ್ಲಿ ಏನಿದೆ, ಎಲ್ಲರೂ ಅದನ್ನು ಗೊತ್ತುಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲಿ. ನಮಗೆ ಚಾಂದ್‌ಬೀಬಿ ಕಥೆ ಇತ್ತು. ನಾವು ಅದನ್ನು ಕಲಿಯಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ನಾವು ಅದನ್ನು ಬೇರೆ ಎಂದು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲ. ಹಾಗೆಯೇ ಎಲ್ಲಾ ಧರ್ಮದಲ್ಲಿರುವ ಒಳ್ಳೆಯ ಕಥೆಗಳನ್ನು ಆರಿಸಿಕೊಡಿ. ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲಿ 1984ರಲ್ಲಿ ಎಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ, ರಾಮಾಯಣ, ಮಹಾಭಾರತಗಳ ಪರೀಕ್ಷೆಯನ್ನು ಸರ್ಕಾರಿ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ನಡೆಸಬಾರದು ಎಂದು ಹೇಳಿ ಒಂದು ಆರ್ಡರ್ ಬಂತು. ಏಕೆ? ಮಹಾಕಾವ್ಯಗಳು ನಡೆಯಬಾರದೇ?

ವು ಇಲ್ಲಿ ಆಗ ಸತ್ಯಾಗ್ರಹವನ್ನು ಮಾಡಬೇಕಾಯಿತು. ಸತ್ಯಾಗ್ರಹ ಮಾಡಿದ ಮೇಲೆ ಸರ್ಕಾರಿ ಜ್ಞೆಯನ್ನು ಹಿಂತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವ ಪ್ರಸಂಗ ಬಂತು. ಹಾಗಾಗಿ ಈ ಒಂದು ನೈತಿಕವಾಗಿರುವ ಮೌಲ್ಯಗಳ ತೆಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಿಕೊಡುವುದು ಅಗತ್ಯ. ತಾವು ಒಂದು ಹಂತದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ್ದೀರಿ. ಶಾಲೆ ಪಾಸಣೆ ಎಂದು. ಎರಡು ಸಲ, ಒಂದು ಡೀಟೈಲ್ಡ್ ತಪಾಸಣೆ, ಅನಂತರ ಇನ್ನೊಂದು ಸಲ ಕರ್ಸರಿ ನ್ಸ್ಪೆಕ್ಷನ್ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು. ಇದು ನಡೆಯುತ್ತಿದೆಯೇ? ಇದು ನಡೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಆಸ್ಪದ ಾಡಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದೀರಾ? ಏನು ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ ನೀವು ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಅವರಿಗೆ ಕೊಡುತ್ತಿರುವ ಟಿಎ ಾದರಾಯನ ಕಾಲದ್ದು. 50 ರೂಪಾಯಿ ಟಿಎ ಇತ್ತು. ಈಗ ಅದನ್ನು ತೆಗೆದಿರಿ. ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ತೆಗೆದು ಟ್ರಾವಲಿಂಗ್ ಅಲೋಯೆನ್ಸ್ ಇಲ್ಲದೆ ಪ್ರತಿ ತಿಂಗಳು ತಾವು ಕೊಡುವ ಪಗಾರದಲ್ಲಿ 500 ರಿಂದ 00 ರೂಪಾಯಿ ಕನಿಷ್ಠ ಖರ್ಚು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವರು ತಯಾರು ಇದ್ದಾರೆಯೇ? ಇದನ್ನು ತೆಗೆದಿರಿ. ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಏಕೆ ಎರಡು ವರ್ಷ? ಟಿಎ ಕೊಡಲಿಕ್ಕೆ ಏಕೆ ಎರಡು ವರ್ಷ ಅವಕಾಶ? ಈಗ ಕೆ ಕೊಡುತ್ತಿಲ್ಲ? ಟಿಎ ಕೊಟ್ಟು ಅವರಿಂದ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೇ ಹೊರತು ನಿಮ್ಮ ಕಿಸೆಯಿಂದ ೀವು ಖರ್ಚು ಮಾಡಿ ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ ನೀವು ಬರೀ ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ಬರೆಯುತ್ತೀರಿ ಹೊರತಾಗಿ ಅದು ಾರ್ಯಸಾಧನೆಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ತಮ್ಮ ಗಮನಕ್ಕೆ ತರುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಶಾಲಾ ಕೊಠಡಿ ನಿರ್ಮಾಣದ ಗ್ಗೆ ತಾವು ಗುರಿಯನ್ನು ಹಾಕಿರುತ್ತೀರಿ. ಆ ಗುರಿಗೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಹಣವನ್ನು ಕೂಡ ನಿಮ್ಮದೇ ಆದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ದಗಿಸುತ್ತೀರಿ. ನೀವೇನು ಹೇಳುತ್ತೀರಿ, ಒಂದು ಶಾಲೆಗೆ 55 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ಕೊಡುತ್ತೇವೆ, 85 ಾವಿರ ಖರ್ಚು ಬರುತ್ತದೆ. 30 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ಲೋಕಲ್ ಕಾಂಟ್ರಿಬ್ಯೂಷನ್ ಒಟ್ಟು ಮಾಡಿ, ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಜಿಲ್ಲಾ ಪಂಚಾಯಿತಿ ಅಥವಾ ತಾಲ್ಲೂಕು ಪಂಚಾಯಿತಿಯಿಂದ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಿ ಎನ್ನುತ್ತೀರಿ. ಇದು ಸಾಧ್ಯವೇ? ನಮ್ಮ ಪ್ರಕಾಶ್‌ರವರು ಹೇಳಬೇಕು ಜಿಲ್ಲಾ ಪಂಚಾಯತ್, ತಾಲ್ಲೂಕು ಪಂಚಾಯಿತಿಯವರು ಕೊಡುತ್ತಾರೆಯೇ ಎಂದು ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ. ಹಾಗಾಗಿ ಶಾಲೆಯ ಕನ್‌ಸ್ಟ್ರಕ್ಷನ್ ಏನಿದೆ, ಅದು ಕಳಪೆ ಮಟ್ಟದ್ದಾಗುತ್ತದೆ. ಅದರ ಆಯುಷ್ಯ ಕೇವಲ ಎರಡು ಮೂರು ವರ್ಷ ಮಾತ್ರ. ಬಿದ್ದುಹೋಗುತ್ತದೆ. ನೀವು ಕೊಟ್ಟಿರುವ 55 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ಕೂಡ ಮಣ್ಣಾಗಿ ಹೋಗಿಬಿಡುತ್ತದೆ.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಪಿ. ಪ್ರಕಾಶ್ (ಗ್ರಾಮೀಣಾಭಿವೃದ್ಧಿ ಮತ್ತು ಪಂಚಾಯತ್ ರಾಜ್ ಸಚಿವರು) : ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಸರ್ಕಾರದಿಂದ ಶಿಕ್ಷಣ ಇಲಾಖೆಗೆ ಕೊಡುವ 40 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಜೊತೆಗೆ ಪ್ರತಿ ಜಿಲ್ಲಾ ಪಂಚಾಯಿತಿಗಳಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಜೆ.ಆರ್.ವೈ ಮತ್ತು ಇ.ಎ.ಎಸ್.ನಲ್ಲಿ ಆಯಾ ಅಗತ್ಯಕ್ಕೆ ಅನುಗುಣವಾದಂಥ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಇಪ್ಪತ್ತು ಸಾವಿರ, ನಲವತ್ತು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕೂಡ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ನಮ್ಮಲ್ಲಿ 85 ಸಾವಿರದಿಂದ ಹಿಡಿದು 90 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳವರೆಗೆ ಒಂದು ಶಾಲಾ ಕೊಠಡಿ ಇದೆ. ಅದು ಗ್ರಾಮ ಪಂಚಾಯಿತಿ ಶೇಕಡ 80ರ ಅನುದಾನದಲ್ಲಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಇ.ಎ.ಎಸ್.ನಲ್ಲಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಜೆ.ಆರ್.ವೈ. ನಲ್ಲಿ ಜಿಲ್ಲಾಪಂಚಾಯಿತಿ ಶೇಕಡ 20ರ ಅನುದಾನದಲ್ಲಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಅದನ್ನು ಎಲ್ಲಾ ಕಡೆಗೂ ಕೂಡ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಪಟ್ಟಣ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಕೂಡ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ನಿಮ್ಮಲ್ಲೇ ನಿಮ್ಮ ಜಿಲ್ಲಾ ಪಂಚಾಯಿತಿಯಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ.

ಡಾ|| ಎಂ. ಪಿ. ಕರ್ಕಿ : ಈ ರೀತಿ ಆಗಬಹುದೇನೋ. ಆದರೆ ಸಾರ್ವತ್ರಿಕವಾಗಿ ಆಗಿಲ್ಲ.

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು : ನಾವೆಲ್ಲಾ ಮಾಡಿಸಿದ್ದೇವೆ. ನಮ್ಮಲ್ಲೆಲ್ಲ ಓಬಿಬಿ ಯಲ್ಲಿ ಬೇರೆ ಸ್ಕೀಮ್ ಎ ಇತ್ತಲ್ಲಾ, 55 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳಿಗೆ ಇವತ್ತಿನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ, ಯಾರೂ ಕಟ್ಟುವುದ ಮುಂದೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಿ 85 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ಮಾಡಿಸಿದ್ದೇವೆ. ಮತ್ತೆ ನಾನು ನ ಸಂಸತ್ ಸದಸ್ಯರುಗಳಿಗೆ ರಿಕ್ವೆಸ್ಟ್ ಮಾಡಿಕೊಂಡೆ. ಒಂದು 30 ಬಿಲ್ಡಿಂಗ್‌ಗೆ 15 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳಂ ನಾಲ್ಕೂವರೆ ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ನೀವು ಕೊಡಿ. ಆ 85 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗೆ ನಿಮ್ಮ 15 ಸಾವಿ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನೂ ಹಾಕಿ ಒಂದು ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ಮಾಡಿ ಕೆಲವು ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ರೂಮುಗಳನ ಕಟ್ಟೋಣ, ಪ್ರಯೋಗಾಲಯಗಳನ್ನು ಕೂಡ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದೇನೆ. ಎಲ ಕಡೆಗೂ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅದು ನಿಮ್ಮ ಡಿಸ್ಕ್ರಿಷನ್.

ಡಾ|| ಎಂ. ಪಿ. ಕರ್ಕಿ : ಇದು ನಮ್ಮ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಆಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ನಮ್ಮ ಜಿಲ್ಲೆಗೆ ಬರು ವರಮಾನ ಜಿಲ್ಲಾ ಪಂಚಾಯಿತಿಗೆ ಬರುವ ವರಮಾನ ತೀರಾ ಕಡಿಮೆ. ಅಲ್ಲಿರುವ ರೆವಿನ್ಯೂ ಲ್ಯಾಂಡ್ ಕಡಿಮೆ. ಹಾಗಾಗಿ ರೆವಿನ್ಯೂ ಬರುವುದು ಕಡಿಮೆ. ರೆವಿನ್ಯೂ ರೀಇಂಬರ್ಸ್ ಆಗುವುದರಿಂದ ಜಿಲ್ಲಾ ಪಂಚಾಯತಿಗೆ ಬರುವ ಹಣ ಕಡಿಮೆ. ಅದಲ್ಲದೆ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಕೆಲಸಗಳು ಜಾಸ್ತಿ. ಗುಡ್ಡ, ನದಿ ,ಕೆರೆಗಳಿರುವುದರಿಂದ ಅನೇಕ ಕಡೆಗೆ ರಸ್ತೆಗಳು ಆಗುವ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇದೆ. ತಮ್ಮಲ್ಲಿ ಕೋಲಾ ಜಿಲ್ಲೆಯಾಗಲಿ, ನಮ್ಮ ಗುಲ್ಬರ್ಗ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಊರಿಗೆ ಹೋದರೆ ಒಂದು ರಸ್ತೆ ಸಾಕು. ನಮ್ಮಲ್ಲಿ 5 ರಿಂದ 10 ರಷ್ಟು ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಒಂದೊಂದು ಮಜರಿಗಳು ಇರುತ್ತವೆ. ಅದರಿಂದ 5 ರಿಂದ 10 ರಸ್ತೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಆ ರೀತಿ ಮಾಡಬೇಕಾದರೆ ಬ್ರಿಡ್ಜ್‌ಸ್‌ಗಳು ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಹಾಗಾಗಿ ಮೂಲಭೂತ ಅವಶ್ಯಕತೆಗಳಿಗೆ ಜಿಲ್ಲಾ ಪಂಚಾಯಿತಿ ಖರ್ಚು ಮಾಡುತ್ತದೆಯೇ ಹೊರತಾಗಿ ಈ ಶಿಕ್ಷಣದ ಅವಶ್ಯಕತೆಗೆ ಕೊಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಆಗುವ ಕಟ್ಟಡಗಳು ಕಳಪೆಮಟ್ಟದ್ದಾಗಿದೆ. ಅದನ್ನು ನಾನು ತಮ್ಮ ಗಮನಕ್ಕೆ ತರುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಈಗ ತಾವೇನು ನಿಗದಿ ಮಾಡುತ್ತೀರಿ, ಆ ನಿಗದಿ ಮಾಡುವ ಹಣ ಅಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಬೇಕೋ ಅಷ್ಟು ನಿಗದಿ ಮಾಡಿ. ಕಡಿಮೆಯಲ್ಲಿ ಶಾಲಾ ಕಟ್ಟಡ ಕಟ್ಟಿಸಿ. ತೊಂದರೆ ಇಲ್ಲ. ಕಟ್ಟಡ ಕಟ್ಟಿಸಿದ್ದಾದರೂ ಒಳ್ಳೆಯದಾಗಿ ಉಳಿಯುತ್ತದೆ. ಮತ್ತೆ ಈ ಸಾರಿ ಬಜೆಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಬರೆದಿದ್ದೀರಿ. ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಶಾಲೆಗಳಿಗೆ 55 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ, ನಗರ ಪಟ್ಟಣ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಸಾಧಾರಣ 75 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ಏಕೆ ಹೀಗೆ? ಗ್ರಾಮಾಂತರದಲ್ಲಿ ಕಡಿಮೆ ಖರ್ಚಿನಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಡವನ್ನು ಕಟ್ಟಲಾಗುತ್ತದೆಯೇ? ಪಟ್ಟಣಗಳಲ್ಲಿ ಜಾಸ್ತಿ ಖರ್ಚು ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆಯೇ? ಏಕೆ ಈ ವ್ಯತ್ಯಾಸ? ಪಟ್ಟಣ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ 75 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ಹೆಚ್ಚು ಕಡಿಮೆ ಬರುತ್ತದೆ. ನಾನು ಲೆಕ್ಕಹಾಕಿ ನೋಡಿದೆ.

ಶ್ರೀ ಹೆಚ್.ಜಿ. ಗೋವಿಂದೇಗೌಡ : ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೆ, ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಸ್ನೇಹಿತರಾಗಿರತಕ್ಕಂಥ ಶ್ರೀ ಎಂ. ಪಿ. ಪ್ರಕಾಶ್‌ರವರು ಹೇಳಿರುವಂತೆ ನಾವು ಏನು ಹಣವನ್ನು ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದಿಂದ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ ಇದಕ್ಕೆ ಕಡಿಮೆಯಾದಂಥ ಹಣವನ್ನು ಕೇಂದ್ರದಿಂದ ಬರತಕ್ಕಂಥ ಇಎಎಸ್ ಮತ್ತು ಜೆಆರ್‌ವೈ ಯೋಜನೆಗಳಡಿಯಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟು ಕಟ್ಟಡಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸುತ್ತಾರೆ. ಈಗ

ಅರ್ಬನ್ ಏರಿಯಾದಲ್ಲಿ ಜನರು ಮುಂದೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ನಾವು ಏನು ಹಣ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ ಅದರಿಂದ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಕಟ್ಟಡ ಕಟ್ಟುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ಇನ್ನೂ ಸ್ವಲ್ಪ ಜಾಸ್ತಿ ಹಣವನ್ನು ಇಡತಕ್ಕಂಥದ್ದು ಒಳ್ಳೆಯದು ಎನ್ನುವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಮಾತ್ರ ಇಟ್ಟಿರತಕ್ಕಂಥದ್ದು. ಬೇರೆ ಯಾವುದೇ ಕಾರಣದಿಂದ ಅಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಡಿ.ಆರ್. ಪಾಟೀಲ್ : ಪ್ರೈಮರಿ ಸ್ಕೂಲ್ ಬಿಲ್ಡಿಂಗ್‌ಗಳಿಗೆ ತಾವು ಇಎಸ್ ಮತ್ತು ಜೆಆರ್‌ವೈ ಫಂಡ್‌ನಲ್ಲಿ ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಉಪಯೋಗ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಹೇಳುತ್ತೇವೆ. ಜೆಆರ್‌ವೈ ಫಂಡ್ ಇರುವುದು ಗ್ರಾಮೀಣ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವ ಯುವಕರಿಗೆ ಉದ್ಯೋಗ ಇಲ್ಲ, ಅವರಿಗೆ ಉದ್ಯೋಗ ಕೊಡಲಿಕ್ಕೆ ಎಂಬುದು ನಮಗೂ ನಿಮಗೂ ಗೊತ್ತಿದೆ. ಅಸೆಟ್ ಕ್ರಿಯೇಷನ್‌ಗೆ ಇದರಿಂದ ಅನುಕೂಲ ಇದೆ. ಆದರೆ ಅದು ಏತಕ್ಕೆ ಉಪಯೋಗ ಆಗುತ್ತದೆ ಎಂದರೆ ಕಂಟ್ರಾಕ್ಟ್‌ರ್‌ಗೆ ಕೊಟ್ಟು ಎಲ್ಲಾ ಎಕ್ವಿಪ್‌ಮೆಂಟ್ಸ್‌ಗಳನ್ನೂ ಉಪಯೋಗ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ನಾವು ಮಾಡುತ್ತೇವೆ, ಇದೇ ಒಂದು ಘನ ಉದ್ದೇಶ ನಗರ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲೂ ಆಗ ಬೇಕಾದರೆ ನೀವು ಗ್ರಾಮೀಣ ಮಂದಿಯನ್ನು ಅಲ್ಲಿ ದುಡಿಯಲಿಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಿ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಗೈಡ್‌ಲೈನ್‌ನಲ್ಲಿ ಹೇಳಿ. ಆದರೆ ಅದು ಬೇರೆ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಆಗುತ್ತಿದೆ. ಅಲ್ಲಿ ಪ್ರಮೈರಿ ಸ್ಕೂಲ್ ಬಿಲ್ಡಿಂಗ್ ಸಾಕಷ್ಟು ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಆಗುತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ನೀವು ಜೆಆರ್‌ವೈ, ಇಎಎಸ್ ಫಂಡ್‌ಗಳನ್ನು ನಗರಪ್ರದೇಶಗಳಿಗೆ ಕೊಡಲಿಲ್ಲ ಎಂದರೆ ಬಹಳಷ್ಟು ಹಣವನ್ನು ಬಜೆಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಇಡುವುದಕ್ಕೆ ನೀವು ಅವಕಾಶ ಕೊಡಬೇಕು.

ಶ್ರೀ ಕೆ.ಎಸ್. ಪುಟ್ಟಣ್ಣಯ್ಯ : ಸನ್ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೆ, ಒಂದು ವರ್ಷ ಪೂರ್ಣ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ತಾವು ಶಾಲಾ ಕಟ್ಟಡ ಕಟ್ಟುವುದನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿ ಈಗಿರತಕ್ಕಂಥ ಕಟ್ಟಡಗಳನ್ನು ಒಂದೊಂದು ಕ್ಷೇತ್ರಕ್ಕೆ 50 ರಿಂದ 60 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ರಿಪೇರಿಗೆ ಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇವೊತ್ತು ಎಷ್ಟೋ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರು ಮತ್ತು ಮಕ್ಕಳೊಂದಿಗೆ ಹೊರಗಡೆ ಕುಳಿತುಕೊಂಡು ಪಾಠ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಹೆಲ್ಮೆಟ್ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳತಕ್ಕಂಥ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ನಿರ್ಮಾಣವಾಗಿದೆ. ಆದುದರಿಂದ ಒಂದು ವರ್ಷ ಹೊಸದಾಗಿ ಕಟ್ಟಡ ಕಟ್ಟುವುದನ್ನು ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ನಿಲ್ಲಿಸಿಬಿಡಿ. ಎಲ್ಲಾ ಶಾಲೆಗಳನ್ನೂ ರಿಪೇರಿ ಮಾಡಿ ಸುಣ್ಣಬಣ್ಣ ಹಚ್ಚಿಸತಕ್ಕಂಥ ಕೆಲಸವನ್ನಾದರೂ ಮಾಡಿದರೆ ಕನಿಷ್ಠ 50ನೇ ಸ್ವಾತಂತ್ರೋತ್ಸವಕ್ಕಾದರೂ ಶಾಲಾ ಕಟ್ಟಡಗಳು ಸುಣ್ಣಬಣ್ಣ ಕಾಣುವುದಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ.

ಶ್ರೀ ಹೆಚ್.ಜಿ. ಗೋವಿಂದೇಗೌಡ : ಈ ವರ್ಷದ ಬಜೆಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಹೊಸ ಕಟ್ಟಡಗಳ ನಿರ್ಮಾಣಕ್ಕೆ ಹಣ ಕಡಿಮೆ ಒದಗಿಸಿ ರಿಪೇರಿಗಳಿಗೆ ಹಣ ಹೆಚ್ಚು ಒದಗಿಸುವ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ.

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು : ರಿಪೇರಿಗಳಿಗೆ ಹಣ ಒದಗಿಸುವಾಗ ಯಾವ ಕಟ್ಟಡಕ್ಕೆ ರಿಪೇರಿ ಆಗತಕ್ಕದ್ದು ಎಂಬುದನ್ನು ನಿರ್ಧರಿಸಬೇಕು. ಸುಮಾರು 15, 20 ವರ್ಷದ ಕೆಳಗೆ ಕಟ್ಟಿರತಕ್ಕಂಥ ಬಿಲ್ಡಿಂಗ್ ಅಥವಾ 10 ವರ್ಷದ ಕೆಳಗೆ ಕಟ್ಟಿರತಕ್ಕಂಥ ಬಿಲ್ಡಿಂಗ್‌ಗಳು ರಿಪೇರಿಗೆ ಬಂದಿದ್ದರೆ ಆ ರಿಪೇರಿಗೆ ಹಣ ಇಡತಕ್ಕಂಥದ್ದು ಪರವಾಗಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಕಳೆದ ವರ್ಷ ಬಿಲ್ಡಿಂಗ್ ಕಟ್ಟಿ ಈ ವರ್ಷ ರಿಪೇರಿಗೆ ಹಣ ಎಂದರೆ ಅದು ಎಲ್ಲೋ ಸ್ವಲ್ಪ ಆ ಕಡೆಗೆ ವಿವೇಚನೆ ಉಪಯೋಗಿಸಿ ಅಂಥದ್ದನ್ನು ಪಟ್ಟಿ ಮಾಡಿ ಆ

ಮಹಾನುಭಾವರು ಎರಡು ಮೂರು ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಿದ ಬಿಲ್ಡಿಂಗ್ ರಿಪೇರಿಗೆ ಬರುವುದಕ್ಕೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡಿದವರು ಎಂದು ಹೇಳಿ ಅದಕ್ಕೆ ಬೇರೆ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು.

ಶ್ರೀ ಎನ್. ಯೋಗಿಶ್ ಭಟ್ : ನಗರ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಶಾಲಾಕಟ್ಟಡಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟುವಾಗ ಏನು ಎಸ್ಟಿಮೇಟ್ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ ಆ ಎಸ್ಟಿಮೇಟ್ ಕಾಪಿಯನ್ನು ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಹೆಡ್‌ಮಾಸ್ಟರ್ ಅಥವಾ ಅಲ್ಲಿಯ ಬೆಟರ್‌ಮೆಂಟ್ ಕಮಿಟಿಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಿಗೆ ಕೊಡತಕ್ಕಂಥ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಾಗಬೇಕು. ಮತ್ತು ಅದು ಕಂಪ್ಲೀಟ್ ಆದನಂತರ ಆ ಸ್ಪೆಸಿಫಿಕೇಷನ್ ಪ್ರಕಾರ ಆಗಿದೆಯೇ ಅಥವಾ ಇಲ್ಲವೋ ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಕಂಪ್ಲಿಷನ್ ರಿಪೋರ್ಟ್ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳತಕ್ಕಂಥ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಾಗಬೇಕು. ಈ ಎರಡೂ ಕೆಲಸಗಳೂ ಆಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಕೆಲವು ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಇದು ನನ್ನ ಗಮನಕ್ಕೆ ಬಂದಿದೆ. ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ಮನೆಯನ್ನು ರಿಪೇರಿ ಮಾಡಿ ಅದಕ್ಕೆ ಪರಿಹಾರವಾಗಿ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಎರಡು ಮೂರು ಶಾಲೆಗಳನ್ನು ದುರಸ್ಥಿ ಪಡಿಸಿಕೊಡುತ್ತೇನೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಅಂದರೆ ಇಲ್ಲಿ ಏನು ರಿಪೇರಿ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ ಅದರ ಕಾಂಪೆನ್‌ಸೇಷನ್ ಅಲ್ಲಿ ತಿಂದುಹಾಕಿದ್ದಾರೆ ಎನ್ನುವ ಮಾತು ಕೇಳಿಬರುತ್ತಿದೆ. ಆದುದರಿಂದ ಕಂಪ್ಲೀಷನ್ ರಿಪೋರ್ಟಿನ ಎಸ್ಟಿಮೇಟ್ ಕಾಪಿಯನ್ನು ಕಡ್ಡಾಯವಾಗಿ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಹೆಡ್ ಆಫ್ ದಿ ಡಿಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟ್ ಗೆ ಕೊಡಬೇಕು. ಕಂಪ್ಲೀಷನ್ ಆದ ನಂತರ ಆ ಕಂಪ್ಲೀಷನ್ ರಿಪೋರ್ಟ್‌ನ್ನು ಸ್ಪೆಸಿಫಿಕೇಷನ್ ಪ್ರಕಾರ ಆಗಿದೆಯೇ ಇಲ್ಲವೇ ಎಂಬುದನ್ನು ವೆರಿಫೈ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಸಹಿ ಮಾಡಿ ಅದನ್ನು ಹೆಡ್ ಆಫ್ ದಿ ಡಿಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟ್ ಅಥವಾ ಬೆಟರ್‌ಮೆಂಟ್ ಕಮಿಟಿ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಿಗೆ ಸಲ್ಲಿಸಬೇಕು. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಬಿಲ್ಲನ್ನು ಪಾಸ್ ಮಾಡಬಾರದು ಎಂಬ ಒಂದು ಕಟ್ಟುನಿಟ್ಟಿನ ಆದೇಶ ಹೊರಡಿಸಿದರೆ ಮಾತ್ರ ಏನಾದರೂ ಲಾಭ ಆಗಬಹುದು.

ಡಾ|| ಎಂ. ಪಿ. ಕರ್ಕಿ : ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೆ, ಈ ಪಿ.ಯು.ಸಿ. ಬೋರ್ಡ್ ಏನಿದೆ ಇದು ನಮ್ಮ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಶಿಕ್ಷಣ ನೀತಿಯಲ್ಲಿ 10 : 2 :3 ಶಿಕ್ಷಣ ಕ್ರಮವಾಗಿದೆ. ಈ 10 ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಿಕ್ಷಣ, 3 ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿ ಶಿಕ್ಷಣವಾದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಪೂರಕವಾಗಿ 2 ವರ್ಷದ ಶಿಕ್ಷಣ ಎಂದು ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಪಿಯುಸಿ ಬೋರ್ಡ್ ಇದೆ. ನಾನು 2 ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರಕ್ಕೆ ಹೋದಾಗ ಅಲ್ಲಿ ವಿಚಾರ ಮಾಡಿದಾಗ ಅಲ್ಲಿ ಪಿಯುಸಿ ಬೋರ್ಡ್ ಇಲ್ಲ ಎಂದು ತಿಳಿದು ಬಂತು. ಅನೇಕ ರಾಜ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಪಿಯುಸಿ ಬೋರ್ಡ್ ಇಲ್ಲ. ಇಲ್ಲಿ ಪಿಯುಸಿ ಬೋರ್ಡ್ ಏತಕ್ಕೆ ಸೃಷ್ಠಿಯಾಯಿತು ಎಂದು ನಾನು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ. ಶಿಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಕಂಟಿನ್ಯುಟಿ ಇರಬೇಕಾಗತ್ತದೆ. ಹೈಸ್ಕೂಲು ಶಿಕ್ಷಣ, ಪಿಯುಸಿ ಶಿಕ್ಷಣ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯ ಶಿಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ಈ ಪಿಯುಸಿ ಬೋರ್ಡ್ ಪೂರಕವಾಗಿದೆಯೇ? ಈ ಪಿಯುಸಿ ಬೋರ್ಡ್‌ನ್ನು ತೆಗೆದುಹಾಕಿ ಪಿಯುಸಿ ಬೋರ್ಡ್‌ನಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತಿರುವ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರದಲ್ಲಿ ಎಸ್‌ಎಸ್‌ಎಲ್‌ಸಿ ಬೋರ್ಡ್‌ನಲ್ಲಿ 10 + 2 ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಕ್ರಮವಿದ್ದು ಅದೇ ಎರಡನ್ನೂ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಆ ರೀತಿಯಾಗಿರತಕ್ಕಂಥ ಒಂದು ಕ್ರಮವನ್ನು ಏತಕ್ಕೆ ಅಳವಡಿಸಬಾರದು? ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಏನಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದರೆ ಎಸ್‌ಎಸ್‌ಎಲ್‌ಸಿ ಸಿಲಬಸ್ ಅಂದರೆ ಎಸ್‌ಎಸ್‌ಎಲ್‌ಸಿಯಲ್ಲಿ ಏನು ಕಲಿಯಬೇಕು, ಕಲಿಸಬೇಕು ಎಂದು ನಿಶ್ಚಯ ಮಾಡತಕ್ಕಂಥದ್ದು ಆ ಬೋರ್ಡ್‌ಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ

ಕಮಿಷನರ್ ಕೈಯಲ್ಲಿರುತ್ತದೆ. ತಾವು ಪಿಯುಸಿ ಬೋರ್ಡ್ ಎಂದು ಸ್ವತಂತ್ರವಾದ ಸಂಸ್ಥೆಯನ್ನು ಹುಟ್ಟುಹಾಕಿದ್ದೀರಿ. ಅದರ ನಂತರ ಬರುವ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯ ಎಂಬ ಸ್ವಾಯತ್ತ ಸಂಸ್ಥೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಎಸ್‌ಎಸ್‌ಎಲ್‌ಸಿಯಲ್ಲಿ ಸಂಸ್ಕೃತ ಭಾಷೆ ಕಲಿಯುವುದಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತದೆ, ಡಿಗ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಕೂಡ ಸಂಸ್ಕೃತವನ್ನು ಕಲಿಯುವುದಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತದೆ ಆದರೆ ಪಿಯುಸಿ ಬೋರ್ಡ್‌ನಲ್ಲಿ ಎರಡು ಗ್ರೂಪ್‌ನಲ್ಲಿ ಸಂಸ್ಕೃತ ಕಲಿಯುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಇಲ್ಲ. ಇದನ್ನು ವಿಚಾರಿಸಿದರೆ ಪಾಲಿಸಿ ಮಾಡಿದವರನ್ನು ಕೇಳಬೇಕು ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಹಾಗಾದರೆ ಪಾಲಿಸಿ ಮಾಡಿದವರು ಯಾರು? ಪಿಯುಸಿ ಬೋರ್ಡ್‌ನ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ ಅಥವಾ ಪಿಯುಸಿ ಬೋರ್ಡ್‌ನ ಡೈರೆಕ್ಟರೆ? ಯಾರು ಮಾಡಿದರು ಇದನ್ನು ಏತಕ್ಕಾಗಿ ಮಾಡಿದರು? ಅದು ತಮ್ಮ ಪಾಲಿಸಿ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೀರಿ. Directives on the National Policy of Education ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೀರಿ. The efforts will imply the development of facilities for the intensive study of Sanskrit and other classical languages. ಅದಕ್ಕೆ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ ಸಂಸ್ಕೃತವನ್ನು 2ನೇ ಐಚ್ಛಿಕ ಭಾಷೆಯಾಗಿ ಕಲಿತುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಇಲ್ಲ. ಏತಕ್ಕಾಗಿ ಇಲ್ಲ? 1972ರಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗಿರತಕ್ಕಂಥ ವಿದ್ಯಾಲಯಗಳಲ್ಲಿ ಸಂಸ್ಕೃತ ಕಲಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅಲ್ಲಿ ಸಂಸ್ಕೃತ ಶಿಕ್ಷಕರಿದ್ದಾರೆ. ತದನಂತರದಲ್ಲಿ 1986ರಲ್ಲಿ ತನಿಖೆ ಆದಾಗ ಅದುನ್ನು ಮುಂದುವರೆಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಒಮ್ಮೆಲೆ ಈ ವರ್ಷ ಸಂಸ್ಕೃತ ಐಚ್ಛಿಕ ವಿಷಯವಾಗಿ ಕಲಿಸಬಾರದು, ನೀವು ಕಲಿಸಿದರೆ ನಿಮಗೆ ಸಹಾಯಧನ ಸಿಗುವುದಿಲ್ಲ, ಪರೀಕ್ಷೆಗಳಿಗೆ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲ ಎನ್ನುವ ಸುತ್ತೋಲೆಯನ್ನು ಏತಕ್ಕೆ ಹೊರಡಿಸಿದಿರಿ? ಇದರಲ್ಲಿ ಕಂಟಿನ್ಯುಯಿಟಿ ಇದೆಯೇ? ಈ ಬೋರ್ಡ್ ತನ್ನಷ್ಟಕ್ಕೆ ತಾನೇ ನಿರ್ಧಾರವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳತಕ್ಕಂಥ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಈ ರೀತಿ ಆಗಿರತಕ್ಕಂಥ ಗೊಂದಲ ನಿರ್ಮಾಣವಾಗಿದೆ. ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಪಿಯುಸಿ ಸಂಯುಕ್ತ ಪದವಿ ಕಾಲೇಜುಗಳಲ್ಲಿ ಪಿಯುಸಿಗೆ ಪ್ರವೇಶ ಕೊಡಬಾರದು ಎಂದು ಹೇಳತಕ್ಕಂಥ ಒಂದು ಪರಿಪತ್ರ ಹೊರಡಿಸಿತು. ಪಿಯುಸಿ ಹುಡುಗರಿಗೆ ಅಲ್ಲಿ ಅಡ್ಮೀಷನ್ ಕೊಡಬಾರದು ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಕಾರವಾರದಲ್ಲಿ ಪಿಯುಸಿ ಕಾಲೇಜು ಇಲ್ಲ, ಸ್ವತಂತ್ರವಾದ ಪಿಯುಸಿ ಇಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಿ 10+2 ಇಲ್ಲ. ಹೀಗಾಗಿ ಅವರು ಬಹಳ ಗಡಿಬಿಡಿಯಾದರು. 15 ದಿವಸ ಇದೇ ರೀತಿ ನಡೆಯಿತು. ಕಡೆಗೆ ಸರ್ಕಾರ ಆ ಸುತ್ತೋಲೆಯನ್ನು ಹಿಂದಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳತಕ್ಕಂಥ ಪ್ರಮೇಯ ಬಂತು. ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಮುಂದಾಲೋಚನೆ ಇಲ್ಲದೆ ಪರಿಪತ್ರ ಹೊರಡಿಸತಕ್ಕಂಥ ಒಂದು ಇಲಾಖೆ ನಮಗೆ ಅಗತ್ಯವೇ? ಇದು ಏತಕ್ಕಾಗಿ ಬೇಕು ಎನ್ನತಕ್ಕಂಥದ್ದನ್ನು ನಾವು ವಿಚಾರ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಪದವಿಪೂರ್ವ ಕಾಲೇಜುಗಳಲ್ಲಿ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ 3 ರೀತಿ ಕಾಲೇಜುಗಳಿವೆ. ಪ್ರೌಢಶಿಕ್ಷಣದೊಂದಿಗೆ ಪದವಿಪೂರ್ವ ಕಾಲೇಜು, ಪದವಿಪೂರ್ವ ಕಾಲೇಜು ಹಾಗು ಕಾಂಪೋಸಿಟ್ ಡಿಗ್ರಿ ಕಾಲೇಜು, ಈ ಮೂರು ರೀತಿಯ ಕಾಲೇಜುಗಳನ್ನು ಏತಕ್ಕೆ ಸೃಷ್ಟಿ ಮಾಡಲಾಯಿತು? ಅದನ್ನು ಯಾರು ಅಡ್ಮಿನಿಸ್ಟ್ರೇಷನ್ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ? ಮೊದಲು ಕಾಲೇಜು ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿ ಅಡ್ಮಿನಿಸ್ಟ್ರೇಷನ್ ಮಾಡುತ್ತಿತ್ತು. ಈಗ ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿ ತೆಗೆದು ಪಿಯುಸಿ ಬೋರ್ಡ್‌ಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದೆ. ಪದವಿ ಕಾಲೇಜುಗಳಲ್ಲಿ ಇರತಕ್ಕಂಥ ಒಂದು ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಮೂರು ವರ್ಷ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. 2 ವರ್ಷವನ್ನು ಪದವಿ ಪೂರ್ವ ಶಿಕ್ಷಣ ಇಲಾಖೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಈ

ಪದವಿಪೂರ್ವ ಕಾಲೇಜುಗಳು ಹೇಗೆ ಹುಟ್ಟಿವೆ ಎಂದರೆ ರಾಜಕೀಯ ಇಚ್ಚೆಗೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ ಈ ಕಾಲೇಜುಗಳನ್ನು ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡಿರತಕ್ಕಂಥದ್ದು ಇದೆ. ಕೆಲವು ಕಾಲೇಜುಗಳಿಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳೇ ಇಲ್ಲ ಶಿಕ್ಷಕರಿದ್ದಾರೆ. ಕಾಮರ್ಸ್ ಇರತಕ್ಕಂಥ ಒಂದು ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರೂ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಲ್ಲ, ಶಿಕ್ಷಕರಿದ್ದಾರೆ. ಶಿಕ್ಷಕರಿಗೆ ಪಗಾರ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಅದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ 15-20 ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿರತಕ್ಕಂಥ ಕಾಲೇಜುಗಳಿವೆ. ಸ್ವತಂತ್ರವಾಗಿರತಕ್ಕಂಥ ಪಿಯುಸಿ ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ 6 ಮಂದಿ ಶಿಕ್ಷಕರನ್ನು ಕೊಡುತ್ತೀರಿ. ಇದು ಸರ್ಕಾರದ ಮೇಲೆ ದೊಡ್ಡ ಹೊರೆ ಅಲ್ಲವೇ? ತಾವು ಮಂತ್ರಿಗಳಾಗಿರತಕ್ಕಂಥವರು ಈ ಕಾಲೇಜುಗಳಲ್ಲಿ ಅರ್ಧದಷ್ಟು ಕಾಲೇಜುಗಳನ್ನು ಮುಚ್ಚಬೇಕು. ಅನಾವಶ್ಯಕವಾಗಿರತಕ್ಕಂಥ ಕಾಲೇಜುಗಳು ಕೆಲವಾದರೆ ಪ್ರತಿಷ್ಠೆಗಾಗಿ ಕೊಟ್ಟಿರತಕ್ಕಂಥ ಕಾಲೇಜುಗಳು ಹಲವು. ವಿದ್ಯಾ ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿ ಈ ಪ್ರತಿಷ್ಠೆ ಪ್ರಶ್ನೆ ಬರಬಾರದು. That is the last thing that education can brook. ಹಾಗಾಗಿ ನಾನು ಇದ್ದಹಾಗೆ ಒಂದು ಜೂನಿಯರ್ ಕಾಲೇಜಾಗಬೇಕು ಎಂಬ ಪ್ರತಿಷ್ಠೆಗೆ ಮಣಿದು ನಾವು ಕಾಲೇಜುಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟರೆ ಶಿಕ್ಷಣದ ಮಟ್ಟ ಹಾಳಾಗುತ್ತದೆ. ಎರಡೂ ಶಾಲಾ ಕಾಲೇಜುಗಳು ಸಿಕ್ ಆಗುತ್ತವೆ. ಸರ್ಕಾರದ ಮೇಲೆ ದೊಡ್ಡ ಹೊರೆ ಬೀಳುತ್ತದೆ. ಈ ಕಾಲೇಜುಗಳನ್ನು ಬಂದ್ ಮಾಡಿದರೆ ಎಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷಕರಿಲ್ಲ ಅಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷಕರನ್ನು ನೇಮಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಹಣ ಸಿಗುತ್ತದೆ ; ಎಲ್ಲಿ ಕ್ಲಾಸ್ -4 ಸರ್ವೆಂಟ್ಸ್ ಇಲ್ಲ ಅಲ್ಲಿ ಕ್ಲಾಸ್-4 ಸರ್ವೆಂಟ್ಸ್‌ಗಳನ್ನು ನೇಮಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಸಿಗುತ್ತದೆ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಇದನ್ನು ಒಂದು ಸಲ ಸರಿಯಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಪುನರಾಲೋಚಿಸಬೇಕು. ಯಾವುದೇ ಒತ್ತಡಕ್ಕೆ ಒಳಗಾಗದೆ ಯಾವ ಕಾಲೇಜುಗಳಲ್ಲಿ ಸರಿಯಾಗಿ ಕಲಿಸುತ್ತಿಲ್ಲ ಯಾವ ಕಾಲೇಜುಗಳಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಸಂಖ್ಯೆಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯ ಇಲ್ಲ, ಅಂತಹ ಕಾಲೇಜುಗಳನ್ನು ಕೂಡಲೇ ನಿಲ್ಲಿಸತಕ್ಕಂಥ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಬೇಕು. ಆ ಪ್ರಯತ್ನ ಶ್ರೀ ಗೋವಿಂದೇಗೌಡರಿಂದಲೂ ಸಹ ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಇದು ನನಗೆ ಬಹಳ ವಿಷಾದ ಎನಿಸುತ್ತದೆ. when you are in the position you will have to take that decision.

11.20 ಎ.ಎಂ

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು : ಹೋದ ಸಾರಿ ಈ ನಿರ್ಬಂಧದ ಬಗ್ಗೆ ಮಾನ್ಯ ಕುಂಬ್ಳೆ ಸುಂದರ್ ರಾವ್ ಅವರು ಒಂದು ಪ್ರಶ್ನೆ ಕೇಳಿದ್ದರು. ಬಹಳ ಕಡಿಮೆ ಇರತಕ್ಕ ಹೈಸ್ಕೂಲಿನಿಂದ ಶಿಕ್ಷಕರನ್ನು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಶಿಕ್ಷಕರು ಇಲ್ಲದ ಕಡೆ ವರ್ಗಾವಣೆ ಮಾಡುವ ವಿಚಾರ ಹೇಳಿದರು. ಹಾಗಾದರೆ ನನ್ನ ಕ್ಷೇತ್ರಕ್ಕೆ ವರ್ಗಾಯಿಸುವಂತಹ ಬಹಳ ಆದ್ಯತೆ ಇದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದಾಗ ಮಾನ್ಯ ಗೋವಿಂದೇ ಗೌಡರೂ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡು ಕೊಡುತ್ತೇವೆಂದರು. ಆಮೇಲೆ ಮಾನ್ಯ ಸುಂದರ್ ರಾವ್ ಅವರು ಬಂದು ಒಂದೇ ಜನ ಗಂಟು ಬಿದ್ದಿದ್ದಾರೆ. ಅದು ಶಾಲೆ ನಡೆಯಲಿ ಬಿಡಲಿ, ನಮ್ಮ ಶಾಲೆಯ ವರ್ಗಾವಣೆ ಆಗಲಿಕ್ಕೆ ಬಿಡಕೂಡದು, ಅಲ್ಲಿಯೇ ಶಿಕ್ಷಕರು ಇರಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ಈ ನಿರ್ಬಂಧದಿಂದಾಗಿ ಜನರು ಇರುತ್ತಾರಲ್ಲಾ ಅವರಿಗೆ ಕಾಲೇಜು ಇದೆ, ಸ್ಕೂಲ್ ಇದೆ, ಪ್ರಯೋಜನ ಅದರ ಕಡೆಗೆ ಗಮನ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಯಾರೋ ಒಬ್ಬರು ಮಧ್ಯೆ ಇರತಕ್ಕವರು ಹೋಗಿ ಒಬ್ಬರಿಗೆ ಹಂಚಿಕೊಟ್ಟರೆ ಅವರು ನಮ್ಮ ಬೆನ್ನ ಹಿಂದೆ ಬೀಳುತ್ತಾರೆ. ಮತ್ತೆ ನಮಗೆ ನಮ್ಮದೇ ಆದ ನಿರ್ಬಂಧ ಇರುತ್ತದೆ.

ಡಾ|| ಎಂ. ಪಿ. ಕರ್ಕಿ : ನಾನು ಅದಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಖಂಡಿತವಾಗಿ ಹೇಳಿದೆ.

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು : ಇದು ಸದನದಲ್ಲಿ ನಡೆದಂತಹ ಘಟನೆ.

ಡಾ|| ಎಂ.ಪಿ. ಕರ್ಕಿ : ಈ ಒಂದು ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ಒಂದು ರಾಜಕೀಯ ಹಸ್ತಕ್ಷೇಪ ಅಥವಾ ಒತ್ತಡಕ್ಕೆ ಮಣಿಯಬಾರದು ಎಂದು ಹೇಳತಕ್ಕ ಮಾತನ್ನು ನಾನು ಹೇಳಿದೆ. ಮಾನ್ಯ ಗೋವಿಂದೇಗೌಡರು ಏತಕ್ಕೆ ಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲವೋ ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ, ಏಕೆ ಹಿಂಜರಿಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಅದನ್ನು ಮಾಡತಕ್ಕ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಕೂಡ ಅವರಲ್ಲಿದೆ ಎಂದು ನಾನು ಅಂದುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ಇಲ್ಲಿ ಅವರು ಎಡವಿದ್ದಾರೆ. ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿದರೆ ಆಗುತ್ತದೆ. ಏಕೆ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ? ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ, ಮುಂದೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆಂದು ನಾನು ಆಸೆ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ.

ಇನ್ನು ಪದವಿ ಶಿಕ್ಷಣದ ವಿಚಾರ, ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಹೊಸದಾಗಿರತಕ್ಕ ಆಕ್ಟ್‌ಗಳನ್ನು ಕರ್ನಾಟಕ ಯಾನಿವರ್ಸಿಟಿ ಆಕ್ಟ್ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಬಹುತೇಕ ಸುರೇಂದ್ರನಾಥ್ ಕಮಿಟಿಯ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಜನತೆಯ ಮೇಲೆ ಹೇರಲಿಕ್ಕೆ ಇಚ್ಛಿಪಡುತ್ತಾರೆಂಬ ಮಾತನ್ನು ನಾನು ಕೇಳಿದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿ ಆಟೋನಾಮಸ್ ಬಾಡಿ. ಅವರಿಗೇ ತಮ್ಮದೇ ಆದಂತಹ ಸ್ವಾಯತ್ತತೆ, ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಇರಬೇಕಾದ್ದು ಅವಶ್ಯಕತೆ. ಈ ಅವಶ್ಯಕತೆಗೆ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ ಯಾವುದೇ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿಯವರು ಹೇಳತಕ್ಕದ್ದು, ಸಿಂಡಿಕೇಟ್ ಚುನಾವಣೆಗಳಲ್ಲಿ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಹೋಗತಕ್ಕದ್ದು. ಸರ್ಕಾರ ರಿಮೋಟ್ ಕಂಟ್ರೋಲ್ ಮಾಡತಕ್ಕದ್ದು. ಇದರ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಇದೆಯೇ? ನಮ್ಮ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ನೀತಿಯಲ್ಲಿ ಆಟೋನಾಮಸ್ ಕಾಲೇಜ್ ಮಾಡತಕ್ಕ ರೀತಿ ಇದೆ. ಆಟೋನಾಮಸ್ ಕಾಲೇಜುಗಳು, ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿ ಅಲ್ಲ. ಅವರೇ ಶಿಕ್ಷಕರನ್ನು ನೇಮಿಸತಕ್ಕದ್ದು, ಅವರೇ ಪಾಠ-ಪ್ರವಚನ, ಸಿಲಬಸ್ ಮಾಡತಕ್ಕದ್ದು, ಅವರೇ ಪರೀಕ್ಷೆ ಮಾಡತಕ್ಕದ್ದು, ಅವರೇ ಡಿಗ್ರಿ ಕೊಡತಕ್ಕದ್ದು. ಆ ಒಂದು ಬೃಹತ್ ಯೋಜನೆಯೊಳಗಡೆ ನಾವು ಇಷ್ಟು ಕುಬ್ಜರಾಗಿ ಈ ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರ ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿಗಳ ಹಿಡಿತ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವ ಸಲುವಾಗಿ ಈ ಒಂದು ಕರಾಳವಾಗಿರತಕ್ಕ ಆಕ್ಟ್‌ನ್ನು ಏಕೆ ತರುತ್ತದೆ ಎನ್ನತಕ್ಕ ಸಂಶಯ ನನಗೆ ಬರುತ್ತಿದೆ. ಇನ್ನು ಅರೆಕಾಲಿಕ ಉಪನ್ಯಾಸಕರ ವಿಚಾರ. ಈ ಅರೆಕಾಲಿಕ ಉಪನ್ಯಾಸಕರು ಮೊದಲು ಗುತ್ತಿಗೆ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಸ್ಟಾಪ್ ಗ್ಯಾಪ್ ಉಪನ್ಯಾಸಕರಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಇವರಿಗೆ ಸುಪ್ರೀಂ ಕೋರ್ಟಿನ ತೀರ್ಪು ಬಂತು. ಒಂದು ಅವಧಿಯೊಳಗೆ ಎರಡು ವರ್ಷ ಸೇವೆ ಮಾಡಿದವರಿಗೆ ಖಾಯಂ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂಬ ಆಜ್ಞೆ ಆಯಿತು. ಕೆಲವು ಶಿಕ್ಷಕರು ಹಾಗೆಯೇ ಉಳಿದುಕೊಂಡರು. ಗುರುಮೂರ್ತಿ ಕಮೀಷನ್ ಅನ್ನು ಸರ್ಕಾರ ನೇಮಿಸಿತು. ಗುರು ಮೂರ್ತಿ ಕಮೀಷನ್ ರಿಪೋರ್ಟ್ ಕೊಟ್ಟಿತು 14 ಶಿಕ್ಷಕರನ್ನು ಖಾಯಂ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ವರದಿ ಕೊಟ್ಟಿತು. ಆ ಖಾಯಂ ಆಜ್ಞೆ ಆಗಲಿಲ್ಲ. ಬರೀ 10 ಜನರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಆಯಿತು. ಯಾರು ದುಡ್ಡು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೋ ಅವರಿಗೆ ಖಾಯಂ ಆಯಿತು. ನಾನು ಬಹಳ ವ್ಯಥೆಯಿಂದ ಹೇಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಯಾರು ಸಂದಾಯ ಮಾಡಿದರು ಅವರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಖಾಯಂ ಸಾಧ್ಯ ಆಯಿತು. ಈ ನಾಲ್ಕು ಜನ ಶಿಕ್ಷಕರು ಹಣ ಕೊಡಲಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹಾಗೆಯೇ ಇದ್ದಾರೆ. ಈ ನಾಲ್ಕು ಜನ ಶಿಕ್ಷಕರು ಖಾಯಂ ಆಗಲಿಲ್ಲ. ಅವರುಗಳು ಖಾಯಂ ಆಗುವುದು ಯಾವಾಗ? ಈ ಶಿಕ್ಷಕರಿಗೂ ಪಗಾರ ಕೊಡಬೇಕು. ಖಾಯಂ ಪಗಾರ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು

ಹೇಳಿ ಜನವರಿಯಲ್ಲಿ ನಿಶ್ಚಯ ಆಯಿತು. ಇಲ್ಲಿಯತನಕ ಪಗಾರ ಸಿಕ್ಕಿಲ್ಲ. ಸರ್ಕಾರ ಪದೇ ಪದೇ ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಏಕೆ ಎಡವುತ್ತಿದೆ ಎನ್ನುವ ಒಂದು ಪ್ರಶ್ನೆ ನಾನು ಕೇಳಲು ಇಚ್ಛಿಪಡುತ್ತೇನೆ. ಯಾವಾಗ ತೀರ್ಮಾನ ಆಯಿತು, ಆ ತೀರ್ಮಾನವನ್ನು ಅನುಷ್ಠಾನ ಮಾಡಲು ಏನು ತೊಂದರೆ? ಏಕೆ ಅನುಷ್ಠಾನ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ? ಏತಕ್ಕಾಗಿ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ? ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಹಣಕಾಸಿಗೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ ನೀತಿಯನ್ನು ರೂಪಿಸಬೇಕು. ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಅಥವಾ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ಚಿಂತನೆಯಿಂದ ನಮಗೆ ಎಷ್ಟು ಹಣಕಾಸು ಇದೆ, ಅದರಲ್ಲಿ ಯಾವ ರೀತಿ ಮಾಡಬಹುದು ಎಂದು ಆ ರೀತಿ ನೀತಿ ನಿರೂಪಣೆ ಆಗಬೇಕು. ಒಂದು ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯದಲ್ಲಿ ಡಿಗ್ರಿ ಕ್ಲಾಸ್ ಎರಡು ಸರಿಸಮಾನವಾದ ವಿಷಯ ಇತ್ತು. ಅದು ಮೂರು ಸರಿ ಸಮಾನವಾದ ವಿಷಯ ಆಯಿತು. ಆ ಮೂರು ಸರಿಸಮಾನವಾದ ವಿಷಯಗಳು ಆದ ನಂತರ ವರ್ಕ್‌ಲೋಡ್ ಜಾಸ್ತಿ ಆಯಿತು. ಹೆಚ್ಚಿನ ವಿಷಯಕ್ಕೆ ನೇಮಕಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲ ಆಯಿತು. ಆ ನಂತರ ಮಾರನೇ ವರ್ಷ ಇವರನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬಾರದು ಎಂದು ನಿರ್ಧಾರ ಆಯಿತು ಶಿಕ್ಷಣದ ಸಲುವಾಗಿ ಇವತ್ತು ವರ್ಕ್‌ಲೋಡ್ ಇದ್ದರೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳಿ ಅವರನ್ನು ಮುಂದಿನ ವರ್ಷ ತೆಗೆದು ಹಾಕಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳುವುದು. ಎಲ್ಲಿ ನಿವೃತ್ತಿ ಆಗಿರುತ್ತಾರೆ, ಎಲ್ಲಿ ಸತ್ತಿದ್ದಾರೆ, ಎಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷಕರು ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗಿದ್ದಾರೆ, ಅಲ್ಲಿಗೆ ಮಾತ್ರ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಸರ್ಕಾರದ ಮೊದಲನೇ ವರ್ಷ ನಿರ್ಧಾರ ಎರಡನೇ ವರ್ಷದ ನಿರ್ಧಾರಕ್ಕೆ ತಾಳ ಮೇಳ ಇಲ್ಲ. Absolutely there is no relationship. ಕಂಟಿನ್ಯೂಟಿ ಇಲ್ಲ. ಏಕೆ ಹೀಗೆ ಆಗುತ್ತದೆ? ಶಿಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಗೊಂದಲ ಉದ್ಭವ ಆಗುತ್ತದೆ. ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಸರಿಯಾದ ಶಿಕ್ಷಣ ಸಿಗುವುದಿಲ್ಲ. ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಶಿಕ್ಷಣ ಕೊಡಬೇಕು, ಅವರು ಒಳ್ಳೆಯವರಾಗಬೇಕು ಎಂಬ ಉದ್ದೇಶ ನಮ್ಮದು ನಮ್ಮ ಹಣಕಾಸು ಎಷ್ಟು ಇದೆ? ಅದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಂತೆ ನಾವು ನಮ್ಮ ನೀತಿ ಮಾರ್ಪಾಟು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳದೇ ಹೋದರೆ ಸಾಧುವಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳತಕ್ಕ ವಿಷಯವನ್ನು ಕೂಡ ನಾನು ತಮ್ಮ ಗಮನಕ್ಕೆ ತರುತ್ತಿದ್ದೇನೆ.

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು : ಜನರಲ್ ಡಿಗ್ರಿಗಳ ಬಗ್ಗೆ ನೀವು ಏನೂ ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲವೇ? ಬಿಎ, ಬಿಎಸಸಿ ಬಿಕಾಂ ಡಿಗ್ರಿಗಳ ಬಗ್ಗೆ, ಏನೋ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಬಾರದೇ ಇರುವ ಡಿಗ್ರಿಗಳು, ಇವು ಇರಬೇಕೇ ಬೇಡವೇ? ಅವು ಇದ್ದರೆ ಹೇಗೆ, ಇರಬೇಕು, ಅವುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲವೇ?

ಡಾ|| ಎಂ.ಪಿ. ಕರ್ಕಿ : ತಾವು ಸೂಕ್ತವಾದ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನವನ್ನು ನೀಡಿದ್ದೀರಿ. ಸಾವಕಾಶವಾಗಿ 50 ವರ್ಷಗಳ ಆದ ನಂತರವಾದರೂ....

ಶ್ರೀ ಬಿ.ಎಸ್. ಯಡಿಯೂರಪ್ಪ : ಇಲ್ಲಿ ಪ್ರಶ್ನೆ, ಅದು ಬಿ ಎಸ್‌ಸಿ/ಬಿ.ಎ. ಇರಲಿ ಬೇರೆ ಯಾವುದೇ ಡಿಗ್ರಿ ಇರಲಿ. ಈ ಶಿಕ್ಷಣ ನಾವು ನಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಕೊಡುವಂತಹದು ಮುಂದೆ ಒಂದು ಸರ್ಕಾರಿ ಉದ್ಯೋಗಕ್ಕೆ ಎನ್ನುವಂತಹದು ಭಾವನೆ ಏನು ಇದೆ ಅದನ್ನು ಮೊದಲು ತೆಗೆದು ಹಾಕಬೇಕು; ತಮ್ಮ ಕಾಲ ಮೇಲೆ ತಾವು ನಿಂತು ಗೌರವದಿಂದ ಜೀವನ ನಡೆಸುವುದಕ್ಕೆ ಇರುವುದು ಈ ಶಿಕ್ಷಣ. ಈ ಒಂದು ಕರ್ತವ್ಯ ಪ್ರಜ್ಞೆಗೆ, ಹಾಗೂ ಈ ಜ್ಞಾನೋದಯವನ್ನು ಶಿಕ್ಷಣ ಕೊಡುವಂತಹ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಕೊಡದೇ ಇದ್ದರೆ, ಏನು ಆಗಿದೆ ಇವತ್ತು? ಡಿಗ್ರಿ ಪಡೆದು ಈ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಒಂದು ಹೊರೆ. ಸಮಾಜಕ್ಕೆ ಒಂದು

ಕೊರೆ. ಹೊಲ ಉಳುವುದಿಲ್ಲ, ಇಲ್ಲಿ ನೌಕರಿ ಸಿಗುವುದಿಲ್ಲ. ಹಳ್ಳಿ ಬೇಡ, ನಗರಕ್ಕೆ ಬಂದು ರಸ್ತೆ ತಿರುಗಾಡುವುದು. ಇದನ್ನು ಏನಾದರೂ ತಪ್ಪಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವೇ? ದಯಮಾಡಿ ನಾವು ಎಲ್ಲಾ ಇಲ್ಲಿ ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಒಟ್ಟಿಗೆ ಚಿಂತನೆ ಮಾಡುವಂತಹದು. ಈಗ ಯಾವ ಡಿಗ್ರಿಗೆ ಬೆಲೆ ಇದೆ?

ಡಾ|| ಎಂ. ಪಿ. ಕರ್ಕಿ : ನ್ಯಾಶನಲ್ ಪಾಲಿಸಿ ಆನ್ ಎಜುಕೇಷನ್‌ನಲ್ಲಿ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ ಮಾನ್ಯ ಯುಡಿಯೂರಪ್ಪನವರು ಹೇಳತಕ್ಕದ್ದು. Delinking of degrees.

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು : ದಕ್ಷಿಣ ಕನ್ನಡ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಮಿನಿ ಅಸೆಂಬ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ. ನೀವು ಮಾತನಾಡಿ ನೀವು ಉತ್ತರ ಕನ್ನಡ ಜಿಲ್ಲೆಯವರು.

ಡಾ|| ಎಂ. ಪಿ. ಕರ್ಕಿ : ಅವರಿಗೆ ಬಹಳ ಮಹತ್ವದ ವಿಷಯ ಚರ್ಚೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಇದೆ. ಹಾಗಾಗಿ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

SRI N. RAJANNA : All the Leaders must think as to what type of education we require at the present situation. We must see that every individual must understand and he becomes a Graduate and he must stand on his own legs and serve the country and lead a lively life.

MR. SPEAKER : I will bring it to the notice of the Hon'ble Leaders for appropriate action.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಸುರೇಶ್ ಕುಮಾರ್ : ಒಂದೇ ಒಂದು ವಿಚಾರ ಇದೆ. ಈ ಡಿಗ್ರಿಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಡಿಗ್ರಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವುದರ ಬಗ್ಗೆ ನಾನು ಮೊನ್ನೆ ವಿಚಾರ ಓದಿದೆ. ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಅಂಗಡಿಗಳು ಇವೆ. ಮಾತ್ರೆ ಅಂಗಡಿ, ಪಾತ್ರೆ ಅಂಗಡಿ ಇದೆ. ಒಬ್ಬನಿಗೆ ಅನಿಸಿತಂತೆ ಡಿಗ್ರಿ ಮಾರುವಂತಹ ಅಂಗಡಿ ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡುವ ಎಂದು. ಅವನು ಪ್ರೈಸ್ ಲಿಸ್ಟ್ ಹಾಕಿದ. ಬಿಕಾಂಗೆ ಐದು ಸಾವಿರ, ಎಂಬಿಎಗೆ 1.5 ಲಕ್ಷ ರೂ. ಎಂದು ದರ ಹಾಕಿದ. ಹತ್ತಿರದ ಹಳ್ಳಿಯ ಒಬ್ಬ ಜಮೀನ್ದಾರ ಕುದುರೆಯಲ್ಲಿ ಬಂದ, ಕಾಸಿಗೆ ಡಿಗ್ರಿ ಸಿಗುತ್ತದೆ ಎಂದು. ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಎದ್ದು ಕೌಂಟರಿನಲ್ಲಿ ಐದು ಸಾವಿರ ಕಟ್ಟಿದ. ಅವನು ಹೆಸರು ಕೇಳಿಕೊಂಡು ಸರ್ಟಿಫಿಕೇಟ್ ಪ್ರಿಂಟ್ ಮಾಡಿ ಕೊಟ್ಟ. ಜಮೀನ್ದಾರ ಪೀಣ್ಯ ಹತ್ತಿರ ಹೋದಾಗ ನನ್ನ ಕುದುರೆಗೆ ಏಕೆ ಡಿಗ್ರಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬಾರದು ಎನಿಸಿತು. ಹೇಗೂ ಕಾಸಿಗೆ ಡಿಗ್ರಿ ಸಿಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ವಾಪಸ್ ಬಂದ. ಕೌಂಟರ್‌ನಲ್ಲಿ ಐದು ನೂರು ರೂಪಾಯಿ ಇಟ್ಟ. ಕೌಂಟರಿನವರು ಕೇಳಿದ, ಯಾರ ಹೆಸರಿಗೆ ಸ್ವಾಮಿ ಎಂದು. ನನ್ನ ಕುದುರೆಗೆ ಕೊಡಿ ಎಂದು ಈತ ಕೇಳಿದ. ಕ್ಷಮಿಸಿ ಕುದುರೆಗೆ ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಕೌಂಟರಿನವನು. ಜಮೀನ್ದಾರ ಅಟ್ಟಹಾಸದಿಂದ ಐದು ಸಾವಿರ ಜಾಸ್ತಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಿ ಎಂದ. ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದಾದ ಮೇಲೆ ಜಮೀನ್ದಾರ ಕೂಗಾಡಿದಾಗ ಅಂಗಡಿಯವನು ಹೇಳಿದನಂತೆ ಕ್ಷಮಿಸಿ ನಾವು ಕುದುರೆಗೆ ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ ಡಿಗ್ರಿಯನ್ನು ಕತ್ತೆಗೆ ಮಾತ್ರ ಡಿಗ್ರಿ ಕೊಡುವುದು ಎಂದ. ಇವತ್ತು ಆಗುತ್ತಿರುವುದೂ ಹಾಗೆಯೇ. 2-3 ವರ್ಷದ ಹಿಂದೆ ಅಮಾಯಕ ಜನ ರಕ್ತ ಪರೀಕ್ಷೆಗೆ ಎಂದು ಬಂದವರ ಮೂತ್ರ ಪಿಂಡವನ್ನು ಕದ್ದರಲ್ಲಾ ಅವರನ್ನು ಕತ್ತೆಗಳು ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ ತಪ್ಪಾಗುತ್ತದೆ ಸ್ವಾಮಿ.

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು : ನನಗೆ ಕತ್ತೆಗಳು ಅಂದರೆ ಅಪಾರ ಗೌರವ ಇದೆ.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಸುರೇಶ್ ಕುಮಾರ್ : ಅವರು ಡೆಫಮೇಶನ್ ಹಾಕಬಹುದು.

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು : ಮಾನ್ಯ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳು ಏನಾದರೂ ಹೇಳುವುದಿದ್ದರೆ ಹೇಳಬಹುದು. ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯಕ್ಕೆ ಸಹಮತ ಇದ್ದರೆ ನಾನು ಸಂತೋಷಪಡುತ್ತೇನೆ. ಭೇದ ಇದ್ದರೆ ನಾನು ಅಸಾಹಯಕ ಆಗುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಜೆ.ಎಚ್. ಪಟೇಲ್ : ಕತ್ತೆ, ಪಾಪ ಕಷ್ಟ ಜೀವಿ ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಗೌರವ ಇಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ನನ್ನದು ಸದನಕ್ಕೆ ಒಂದು ವಿನಂತಿ. ಈ ಬಗ್ಗೆ ನ್ಯಾಷನಲ್ ಪಾಲಿಸಿ ಇಲ್ಲ. ಒಂದೊಂದು ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಒಂದೊಂದು ರೀತಿ ಇದೆ. ಈಗ ರಾಜ್ಯ ರಾಜ್ಯಗಳ ಮಧ್ಯೆ ಒಂದು ಪೈಪೋಟಿ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ, ತಾಂತ್ರಿಕ ಕಾಲೇಜುಗಳು ವೈದ್ಯಕೀಯ ಕಾಲೇಜುಗಳು ಅದೂ ಇದೂ ಎಂದು ನಮ್ಮ ಸಂವಿಧಾನಕರ್ತೃಗಳು ಇದನ್ನು ಸ್ಟೇಟ್ ಸಬ್ಜೆಕ್ಟ್ ಆಗಿ ಬಿಟ್ಟರು. ಈ ಬಗ್ಗೆ ರಾಷ್ಟ್ರದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಚಿಂತನೆ ನಡೆಯದೇ ಇದ್ದರೆ, ಈ ಬಿ.ಎ, ಬಿಎಸ್‌ಸಿ ಏತಕ್ಕೆ ಓದುತ್ತಾರೋ ಏನೋ, ಅಲ್ಲ ಓದದೆ ಇರುವುದಕ್ಕಿಂತ ಓದುವುದು ಒಳ್ಳೆಯ, ಆ ಮಾತು ಬೇರೆ ಓದಿದವರಿಗೆ ಕಲ್ಪನೆ ಏನಿದೆ ನಾವು ಈ ಕೆಲಸ ಮಾಡಬೇಕು ಆ ಕೆಲಸ ಮಾಡಬಾರದು ಎಂಬುದಿರಬಾರದು. ಚೈನಾದ ಉದಾಹರಣೆ ನಾವು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಾದರೆ ಶೇಕಡ ಒಂದು ಅಥವಾ ಎರಡೇ ಹೈಯರ್ ಎಜ್ಯುಕೇಷನ್‌ಗೆ ಹೋಗುವುದು. ಅಲ್ಲಿಗೂ ಲಕ್ಷಗಟ್ಟಲೆ ಆಗುತ್ತದೆ ಅವರದ್ದು. ಅದಕ್ಕೇ ನಮ್ಮ ದೃಷ್ಟಿಕೋನ ಸ್ವಲ್ಪ ಬದಲಾವಣೆ ಆಗಬೇಕಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ರಾಷ್ಟ್ರಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಚಿಂತನೆ ಅವಶ್ಯಕ ಎಂದು ನನಗನ್ನಿಸುತ್ತದೆ.

ಡಾ|| ಎಂ. ಪಿ. ಕರ್ಕಿ : ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ವಿದ್ಯೆ ಕನ್‌ಕರೆಂಟ್ ಸಬ್ಜೆಕ್ಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತದೆ. It is not a State Subject. It is a concurrent subject. State as well as Central Government involve in Education policy. ಅದೇ ರೀತಿ 86ರಲ್ಲಿ National Policy on Education ಎಂದು ಮಾಡಿದರು. ರಾಷ್ಟ್ರಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಯಾವ ರೀತಿ ಇರಬೇಕೆಂದು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಡೀಲಿಂಕಿಂಗ್ ಆಫ್ ಡಿಗ್ರಿ ಫ್ರಂ ಜಾಬ್ - ಬಿಎ/ಬಿಎಸ್ ಸಿ ಮುಂತಾದ ಅನುಪಯುಕ್ತ ಡಿಗ್ರಿಗಳನ್ನು ಏಕೆ ತೆಗೆಯುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಿದಿರಿ. 86ರಲ್ಲಿ A beginning will make delinking degrees from jobs in the selected areas ಎಂದು ಮಾಡಿದರು. ಅದನ್ನು ಮಾಡಿದಿರಾ ? ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ? 86 ರಿಂದ 97ನೇ ಇಸವಿಯವರೆಗೆ ಅದರ ಮೇಲೆ ನಾವು ಲಕ್ಷ್ಯನೇ ಹಾಕಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಮಿನಿಮಂ ಅರ್ಹತೆ ಬಿಎ, ಬಿಎಸ್‌ಸಿ ಎಂದು ಬರೆಯುತ್ತೇವೆ ಟೈಪಿಸ್ಟ್ ಕೆಲಸಕ್ಕೂ. ಟೈಪಿಸ್ಟ್‌ಗೆ ಬಿಎ/ ಬಿಎಸ್ ಸಿ ಡಿಗ್ರಿ ಬೇಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅವನಿಗೆ ಟೈಪಿಂಗ್ ಶೀಘ್ರಲಿಪಿ ಬಂದರೆ ಸಾಕು. ಎಸ್‌ಎಸ್‌ಎಲ್‌ಸಿ ಆದವನಿಗೆ ಶೀಘ್ರಲಿಪಿಗೆ ಅರ್ಹತೆ ಇದೆ ಅಂದರೆ ಅವನು ಎಸ್‌ಎಸ್‌ಎಲ್‌ಸಿ ಆದ ಕೂಡಲೇ ಶಾರ್ಟ್‌ಹ್ಯಾಂಡ್ ಟೈಪಿಂಗ್ ಕಲಿತುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ಬಿಎ ಡಿಗ್ರಿ ಸೂಪರ್‌ಫ್ಲ್ಯೂಯಸ್ ಅಂದರೆ ಅದನ್ನು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅಮೆರಿಕಾದಲ್ಲಿ ಹಾಗಿದೆ ಎಂದು ಕೇಳಿದ್ದೇನೆ ನಾನು. ಅಮೆರಿಕಾದಲ್ಲಿ ಕಾಲೇಜು ಶಿಕ್ಷಣ ಓದುವ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಬಹಳ ಕಮ್ಮಿ. ಅವರು ಎಸ್‌ಎಸ್‌ಎಲ್‌ಸಿ ಆದ ನಂತರ

:ರೆ ಬೇರೆ ವೊಕೇಶನಲ್ ಕೋರ್ಸ್‌ಗೆ ಹೋಗುತ್ತಾರೆಂದು ಕೇಳಿದ್ದೇನೆ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರ ುಡ ರಾಜ್ಯಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ರಾಷ್ಟ್ರಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ವೊಕೆಶನಲ್ ಕೋರ್ಸ್ ಮಾಡಿತು, ಇದರಲ್ಲಿ 40-45 ೀರ್ಸ್‌ಗಳಿವೆ that was supposed to be the end courses... ಅದು ತುದಿ. ಅದಾದಮೇಲೆ ಮ್ಮತಮ್ಮ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಹೊರಲಿಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯ ಇದೆ ಎನ್ನುವುದು ನೀತಿಯಾಯಿತು. ಆದರೆ ವೊಕೆಶನಲ್ ೀರ್ಸ್ ಏನೂ ಪ್ರಯೋಜನವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಅದು ಬರೀ ಪಾಠಪ್ರವಚನಗಳಲ್ಲಿ ಮುಗಿಯಿತೇ ೂರತಾಗಿ ಪ್ರಾಕ್ಟಿಕಲ್ಲಾಗಿ ಮುಗಿಯಲಿಲ್ಲ. ಅದರ ಬದಲಿಗೆ ನಾವು ಐಟಿಐಗಳನ್ನು ಜಾಸ್ತಿ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿ ರುತ್ತದೆ. ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿ ತಾಲ್ಲೂಕಿಗೊಂದರಂತೆ ಐಟಿಐಗಳಿಲ್ಲ. ಪ್ರೈವೇಟ್ ಐಟಿಐಗಳಿಗೆ ಸೇರಬೇಕಾದರೆ ುಡ್ಡು ಕೊಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ, ಬಡವರು ಓದುವಂತಹ ಕೋರ್ಸ್ ಅದು. ಏಕೆ ಸರ್ಕಾರ ಹೆಚ್ಚಿನ ಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಐಟಿಐಗಳನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಇದ್ದ ಐಟಿಐಗಳಿಗೆ ಶಿಕ್ಷಕರಿಲ್ಲ. ಆ ಅನುಕೂಲತೆ ಕೆ ಮಾಡಿಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ? ಐಟಿಐಗಳಲ್ಲಿ ಸರಿಯಾದ ಶಿಕ್ಷಣ ಕೊಟ್ಟರೆ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ತಾವೇ ಮ್ಮಷ್ಟಕ್ಕೆ ಜೀವನ ನಡೆಸುವಂತಹ ಮಾರ್ಗ ಕಂಡುಕೊಂಡಹಾಗೆ ಆಗುತ್ತದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಏಕೆ ಸರ್ಕಾರದ ಲಕ್ಷ್ಯ? ಅದೇ ರೀತಿ ಟೆಕ್ನಿಕಲ್ ಎಜ್ಯುಕೇಷನ್ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತನಾಡಿದಿರಿ. ಇದರಲ್ಲಿ 8 ಹೊಸ ಂಜಿನಿಯರಿಂಗ್ ಕಾಲೇಜ್ ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಲು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ ಅದು ಸರ್ಕಾರದ ಮುಂದಿದೆ, ಯಿತೋ ಇಲ್ಲವೋ ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ., ಆ 8 ಇಂಜನಿಯಿರಿಂಗ್ ಕಾಲೇಜ್ ಏಕೆ ಮಾಡಿದಿರಿ? ಒಂದು ಮಿತಿ ರಚನೆಯಾಯಿತು, ಅದರಲ್ಲಿ ಬೇಡ ಎಂದು ಆಯಿತು ಎರಡನೇ ಸಮಿತಿ ರಚನೆಯಾಯಿತು ದೂ ಬೇಡ ಎಂದು ವರದಿ ಕೊಟ್ಟಿತು. 3ನೇ ಸಮಿತಿ ಹೇಳಿತು ಇಂಜಿನಿಯರಿಂಗ್ ಕಾಲೇಜ್ ಬೇಕಿಲ್ಲ ಂದು ಸರ್ಕಾರ ಏನು ಯೋಚನೆ ಮಾಡುತ್ತದೆಯೋ ಅದಕ್ಕೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ ತೀರ್ಪು ಬರುವವರೆಗೆ ಾವು ಸಮಿತಿಗಳನ್ನು ರಚಿಸುತ್ತಾ ಇರುತ್ತೇವೆ. ಮೊದಲನೇ ಸಮಿತಿ ಕೊಟ್ಟ ವರದಿಯನ್ನು ಏತಕ್ಕೆ ಂಗೀಕಾರ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ? ಈಗಿರುವ ಕಾಲೇಜುಗಳಲ್ಲೇ ಕಳೆದ ವರ್ಷ ಸಾಕಷ್ಟು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿರಲಿಲ್ಲ, ಾಲೇಜುಗಳು ಸರಿಯಾಗಿ ಶಿಕ್ಷಣ ಕೊಡುತ್ತಿಲ್ಲ, ತಾಂತ್ರಿಕ ಶಿಕ್ಷಣ ಕೇವಲ ದುಡ್ಡು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ರುವುದು, ಕೇವಲ ದುಡ್ಡು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಕೊಟ್ಟ ಶಿಕ್ಷಣ ಶಿಕ್ಷಣವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅದರ ಬದಲು ್ವಲಿಟಿ ಶಿಕ್ಷಣ ಸಿಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಅದರ ಸಲುವಾಗಿ ಏನು ಯೋಚನೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೀರಿ? ಅದಕ್ಕಾಗೇ ಹೇಳಿದೆ, ್ತಡಕ್ಕೆ ಮಣಿದು ಇಂಜಿನಿಯರಿಂಗ್ ಮೆಡಿಕಲ್ ಕಾಲೇಜುಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾ ಹೋದರೆ, ಶಿಕ್ಷಣದ ುಣಮಟ್ಟ ಎಲ್ಲಿ? ಈ ಸರ್ಕಾರದ ಉದ್ದೇಶವೇನು? ಅದು ಸಫಲವಾಗುತ್ತದೆಯೇ ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಾನು ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. 8 ಎಂಜಿನಿಯರಿಂಗ್ ಕಾಲೇಜುಗಳ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇದೆಯೇ? ಪ್ರತಿವರ್ಷ 24 ಾವಿರಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಗ್ರಾಜುಯೇಟ್ಸ್‌ಗಳನ್ನು ಹೊರಹಾಕುತ್ತೇವೆ. ಮತ್ತೆ 8 ಎಂಜಿನಿಯರಿಂಗ್ ಾಲೇಜು ಏಕೆ?

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು : ನಾನು ಇಂಟರ್‌ವೀನ್ ಆಗುತ್ತಿದ್ದೇನೆ ಎಂದು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಡಿ. ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳೂ ದನ್ನೇ ಹೇಳಿದ್ದು. ಪಿಯುಸಿ ಓದಿದವನಿಗೆ ಗತ್ಯಂತರವಿರುವುದಿಲ್ಲ, ಎಲ್ಲರೂ ಪ್ರೊಫೆಶನಲ್ ಾಲೇಜಸ್‌ಗೆ ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅನಿವಾರ್ಯವಾಗಿ ಅವನು ಬಿಎ, ಬಿಕಾಂ, ಬಿಎಸ್‌ಸಿಗೋ ಹೋಗುತ್ತಾನೆ. ಯಾಕೆ ಆ ಕೋರ್ಸ್ ಅವನು ಓದಬೇಕೆಂಬುದು ಅವನಿಗೂ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಯಾಕೆ

ಆ ಕೋರ್ಸ್ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆ ಎಂದು ನಮಗೂ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳಾಗಲಿ ಗಂಡುಮಕ್ಕಳಾಗ ಬಹಳ ಯುಕ್ತವಾದ ವಯಸ್ಸು ಅವರು ಯವ್ವನಾವಸ್ಥೆಗೆ ಬರುವ ಸ್ಥಿತಿ ಅದು. ಅವರಿಗೆ ನ್ಯಾಶನಲಿಸ್ಟಿ ಫೀಲಿಂಗ್ ಬರುವ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನೂ ನಾವು ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ. ವೃತ್ತಿಪರ ಶಿಕ್ಷಣವೂ ಅದಲ್ಲ. ದಿನೇದಿ ನಾವು ಇದನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿರುವುದರಿಂದ we are adding on to the misery of the nation. W have to go a little deeper into it. Otherwise, how should we overcome th situation ? ಎಷ್ಟು ಮಾನವವೇಳೆಗಳನ್ನು ವೇಸ್ಟ್ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ? ಎಷ್ಟು ಎನರ್ಜಿ ಅಲ್ಲಿದೆ? ಅದ ಪ್ರಯೋಜನ ನಾವೇನಾದರೂ ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೇವಾ? Can we think of some other wa ಬೇರೆ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಹೇಗೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ? ಚೈನಾದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮಷ್ಟೇ ಜನಸಂಖ್ಯೆ ಸಮಸ್ಯೆ ಇದೆ. ಅವ ವಯೋಮಿತಿಯನ್ನು ಜನರಲ್ಲಿನ ಶಕ್ತಿಚೈತನ್ಯಗಳನ್ನು ದೇಶದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗಾಗಿ ಹೇಗೆ ಬಳಸುತ್ತಾರೆ, ನಾ ಏಕೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಆಚೆ ಈಚೆ ನೋಡಿ ಕಲಿತುಕೊಳ್ಳಬಾರದು? ಆ ರೀತಿ ನೀವೇನಾದರೂ ಸ್ವಲ್ಪ ಸಜೆಶನ್ ಇದ್ದ ಕೊಡಿ.

ಡಾ|| ಎಂ. ಪಿ. ಕರ್ಕಿ : ಐಟಿಐಗಳೇನಿವೆ ಅವುಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿನ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾ ಅದರಲ್ಲಿ ಅಡ್ಮಿಶನ್ ಸಲುವಾಗಿ ಜನ ಹೋರಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ, ಒದ್ದಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಸಿಕ್ಕುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ. ಬಡ ಜ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಲಿಕ್ಕೆ ಇಚ್ಛೆಪಡುತ್ತಾರೆ. ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚು ಕೋರ್ಸ್‌ಗಳನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ಅದ ಕಡೆಗೆ ನಿಮ್ಮ ಲಕ್ಷ್ಯ ಇಲ್ಲ. ಅಂತಹ ಕಡೆ ಲಕ್ಷ್ಯ ಕೊಡಿ ಎಂಬ ಮಾತು ನಾನು ಹೇಳಿದೆ ತಾ ಗಮನಿಸಲಿಲ್ಲವೋ ಏನೋ. delinking degree from education. Second, start more an more ITIs. ಮೂರನೆಯದು, ತಾವು ಮಾಡಿರುವ ಇಂಜಿನಿಯರಿಂಗ್, ಅವರು ನಿರುದ್ಯೋಗಿಗಳಾಗುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ನಾಳೆಗೆ. ಒಂದು ಎರಡು ಮೂರು ವರ್ಷ ಕಲಿತರೂ ಕೂಡ ಉದ್ಯೋ ಇಲ್ಲದೆ ಅಲೆಯುತ್ತಿರುವ ಜನರಿದ್ದಾರೆ. ಅದಕ್ಕಾಗೇ ಮತ್ತೆ ಏಕೆ ಹೊಸ ಇಂಜಿನಿಯರಿಂಗ್ ಕಾಲೇಜ ಸ್ಟಾರ್ಟ್ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೀರೆಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆ ನಾನು ಇಡುತ್ತೇನೆ. ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಈ ಡಿಎಸ್‌ಇಆರ್‌ಟಿ ಎಂ ಹೊಸ ಪ್ರಯೋಗ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ. ಅದರ ಉದ್ದೇಶ ಚೆನ್ನಾಗಿದೆ. 50 ಜನರಿಗೆ ಟ್ರೈನಿಂಗ್ ಕೊಡುವುದ ಆ 50 ಜನ ಮತ್ತೆ 100 ಜನರಿಗೆ ಟ್ರೈನಿಂಗ್ ಕೊಡುವುದು. ಅದು ಪ್ರಸಕ್ತ ನಮ್ಮ ರಾಷ್ಟ್ರದ ಸನ್ನಿವೇಶದ ಸಾಧ್ಯವಿದೆಯೇ? ಅದನ್ನು ಮಾಡಿದರೆ ವ್ಯಾಪಕವಾಗಿ ಮಾಡಬೇಕು. Otherwise, it will be onl ornamental to the nature. It will be only a ornamental value in the Educatio Department. ಈಗ ಕೆಲವೊಂದು ಟೀಚರ್ಸ್ ಟ್ರೈನಿಂಗ್ ಇನ್‌ಸ್ಟಿಟ್ಯೂಟ್ ಇದೆ. ಈ ಟೀಚರ ಟ್ರೈನಿಂಗ್ ಇನ್‌ಸ್ಟಿಟ್ಯೂಟ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ಗ್ರೇಡ್ ಒನ್ ಶಿಕ್ಷಕರು ಆಗಬೇಕು ಎನ್ನತಕ್ಕಂತಹ ಒಂದು ಕಾನೂನ ಮಾಡಿರುತ್ತಾರೆ. ಗ್ರೇಡ್ ಟೂನಿಂದ ಗ್ರೇಡ್ ಒನ್‌ಗೆ ಎಷ್ಟು ಜನರನ್ನು ನೇಮಿಸಿದ್ದೀರಿ? ಎಷ್ಟು ಜನರ ಅಲ್ಲಿ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಇದ್ದಾರೆ? ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ನಮ್ಮ ಕುಮುಟಾದಂಥ ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ 20 ಜನ ಶಿಕ್ಷಕರಿಗೆ, ಕೇವ 3-4 ಜನ ಶಿಕ್ಷಕರು ಇದ್ದಾರೆ. ಆ ಶಿಕ್ಷಕರು ಏನು ಪಾಠ ಮಾಡಬಲ್ಲರು? ಅಂತಹ ಒಂದು ಸನ್ನಿವೇ ಇದೆ. ಖಂಡಿತ ಇದನ್ನು ನೋಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ತಾವು ಪ್ರಮೋಷನ್ ಕೊಟ್ಟು ಸ್ಥಾನವನ್ನೇ ಒದಗಿಸಿಲ್ಲ ಅಲ್ಲಿ ಗ್ರೇಡ್ ಟೂ ಗೆ ಅವಕಾಶವೇ ಇಲ್ಲ. ಆ ರೀತಿ ಒಂದು ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಇದೆ. It is a trainin

institute. ಅವರು ಏನು ಟ್ರೈನಿಂಗ್ ಕೊಡಬಲ್ಲರು? ಆದುದರಿಂದ ಇದರ ಕಡೆ ಸ್ವಲ್ಪ ನೋಡಿ ಸರಿಪಡಿಸಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾ ಇದ್ದೇನೆ. ನಮ್ಮ ಬೆಲ್ಲದ್‌ರವರ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಇರುವಂತಹ ಒಂದು ಟೀಚರ್ಸ್ ಕಾಲೇಜು, ಶತಮಾನೋತ್ಸವ ಆಚರಿಸುವಂತಹ ಕಾಲೇಜಿಗೆ ಮೂಲಭೂತ ಕಟ್ಟಡ ಇಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ನೂರು ವರ್ಷ ಮುಗಿಸಿರತಕ್ಕಂತಹ, ಮುಗಿಸುವಂತಹ ಕಾಲೇಜಿಗೆ ಶಿಕ್ಷಣ ತರಬೇತಿ ಸಂಸ್ಥೆಗೆ ಒಂದು ಕಟ್ಟಡ ಕೂಡ ಇಲ್ಲ. ಅದರ ಕಡೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಯೋಚಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಹಾಗೆ ಈ ಶಿಕ್ಷಣ ಕೇವಲ ತನಿಖೆ ಆಗಿರದೆ, ಈ ಶಿಕ್ಷಣದಿಂದ ಮನುಷ್ಯ ಸುಧಾರಿಸಿ ತನ್ನ ಮನುಷ್ಯತ್ವವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದರೊಂದಿಗೆ, ಈ ದೇಶದ ಸತ್‌ಪ್ರಜೆಯಾಗಿ ಬಾಳುವುದಕ್ಕೆ ಅವಶ್ಯಕವಾಗತಕ್ಕಂತಹ ಎಲ್ಲಾ ಪ್ರಯತ್ನ ಆಗಬೇಕಾಗಿದೆ. ಆ ಪ್ರಯತ್ನ ನಡೆಯುತ್ತಿಲ್ಲ. ಆ ಪ್ರಯತ್ನ ಸರ್ಕಾರ ಮನಸ್ಸು ಮಾಡಿದರೆ, ಶ್ರೀ ಗೋವಿಂದೇಗೌಡರಂಥವರು ಮನಸ್ಸು ಮಾಡಿದರೆ ಸಾಧ್ಯವಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಆದರೆ ಈ ಎಲ್ಲಾ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ, ಎಲ್ಲಾ ಹಿನ್ನೆಡೆಯಲ್ಲಿ ಇರತಕ್ಕಂತಹ ಒಂದು ಇಲಾಖೆಯ ಬೇಡಿಕೆಯನ್ನು, ಬೇಡಿಕೆಯ ವಿರುದ್ಧ ನಾನು ನನ್ನ ಮತವನ್ನು ಹೇಳಿ ನನಗೆ ಮಾತನಾಡತಕ್ಕಂತಹ ಅವಕಾಶ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಕ್ಕಾಗಿ ತಮಗೆ ವಂದಿಸಿ ನನ್ನ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

+ ಶ್ರೀ ಜೆ.ಎ. ಫರ್ನಾಂಡಿಸ್ (ನಾಮ ನಿರ್ದೇಶನ) : ಸನ್ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೆ, ನನಗೆ ಮಾತನಾಡಲು ಅವಕಾಶ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಕ್ಕಾಗಿ ಧನ್ಯವಾದಗಳು. ಆದರೆ ನನಗೆ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಸರಿಯಾಗಿ ಮಾತನಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಆದುದರಿಂದ ದಯವಿಟ್ಟು ನಾನು ಇಂಗ್ಲೀಷಿನಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡುತ್ತೇನೆ.

11.50 ಎ.ಎಂ

I have just seen the performance budget of the Education Department, and my comments will, therefore be rather brief. But, I would like to begin with looking at the literacy ratio in our State, which is barely 55%, 62% are gents 48% ladies. In this Golden Jubilee year of Independence it works out less than 1/2% per annum over the last 50 years in the improvement of literacy ratio. While there are interesting programmes in the performance Budget, I just did not have the chance to go through them. Nevertheless, the Rs. 1800 crores Primary Education Budget consists of Rs. 1530 crores for teacher's salaries, Rs. 42 crores for building primary schools, Rs. 6 crores for teaching aids, Rs. 13 crores for text books, and Rs. 3.5 crores for repairs of class rooms. This Budget needs considerable overhaul and more inputs should be put into the purchase of teaching aids. If we have to bring literacy to the rural masses, more interest should be paid for bringing the education system to work around the seasons for rural areas. In the harvesting season, naturally the entire family

has to work in the field. Therefore, the type of education that we have i.e., SSLC system, is not suitable for the rural areas. It is necessary to project the education system around the seasons ie., harvesting, ploughing, sowing, so that in-between the seasons, the children can be motivated to go to school with the teaching facilities that we have and the motivation that is put into it. Otherwise, the literacy rate is hardly likely to improve in the next 10 years and as we get into the next millenium, the percentage is not going to be much different.

In regard to Primay and Secondary Education, my honest opinion is that there are far too many controls. I think it is time that we decide to free the Education system from too many checks and balances which, for from helping in improving the system, only act as obstructive tactics and lending a chance for institutionalising corruption. We have to understand that quality education will remain and junk education will die. With the vast number of people in rural areas who have no access to proper education, any type of education should be good enough, even if it is provided in a hovel; not everybody can afford to go to elite schools and the problem that we are now facing is, the concentration by the Government Officers is being directed towards the private schools. It will be a good idea if all the officers, for the next two years, confine themselves exclusively to improving the Government schools, the buildings, the teaching, the quality of the equipments; all these need to be improved. Whereas, very little attention is paid to Government schools and more attention is paid on interference with private institutions. There are many occasions where I have to deal with this matter and I think, while the management of the Education Department is excellent, down the line a little more discipline is to be inculated to ensure that there is no interference with the Education system particularly at the primary and Secondary level because this is the moulding stage for the children. The Education Department is the most important department. It holds the entire youth of the State in their hands to mould either for good or for bad. Right now a greater deal of attention is needed and has to be applied to this important aspect of primary and secondary education.

The other fact which comes to mind is that for any type of work that has to be done at the Government level the poor teacher or rather the management of the institutions be they in Bidar or Gulbarga have to come down all the way to Bangalore and when they come they are not sure that their work will be done. Applications for registration of schools, or their recognition, or grant-in aid are pending over many years. Appointments to minority institutions particularly of staff for which provisions are made in the rules, while the institutions follow them the Government does not and the appointments which are made today are approved 6 months later, depriving the lecturers or teachers their salaries for 6 months. I don't think any member of the Government employees are happy even if their salaries are delayed even by one day. Who is to account for those poor teacher's 6 months salaries being held up and not even paid after that! We all agree that teaching is a noble profession, why not we treat the teachers nobly as well? I agree that the salaries paid to teachers are not enough. With the charge that they have of the children in their hands, the salaries of teachers should be on par with KAS Officers, in their first postings. Otherwise, they will not be the right type of teachers that we will get for the children of our State. There is also a problem for teachers in aided schools versus teachers in Government Schools. Most Government school teachers are given 5 years of national service to help them to get pension. But in the aided institutions, this is not the case. I understand this matter is being considered by the Government and I recommend that a decision is taken immediately to bring aided school teachers on par with Govt. School teachers.

All vacancies must be confirmed within 1-2 months of their arising especially if the appointments are made by the institutions concerned.

We have a tremendous language load in Karnataka and it is very doubtful about the implmentation of 3 language formula. We should have a 2-language plus formula first. Otherwise, it will be learning Kannada for the sake of its being the regional language, learning Hindi because it is the national language, learning English because it is the universal language and learning Samskrit because it is the religious language. If we are going to load the children with

languages, how are we giving them personality development by merely putting in 2-3 hours in this most important area of teaching in the lower classes.

There is also a proposal for 14 Residential Schools for minorities. I don't know whether the Chiristian community comes under the category of minority? Nothing has been done for the Christian community as far as minority residential schools are concerned. In the year 1983, the Bharath Committee report recommended two English medium Government schools to be established in Bangalore City. It is now 13 years since that report has been given to the Government. But there is no sign of any Government English medium schools coming up in Bangalore City.

It is also necessary to have a clear-cut policy as far as the Education Act is concerned. Some of the provisions under the Act and the Rules thereof make it impossible for any private organisation or even a minority organisation to conduct a school on the lines suggested. At the same time, no Government school, to my knowledge, comes up to the specifications that they have suggested for private institutions.

Even the grant-in-aid for Kannada medium institutions is not being paid. There is a provision that 7 years should have lapsed for being eligible for grant-in-aid. How are we going to produce good Kannada students if you don't provide the necessary finances? The Government should give aid and help the un-aided schools. This 7 year period prescribed should be removed immediately and anybody putting up a Kannada medium school, should be given grant-in-aid immediately. It is also suggested that for the High School and SSLC, computer courses and secretarial courses, should be introduced immediately, rather than leave this as a post-SSLC subject, because 2 or 3 years will be wasted. I should like to say a word of thanks to the Government for the very generous concesssions given to the Anglo-Indian community in the form of fee-reimbursement and college re-servations. In the budget speech last March, the Hon'ble Deputy Chief Minister very kindly extended those concessions to include college education, rather I would call it post-SSLC education. Here, though there is a vast spectrum of different types of courses,

me of the courses are not included within this particular scheme as it has en whittled down a little by the Department concerned. I would, therefore, peal to the Hon'ble Minister for Higher Education to kinly include in this hem, courses like Hotel Management and Catering; Air Hostess Training d such vocational courses which are today more appropriate and job-oriented.

The other problem that I have come across in most of these institutions is at, when the officials of the Department visit these schools, it is a practice r them to ask the Prinicpals to move out of their seats and they sit down in eir seats and demand things to be done, which is a sad commentary on the arnataka Government's policies because what happens is, the Principals are ımiliated in front of their staff and the students. A little lesson in behavioural ›urtesy must be given to these people. A little lesson in public relations to the wer-down staff in the Department is absolutely necessary, in this Golden ıbilee year of our Independence. Many institutions are facing a problem of terference of different nature. I have come across this myself. A lot of pressure applied on many of the private minority educational institutional for lmissions at the beginning of the term. This precludes the possibility of their ɜing able to make the right selections. Those who are not fit for the classes, 'e pushed into them because of the pressure being brought on them by the ɔwers that be or the influential people that we have. My suggestion therefore › avoid all this is, let every Government officer, let everybody who draws the ılary from the Government, put their children in Government schools. This the only way the Government schools will improve and the quality of ducaiton will improve and you can be an example for the other States so that ɿe quality of education in Government schools will not only be competitive ut it can become for superior to that which can be provided by the private ıstitutions. This is a very important aspect of the education scene in Karnataka, believe, because without the Government having quality schools, the question f controlling the private institutions should not arise. Many of the private chools are self-financing. Of course, they accept donations but not because it ; going into somebody's pockets. Still there is a certain amount of mal-practice ›ut that money is also paid to keep the schools going for the reasons that when

an inspection is made, they say the bathroom is not clean and so I will ı sanction grant-in-aid. Sir, these are the practical difficulties being faced the private institutions and the approach should be facilitate, to help and finance and supplement the education that is being provided by the priv institutions.

Filling up vacancies is also most important. The problem that we a facing today ie, most of the institutions under the minority label are not bei properly recognised. To get a minority certificate for a definitely genui minority institution, takes a long long time, in fact a couple of years. The has to be a proper criteria set down. Atleast if mine was a minority instituti yesterday, all the institutions coming under my control should automatical be recognised as minority institutions, for whatever matter or whatever purpo it may be. It is impossible for a school to continue to operate without prop financial aid from the Government and a minority institutions has to be give the right by virtue of the history that is behind it and the amount of dedicati and the educational qualifications they have and the contributions they mal to the education in Karnataka State.

SRI M. MALLIKARJUN KHARGE : Mr. Fernandez, you are facing s many difficulties. Inspite of that, you are supporting them.

SRI J.A. FERNANDEZ : I have to support the Government, becaus they support my community.

SRI M. MALLIKARJUN KHARGE : You said that they are not allowin you to fill up the vacancies in aided institutions; you said that they are n allowing a Kannada teacher to be taken up in the minority institutions, yo said that of the 12 residential schools granted, not a single one is given to th Christian minoirty, you said that in colleges also the staff recruitment was n allowed. When all these 5-6 points you mentioned are all negative, what is th positive point for you to support the Government?

SRI M.P. PRAKASH : Mr. Speaker, Sir they are the legacies which w have inherited from the previous Government. So they need to be rectified.

SRI M. MALLIKARJUN KHARGE : They were very happy at that time. These problems were not there at that time.

SRI M.P. PRAKASH : He is supporting a just Government and he has an appreciation for the governance of this Government. Therefore, he is supporting us.

SRI J.A. FERNANDEZ : I have to support the Government because I can get something more out of them. Nobody can be perfect in what they do. I am only saying that the negative aspects can be gradually turned to positive ones. The system as such is good but there are loop-holes. There are areas which are grey. These areas, with the help of the Government, can be improved certainly. We cannot expect over-night improvement or everything happening overnight. We cannot have utopian educational system but we can try to get the best of what we have. That is why I suggested Mr. Speaker, Sir, that If the Government can improve its schools to ensure that every Government officers, every employee drawing a salary from the Government, including our MLAs, if their children can be put into Government schools, I am sure, the quality of education in Government schools will improve.

Today, nobody wants to put their children in Government schools, despite spending so much of money to the tune of Rs. 1800 crores for primary education. How are we going to educate the children in the slums, the children in the marginalised section of society in the vast area of the rural sector of this State? We cannot reach them unless we allow private enterprise to enter into the education system. I would request the Government to kindly provide facilities for the private institutions to get into the villages and provide them education which we have not been able to provide so far through the Governmental institutions. Where are we going to put those children? You take the slum children in Bangalore. Where are those children going?

MR. SPEAKER : Is it just the lack of facilities in the Government institutions, the reason for not encouraging the main people to put their children into these schools or is it the quality of education that we impart?

SRI J.A. FERNANDEZ : Both, it is the combination of both the factors.

MR. SPEAKER : If it is just inadequate establishment or inadequate facilities that are available in the Government institutions, it is a different thing.

SRI M.P. PRAKASH : It is because of the inadequate infrastructure which results in poor quality of education. Both are going on one another which discourage the parents to get their children enrolled into the Government schools. But that may be the case in a city like Bangalore or some metropolitan city. But in rural areas, we have no other choice except to go to the Government Schools.

DR. M.P. KARKI : It is rather a fad to sent their children to English medium schools rather than the quality of education. There will be discipline also in private schools. It is only a fad.

MR. SPEAKER : We have so many number of Government institutions where, as you have already mentioned, we are spending enormous amount of money by giving them salary and other things, where the results have been very poor. But we have not been in a position to take any action against them. But in case of a private institution, they are reputation-conscious. They will see that their institution secures better results. Naturally, the parents, whether they can afford or cannot afford would definitely prefer their children to go to a school which can ensure better results than to a school where the results are not guaranteed. Do we have any mechanism with us as of today to see that those institutions which are run by the Government, which have not been giving good results are dealt with properly? Has there been any mechanism and can you throw some light on that point?

SRI J.A. FERNANDEZ : According to my knowledge, it can be done. But there has to be a political will. There has to be dedication.

SRI. D.V. SADANANDA GOWDA : As far as that matter is concerned, it is not true in all the areas. Practically in certain Government schools in

akshina Kannada District, particularly in my constituency, several junior olleges stand first among the taluk. There are several private institutions also. ut the Government schools have secured very good results this year.

MR. SPEAKER : That is so in my place also. The Government Junior College at Srinivasapur is one of the best Government Junior College. I am ot generalising it. But there are any number of institutions which have also ot been doing well.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಸುರೇಶ್ ಕುಮಾರ್ : ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೆ, ನನಗನ್ನಿಸುವುದೇನೆಂದರೆ..

ಡಾ|| ಎಂ.ಪಿ. ಕರ್ಕಿ : ಅಧ್ಯಕ್ಷರೆ, ನಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕಲಿಯಲಿ ಎಂಬುದು ತಂದೆತಾಯಂದಿರ ಅಪೇಕ್ಷೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಹೆಚ್ಚು ಅಂಕಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡವರು ಖಾಸಗಿ ಶಾಲೆಗಳಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ಯಾರೆಲ್ಲಾ ಕಡಿಮೆ ಅಂಕ ಪಡೆಯುತ್ತಾರೆ ಅವರು ಸರ್ಕಾರಿ ಶಾಲೆಗೆ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ.

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು : ಅದೂ ಸತ್ಯ. ಶಿಕ್ಷಣ ಇಲಾಖೆಯ 1800 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಪ್ರಸ್ತಾವನೆಯಲ್ಲಿ 1500 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ವೇತನ, ಭತ್ಯೆಗಳನ್ನು ಕೊಡಲು ವಿನಿಯೋಗ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇಷ್ಟೊಂದು ದೊಡ್ಡ ಪ್ರಮಾಣದ ಹಣವನ್ನು ವೇತನ ಭತ್ಯೆಯನ್ನು ಕೊಡಲು ವಿನಿಯೋಗ ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷಕರು ಸರಿಯಾದಂಥ ಫಲಿತಾಂಶವನ್ನು ಕೊಡದಿದ್ದರೆ ಅವರ ಮೇಲೆ ಹೊಣೆ ಬೇಡವೇ? ಅಕೌಂಟಬಲಿಟಿ ಬೇಡವೇ? ಶಿಕ್ಷಕರಿಗೆ ಇಷ್ಟೊಂದು ಮೊತ್ತದ ಹಣವನ್ನು ಸಂಬಳ, ಭತ್ಯೆಯೆಂದು ಕೊಡತಕ್ಕ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಅವರಿಂದ ನಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ನಾವು ನಿರೀಕ್ಷೆ ಮಾಡಿದಂಥ ಫಲಿತಾಂಶ ಕೊಡದಿದ್ದರೆ ಆ ಶಿಕ್ಷಕರ ಮೇಲೆ ನಾವೇನು ಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ? ಅವರವರು ಅವರ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡಬೇಕೋ ಬೇಡವೋ? ಸರ್ಕಾರಿ ನೌಕರಿ ಸಿಕ್ಕಿತು, ಬರೀ ಸಂಬಳ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿಬಿಟ್ಟರೆ ಹೇಗೆ? ಕೇವಲ 6 ಪರ್‌ಸೆಂಟ್ 8 ಪರ್‌ಸೆಂಟ್ ಫಲಿತಾಂಶ ಕೊಟ್ಟರೆ ನಾವು ಅವರುಗಳಿಗೆ ಸಂಬಳವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಲೇ ಇರಬೇಕೇ? ಆದ್ದರಿಂದ ಕೆಲಸ ಮಾಡದೆಯೂ ಸಂಬಳವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬಹುದೆಂದು ಎಲ್ಲರೂ ಸರ್ಕಾರಿ ನೌಕರಿಯನ್ನು ಬಯಸುತ್ತಾರೆ. ನಾನು ಈ ವಿಚಾರವನ್ನು ಎತ್ತಿದ ಉದ್ದೇಶ ಅದು.

ಶ್ರೀ ಎನ್. ರಾಜಣ್ಣ : ಸರ್ಕಾರಿ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಹೋಗದೆಯೂ ಸಂಬಳ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬಹುದು, ಖಾಸಗಿಯವರಲ್ಲಿ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಹೋದರೆ ಮಾತ್ರ ಸಂಬಳ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರು ಹೇಳಿರುವುದು ನೂರಕ್ಕೆ ನೂರು ಪರ್‌ಸೆಂಟ್ ಸರಿಯಾಗಿದೆ. ಇದೇ ಸರ್ಕಾರಿ ಕೆಲಸಕ್ಕೂ ಖಾಸಗಿ ಕೆಲಸಕ್ಕೂ ಇರತಕ್ಕ ವ್ಯತ್ಯಾಸ.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಸುರೇಶ್ ಕುಮಾರ್ : ಅಧ್ಯಕ್ಷರೆ, ಸರ್ಕಾರದ ನೀತಿಯಲ್ಲಿ ಆಧುನಿಕ ವರ್ಣಾಶ್ರಮ ಜಾರಿಗೆ ಬಂದಿದೆ. ಬೆಂಗಳೂರನ್ನು ಉದಾಹರಣೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ ಆ ಕ್ಲಾಸ್ ಒನ್ ಶಾಲೆಯೆಂದು

ಏನಿದೆ ನಾನು ಆ ಶಾಲೆಗೆ ಹೋದಾಗ ಒಂದೇ ಶಾಲೆಯಿಂದ, ಒಂದೇ ತರಗತಿಯಿಂದ ಬಂದಂಥ 2 ಜನರು ಐ.ಐ.ಟಿ.ಗೆ ಸೇರಿದ್ದಾರೆ. ಅದೇ ಸರ್ಕಾರ ಶಾಲೆಯಿಂದ ಬರುವ ಮಕ್ಕಳು ಒಂದು ರೀತಿಯಿಂ ಉಪೇಕ್ಷಿತ ಮಕ್ಕಳಾ? ಇವರು ಅವರ ಜೊತೆ ಯಾವ ರೀತಿ ಕಾಂಪಿಟ್ ಮಾಡುವುದು, ಮಾ ಸಚಿವರು ನಾವು ಕೇವಲ ಬೆಂಗಳೂರಿನ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತ್ರ ಮಾತನಾಡುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ, ಆದರ ಸರ್ಕಾರಿ ಶಾಲೆಗೆ ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಮೀಡಿಯಂ ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ, ಬೇರೆ ಕಡೆ ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಮೀಡಿಯ ನಿಲ್ಲಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ರೀತಿ ಅನ್ಇಕ್ವಲ್ ಕಾಂಪಿಟೇಷನ್‌ನಲ್ಲಿ ನಾವು ತೊಡಗಿದ್ದೇವೆ. ಬೆಂಗಳೂರಿನ ಎಂ.ಇ.ಎಸ್.ಅಂತ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಿವೆ, ಅವುಗಳೊಂದಿಗೆ ಒಂದೊಂದು ಸರ್ಕಾರಿ ಶಾಲೆಗಳನ್ನು ಅಟ್ಯಾಚ ಮಾಡಲು ಆಗುತ್ತದೆಯೇ? ಅವರಿಗೆ ಉಸ್ತುವಾರಿ ಕೊಟ್ಟು ಈ ಶಾಲೆಗಳನ್ನು ಅವರ ಶಾಲೆಯ ಮಟ್ಟ ತರಲು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿ ಎಂಬ ವಿಚಾರದ ಬಗ್ಗೆ ತಾವು ಗಮನಹರಿಸಬಹುದು.

ಶ್ರೀ ಡಿ.ವಿ. ಸದಾನಂದಗೌಡ : ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೆ, ನಾವು ಕೇವಲ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಮತ್ತು ಅಧ್ಯಾಪಕರ ವಿಚಾರದ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತ್ರ ಗಮನಹರಿಸತಕ್ಕ ಪ್ರಯತ್ನ ಸರ್ಕಾರದಿಂದ ಆಗುತ್ತಿದೆ. ಇದರ ಜೊತೆಗೆ ತಂದೆತಾಯಂದಿರೂ ಸಹ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಾಗುವ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಇನ್‌ವಾಲ್ವ್ ಆಗುವಂತೆ ಮಾಡಿದಾಗ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೆಚ್ಚಿನ ಮಟ್ಟದ ಫಲಿತಾಂಶವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಸರ್ಕಾರಿ ಶಾಲೆಗೆ ಕಳುಹಿಸುವವರು ಸಾಧಾರಣವಾಗಿ ಬಡವರು ಮತ್ತು ಇತರ ವರ್ಗದವರು. ಅವರ ತಂದೆತಾಯಂದಿರು ಬೆಳಿಗ್ಗೆಯಿಂದ ಸಂಜೆಯವರಿಗೆ ಹೊಟ್ಟೆಪಾಡಿಗೆ ದುಡಿಯಲು ಹೋಗಬೇಕು. ಅವರಿಗೆ ಪ್ರಾಧ್ಯಾಪಕರೊಂದಿಗೆ ಮಾತನಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಮಕ್ಕಳ ತಂದೆತಾಯಂದಿರನ್ನೂ ಸಹ ಶಾಲೆಯ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಇನ್‌ವಾಲ್ವ್ ಆಗುವಂತೆ ಮಾಡಲು ಸರ್ಕಾರ ಆಲೋಚನೆ ಮಾಡಿದರೆ, ಮಕ್ಕಳ ಬಗ್ಗೆ, ಶಾಲೆಯ ಮತ್ತು ತಂದೆತಾಯಂದಿರ ಬಗ್ಗೆ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಚಿಂತನೆ ಮಾಡಿದರೆ ಮಕ್ಕಳ ಮುಂದಿನ ದಾರಿಗೆ ಒಳ್ಳೆಯದಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ದಿಸೆಯಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರ ಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ ಮುಂದಿನ ದಿವಸಗಳಲ್ಲಿ ಒಳ್ಳೆಯದಾಗಬಹುದು.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಪ್ರತಾಪಚಂದ್ರ ಶೆಟ್ಟಿ : ಅಧ್ಯಕ್ಷರೆ, ಫಲಿತಾಂಶಕ್ಕೆ ನೇರವಾಗಿ ಸರ್ಕಾರವೇ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯಾಗುತ್ತದೆ. ಅಧ್ಯಾಪಕರನ್ನು, ಉಪನ್ಯಾಸಕರನ್ನು ಕೊಡದೇ ಫಲಿತಾಂಶ ಬರಲಿ ಎನ್ನತಕ್ಕದ್ದು ಎಷ್ಟು ಸಮಂಜಸ? ಒಂದು ವೇಳೆ ಯಾವುದೇ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಅಧ್ಯಾಪಕರು ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಬದಲಿ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಲು ಏನಾದರೂ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಇದೆಯೇ? ಬದಲಿ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನೂ ಸರ್ಕಾರ ಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ, ಅವರು ಫಲಿತಾಂಶವನ್ನೂ ಕೊಡುತ್ತಿಲ್ಲ ಈ ರೀತಿ ತ್ರಿಶಂಕು ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ನಾವಿದ್ದೇವೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ನಿವೃತ್ತ ಶಿಕ್ಷಕರನ್ನಾದರೂ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ ಈ ಸಮಸ್ಯೆ ಪರಿಹಾರವಾಗುತ್ತದೆ. ಒಂದು ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿ ಅತೀ ಹೆಚ್ಚು ಪರ್‌ಸೆಂಟೇಜ್ ಬಂದಿರುವ ಕಾಲೇಜುಗಳು, ಮತ್ತೊಂದು ವರ್ಷ ಎಲ್ಲಾ ಉಪನ್ಯಾಸಕರನ್ನು ವಾಪಸ್ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ ಅಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಅಡ್ಮಿಷನ್ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಅಂಥ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಇವತ್ತು ನಮ್ಮ ಪರಿಸರದಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತಿದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಬದಲಿ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ನಾವು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಉಪನ್ಯಾಸಕರನ್ನು ವಾಪಸ್ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದು ಮತ್ತು ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಫಲಿತಾಂಶ ಕಡಿಮೆಯಾಗಿದೆಯೆಂದು ಹೇಳತಕ್ಕದ್ದು ಎಷ್ಟು ಸಮಂಜಸ?

ಡಾ|| ಎಂ.ಪಿ. ಕರ್ಕಿ : ಫಲಿತಾಂಶ ಮತ್ತು ಶಿಕ್ಷಕರಿಗೆ ಹೊಂದಾಣಿಕೆ ಮಾಡಿದರೆ, ಫಲಿತಾಂಶ ಬರದಿರುವ ಕಾಲೇಜಿನ ಶಿಕ್ಷಕರನ್ನು ಫೀನಲೈಸ್ ಮಾಡಲು ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಿದರೆ ಅವರು ಅನ್ಯ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಅನುಸರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಕಾಪಿ ಮಾಡಲು ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ, ರ್‍ಯಾಂಕ್ ಪಡೆಯಲು ಬಲವು ಪರೀಕ್ಷೆ ಕೇಂದ್ರಗಳಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ಇನ್ನೂ ಮುಂತಾದ ಕೆಲಸ ಮಾಡಲು ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಬಿಜಾಪುರದಲ್ಲಿ ತಮಗೆ ಗೊತ್ತಿದ ಹಾಗೆ, it used to stand first or second in SLC. ಈಗ ಏನು ಆಯಿತು. ಎಕ್ಸಾಮಿನೇಷನ್ ಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್ ಮಾಡಿದರು. ಕಾಪಿ ಹೊಡೆಯಲಿಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಡಲಿಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ 10-16 ನಂಬರ್‌ಗಳು ಬಂದವು.

ಶ್ರೀ ಎನ್. ಯೋಗೀಶ್ ಭಟ್ : ಮಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ಇರತಕ್ಕಂಥ ಒಂದು ಸರ್ಕಾರಿ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಎರಡು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಪ್ರತಿಶತ ಐವತ್ತರಷ್ಟು ಫಲಿತಾಂಶ ಬಂದಿದ್ದು, ಒಬ್ಬ ಮುಖ್ಯೋಪಾಧ್ಯಾಯಿನಿ ಆ ಶಾಲೆಗೆ ಬಂದ ನಂತರ ಪ್ರತಿಶತ ನೂರರಷ್ಟು ಫಲಿತಾಂಶ ಆ ಮುಖ್ಯೋಪಾಧ್ಯಾಯಿನಿಯು ತೆಗೆದುಕೊಂಡತಹ ಕಾಳಜಿಯಿಂದ ಬಂದಿದೆ. ಇದ್ದ ಇತಿಮಿತಿಯಲ್ಲಿಯೇ, ಅಧ್ಯಾಪಕರುಗಳು ಇನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿನ ಉತ್ಸಾಹ ಮತ್ತು ಆಸಕ್ತಿಗಳನ್ನು ತೋರಿಸಿದರ ಹೆಚ್ಚಿನ ಫಲಿತಾಂಶವನ್ನು ತರಲಿಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿದೆ. ಎಲ್ಲಾ ಕಡೆಗಳಲ್ಲೂ ಸರ್ಕಾರವನ್ನೇ ದೋಷಣೆ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಮತ್ತು ಬೆಟರ್‌ಮೆಂಟ್ ಕಮಿಟಿ ಪ್ಲಸ್ ಅಧ್ಯಾಪಕ ವೃಂದವರು ಆಸಕ್ತಿ ವಹಿಸಿದರೆ ಸಾಧ್ಯ ಇದೆ. 2ನೇ ಪ್ರಶ್ನೆ ತಮ್ಮ ಗಮನಕ್ಕೆ ತರತಕ್ಕಂಥದ್ದು, ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಇವತ್ತು ಸರ್ಕಾರ ಕನ್ನಡ ಮಾಧ್ಯಮ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಅದರಲ್ಲೂ ನಗರಪ್ರದೇಶದ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಹುಡುಗರ ಸಂಖ್ಯೆ ಕಡಿಮೆಯಾಗುತ್ತಿದೆ. ಅದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ನನ್ನ ಒಂದು ಸಲಹೆ ಏನೆಂದರೆ ಅಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಆಂಗ್ಲ ಮಾಧ್ಯಮ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಮಕ್ಕಳ ಸಂಖ್ಯೆ ತುಂಬಿ ತುಳುಕುತ್ತಿದೆ. ಅಲ್ಲಿ ಐದು ಸಾವಿರ ಹತ್ತು ಸಾವಿರ ಡೊನೆಷನ್ ಕೊಟ್ಟು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಸರ್ಕಾರಿ ಶಾಲೆಗಳಿಗೆ ಯಾರೂ ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ಕನಿಷ್ಟ ಸರ್ಕಾರಿ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ಪೋಕನ್ ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಅನ್ನುವುದಾದರೂ ವಿಷಯವನ್ನಾಗಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲು ಅವಕಾಶ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟು ಇದನ್ನು ಒಂದು ಆಕರ್ಷಣೀಯ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಕನ್ನಡ ಮಾಧ್ಯಮ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಇದನ್ನು ಒಂದು ಕೋರ್ಸ್ ಮಾಧ್ಯಮದಲ್ಲಿ ಅಳವಡಿಸುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಮಾಡಬೇಕು. ಇವತ್ತು ಕೂಲಿ ಕಾರ್ಮಿಕರೂ ಸಹ ತಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಆಂಗ್ಲ ಮಾಧ್ಯಮದ ಶಾಲೆಗಳಿಗೆ ಕಳುಹಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಆಸಕ್ತಿ ತೋರಿಸುತ್ತಿರುವ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಕಡೆಯಿಂದ ಅದನ್ನು ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿದ್ದರೆ ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಪ್ರಾಧ್ಯಾನ್ಯತೆ ನೀಡಬೇಕು. ಎರಡನೆಯದಾಗಿ ಆಂಗ್ಲಭಾಷೆಯನ್ನು ಎರಡನೆಯ ಭಾಷೆಯನ್ನಾಗಿ ಅಳವಡಿಸುವಂತಹ ಯೋಜನೆ ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದಿಂದ ಆದರೆ ಇನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿನ ಫಲಿತಾಂಶ ಸಿಗಬಹುದು. ನಗರ ಪ್ರದೇಶದ ಶಾಲೆಗಳಿಗೆ ಇನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಮಕ್ಕಳು ಬರಬಹುದು.

ಶ್ರೀ ಜಿ.ಆರ್. ವೆಂಕಟಚಲಯ್ಯ : ಅಧ್ಯಕ್ಷರೆ, ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ನಾವು ಉಪಾಧ್ಯಾಯರನ್ನು ರಾಜಕೀಯಕ್ಕಾಗಿ ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಆದಕಾರಣ, ಇವತ್ತು ಅವರು ಶಾಲೆಗೆ ಬರಲಿಲ್ಲ ಎಂದರೂ ಅವರ ಮೇಲೆ ಕ್ರಮ ಕೈಗೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ. ಅವರು ಪಾಠವನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಮಾಡಲಿಲ್ಲವೆಂದರೂ

ಅವರ ಮೇಲೆ ಕ್ರಮ ಕೈಗೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ. ಒಂದೇ ವೇಳೆ ಇಲಾಖಾಧಿಕಾರಿಗಳು ಅವರನ್ನು ವರ್ಗಾ ಮಾಡಿದರೆ, ಅವರನ್ನು ಅಲ್ಲೀ ಇರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ನಾವು ಸರ್ಟಿಫಿಕೇಟ್ ಕೊಡುತ್ತೇವೆ. ಆದುದರಿ ನಾವು ಉಪಾಧ್ಯಾಯರನ್ನು ರಾಜಕೀಯಕ್ಕೆ ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿದರೆ, ಆಗ ಮಾ ಅವರ ಮೇಲೆ ಕಠಿಣವಾದ ಕ್ರಮವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಆಗ ಶಾಲೆಗಳಿಗೆ ಇನ್ನು ಉತ್ತ ಫಲಿತಾಂಶಗಳು ಬರುತ್ತವೆ ಎಂಬುದು ನನ್ನ ಭಾವನೆ.

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು : ಉಪಾಧ್ಯಾಯರೂ ಕೂಡ ಒಬ್ಬ ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಪ್ರಜೆಗಳು. ರಾಜಕೀಯವಾ ತಮ್ಮದೇ ಆದಂಥ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಅವರು ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಅವರಿಗೆ ಹಕ್ಕು ಮ ಅರ್ಹತೆ ಇದೆ. ಎಲ್ಲೋ ಒಂದು ಒಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ತಮಗೆ ಬೇಕಾದವರನ್ನು ಸಮರ್ಥಿಸತ ಕೆಲಸವನ್ನು ಅವರು ಮಾಡಬಹುದು. ಆದರೆ ಪುಡಾರಿ ಕೆಲಸವನ್ನು ಅವರು ಮಾಡಬಾರದ ರಾಜಕೀಯವಾಗಿ ಪ್ರಜ್ಞಾವಂತರಾಗಿ ಇದ್ದುಕೊಂಡು ಅದಕ್ಕೆ ತಮ್ಮ ಒಲವು ತೋರಿಸಿದರೆ, ತಾ ಅದನ್ನು ತೀರಾ ಮಡಿವಂತಿಕೆಯಿಂದ ನೋಡಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಅವರೆಲ್ಲರೂ ಸರ್ಕಾರಿ ನೌಕರರಾ ಮುಂದುವರಿಯಬಾರದು ಎಂದೇನೂ ಇಲ್ಲ. ಆದರೆ ಆರೋಗ್ಯಕರವಾದ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ರಾಜಕೀಯ ಮುಖಂಡರ ಆಶ್ರಯವನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಂಡು ಅನಪೇಕ್ಷಿತ ಕೆಲಸಗಳಲ್ಲಿ ಅವ ತೊಡಗಿದಾಗ ಸಮಸ್ಯೆ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗುತ್ತವೆ.

ಶ್ರೀ ಎಸ್ ಸುರೇಶ್ ಕುಮಾರ್ : ಎಜ್ಯುಕೇಷನ್‌ನಲ್ಲಿ ಪಾಲಿಟಿಕ್ಸ್ ಜಾಸ್ತಿ ಆಗಿದೆ. ಪಾಲಿಟಿಕ್ಸ್‌ನ ಎಜ್ಯುಕೇಷನ್ ಕಡಿಮೆ ಆಗಿದೆ.

ಶ್ರೀ ಜೆ.ಸಿ. ಮಾಧುಸ್ವಾಮಿ : ಒಂದು ನನ್ನ ಅನುಭವದ ಮಾತನ್ನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಸಣ್ಣಪುಟ್ಟ ದೋಷಗಳನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸಿಕೊಂಡು ಇಲ್ಲಿ ಒಳ್ಳೆಯ ಫಲಿತಾಂಶವನ್ನು ತರಬಹುದು. ಆದರೆ ಗ್ರಾಮಾಂತ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಗಣಿತ ಮತ್ತು ಇಂಗ್ಲೀಷ್‌ನಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಜನರು ಫೇಲ್ ಆಗಿ ಅಲ್ಲಿಯ ರಿಸಲ್ಟ್ ಹೋಗುತ್ತಿದೆ. ನಾನು ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಸಚಿವರಿಗೆ ಕಾಗದವನ್ನು ಬರೆದಿದ್ದೆ. ಸೈನ್ಸ್ ಟೀಚರ್ಸ್ ಎಂದು ಹಾಕುತ್ತಾರೆ, ಒಂದು ಸ್ಕೂಲ್‌ನಲ್ಲಿ ಬರಿ ಬಯಾಲಜಿ ಓದಿದವರು ಮಾತ್ರ ಇರುತ್ತಾರೆ. ಮತ್ತೊಂದು ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಗಣಿತವನ್ನು ಮಾತ್ರ ಓದಿದವರು ಇರುತ್ತಾರೆ. ಈ ಸಣ್ಣ ಪುಟ್ಟ ವ್ಯತ್ಯಾಸವನ್ನು ಡಿಡಿಪಿಐ ಆಗಲಿ ಅಥವಾ ಜೆಡಿ ಯಾಗಲಿ ಸರಿಪಡಿಸಲ್ಲ. ಆಮೇಲೆ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೆ, ಈ ಸೋಶಿಯಲ್ ಸ್ಟಡೀಸ್ ಏನು ಬರುತ್ತದೆ, ಅದರಲ್ಲಿ ಜಿಯಾಗ್ರಫಿ ಬರಿ ಇಪ್ಪತ್ತು ನಂಬರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಇರುತ್ತದೆ. ಸುಮಾರು 8 ಪ್ರತಿಶತ ಸಹ ಜಿಯಾಗ್ರಫಿ ಓದಿರುವಂತಹ ಹೈಸ್ಕೂಲ್ ಟೀಚರ್ಸ್ ಇಲ್ಲ. ಆಮೇಲೆ ಹಿಂದಿ ಟೀಚರ್ಸ್ ಅನ್ನು ತೆಗೆದು ಜನರಲ್ ಟೀಚರ್ಸ್ ಎಂದು ಹಾಕುತ್ತಾರೆ. ಸಿಪಿಎಡ್ ಅವರನ್ನು ಸಹ ಜನರಲ್ ಟೀಚರ್ಸ್ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಬೇರೆ ಶಾಲೆಗಳಿಗೆ ವರ್ಗಾವಣೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಇಂತಹ ಸಣ್ಣ ಪುಟ್ಟ ಆಡಳಿತಾತ್ಮಕ ದೋಷಗಳನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸಿಕೊಂಡರೆ ಇನ್ನು 4-5 ಪರ್ಸೆಂಟ್ ಹೆಚ್ಚಿನ ರಿಸಲ್ಟ್‌ಅನ್ನು ಕೊಡಬಹುದಿತ್ತು. ಆದರೆ ಇದರ ಕಡೆ ಗಮನ ಕೊಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ಈ ಡಿಡಿಪಿಐ ಗಳೆಲ್ಲಾ ಬರಿ ಆಡಳಿತ ನೋಡುವುದು ಎಲ್ಲಾ ಬ್ಯುರೋಕ್ರಾಟ್ಸ್ ಆಗುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಒಬ್ಬ ಡಿಡಿಪಿಐ ಕೂಡ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ರಿಸಲ್ಟ್ ಏನಾಗಿದೆ ಎನ್ನುವುದರ ಬಗ್ಗೆ ಕುಳಿತುಕೊಂಡು

ಮಾತನಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಸೈನ್ಸ್ ಎರಡು ಇದ್ದಾಗ ಒಂದು ಬಯಲಜಿ ಇರಬೇಕು, ಇನ್ನೊಂದು ಮ್ಯಾಥ್ಸ್ ಇರಬೇಕು ಅನ್ನೋ ಕಾಮನ್‌ಸೆನ್ಸ್ ಕೂಡ ಅವರಿಗೆ ಇಲ್ಲದೆ ಇವತ್ತು ಮಕ್ಕಳು ಫೇಲಾಗುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಗಣಿತವನ್ನು ಟೀಚ್ ಮಾಡುವವರಿಗೆ ಈಗ ಒಂದು ದೋಷ ಆಗಿದೆ. ಕಂಪ್ಯೂಟರ್ಸ್ ಅನ್ನು ಅವರು ಇಂಟರ್‌ಡ್ಯೂಸ್ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ, they are not all aware of computer science. ಅವರಿಗೆ ಹೈಸ್ಕೂಲ್‌ನಲ್ಲಿ ಕಂಪ್ಯೂಟರ್ ಬೇಸಿಕ್ಸ್ ಹೇಳಿ ಕೊಡಿ ಎಂದರೆ, ಅವರು ನಮ್ಮ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಸೈನ್ಸ್ ಮ್ಯಾತ್ಸ್ ಓದಿ ಬಂದಿರತಕ್ಕ ಟೀಚರ್ಸ್‌ಗಳು ಅವರು, ಅವರು ನೇರವಾಗಿ ನಮಗೆ ಹೇಳಿಬಿಟ್ಟರು ನಮಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ ಎಂದು ನಾವು ಏನು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಹೇಳಿ ಕೊಡುವುದು ಎಂದು, ನಾನು ನಮ್ಮ ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿ ರಿವ್ಯೂ ಮಾಡಿದ್ದೇನೆ. ಈ ಎಲ್ಲಾ ವ್ಯತ್ಯಾಸಗಳನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸದೆ ಹೋದರೆ ಎಸ್‌ಎಸ್‌ಎಲ್‌ಸಿ ಲೆವಲ್‌ನಲ್ಲಿ ಒಳ್ಳೆಯ ರಿಸಲ್ಟ್ ಕೊಡಲಿಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯ ಇಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಎಸ್. ಪುಟ್ಟಣಯ್ಯ : ಸನ್ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೆ, ಶಿಕ್ಷಣದ ಬಗ್ಗೆ, ಬಹಳ ಗಂಭೀರವಾಗಿ ಚರ್ಚೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೀರಿ, ಮೂಲಭೂತವಾಗಿ ಇಷ್ಟೊಂದು ಅಸಮಾನತೆಯನ್ನು ಶಿಕ್ಷಣ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯು ಉಳಿಸಿಕೊಂಡಿದೆ. ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಲಕ್ಷ ಡೊನೇಷನ್ ಪಡೆಯತಕ್ಕ ಶಾಲೆಗಳು ಇವೆ. ಅರವತ್ತು ಸಾವಿರ ಕೊಟ್ಟು ಯುಕೆಜಿ, ಹಾಗೂ ಎಲ್‌ಕೆಜಿಗಳಿಗೆ ಸೇರಿಸತಕ್ಕ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಶಿಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಇಷ್ಟೊಂದು ಅಸಮಾನತೆಯನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಯಾವ ಯಾವ ವರ್ಗಕ್ಕೆ ಯಾವ ಯಾವ ರೀತಿಯ ಶಿಕ್ಷಣ ಬೇಕು, ಅದನ್ನು ಮುಂದುವರೆಸಿಕೊಳ್ಳದೆ, ಜೊತೆಗೆ ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ರೀತಿಯ ಶಿಕ್ಷಣ, ಪಟ್ಟಣಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ರೀತಿಯ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ನಾವು ಸಮಾನತೆಯಿಂದ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿ ಮಾಡಿ ಸಮಾನತೆಯ ಅಂಕಗಳನ್ನು ಗಳಿಸುವಂತಹ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ತುಂಬುತ್ತೇವೆ ಎನ್ನತಕ್ಕಂಥದ್ದು. ಎಷ್ಟೊಂದು ಅಸತ್ಯ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ದಯವಿಟ್ಟು ತಾವು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ರಾಜ್ಯಮಟ್ಟದ ಮತ್ತು ರಾಷ್ಟ್ರಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಚರ್ಚೆ ಆಗಿ ಸಮಾನತೆಯ ಶಿಕ್ಷಣದ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡರೆ ಅನುಕೂಲ ಸಾಧ್ಯವೆಂದು ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳೂ ಸಹ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಇನ್ನೊಂದು ಏನು ಎಂದರೆ ಒಬ್ಬ ಹೆಣ್ಣುಮಗಳು ಬಿ.ಎ. ಓದಿರುತ್ತಾಳೆ ಗಂಡ ಎಂ.ಎಸ್.ಸಿ ಮಾಡಿರುತ್ತಾನೆ. ಇವರು ತಮ್ಮ ಮಗನನ್ನು ಓದಿಸಬೇಕು, ನಮ್ಮೂರಿನಲ್ಲಿ ಇರತಕ್ಕಂಥ ಒಬ್ಬ ಕೃಷಿ ಕಾರ್ಮಿಕ ಅವನು ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಎದ್ದರೆ ಗದ್ದೆಗೆ ಹೋಗುತ್ತಾನೆ. ಅವನ ಹೆಂಡತಿ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಆದರೆ ನಾಟಿ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಕೂಲಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತಾಳೆ. ಆ ಮಗನನ್ನು ಓದಿಸುವುದಕ್ಕೂ ವ್ಯತ್ಯಾಸ ಇರುತ್ತದೆ.

ಜೆ.ಹೆಚ್. ಪಟೇಲ್ (ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳು) : ಸಮಾನತೆಯ ಭಾವನೆ ಏನೂ ಓದದೇ ಇರುವವರ ಹತ್ತಿರ ಇದೆಯೇ ಹೊರತು ಓದಿದವರಲ್ಲಿ ಅದು ಇಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಜಿ.ವಿ. ಶ್ರೀರಾಮರೆಡ್ಡಿ : ಹಾಗಾದರೆ, ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಕೊಡುವುದು ನಿಲ್ಲಿಸಿದರೆ ಒಳ್ಳೆಯದಾಗುತ್ತದೆ. ನನಗೆ ಪರಿಹಾರವನ್ನು ಹೇಳಬೇಕು.

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು : ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳು ಹೇಳಿದ ಮಾತಿನ ಹಿಂದೆ ಇರತಕ್ಕ ಅರ್ಥ ಲೋಕಜ್ಞಾನಕ್ಕೂ ಅಕ್ಷರಜ್ಞಾನಕ್ಕೂ ಬಹಳ ಅಂತರಸ ಇದೆ. ಲೋಕಜ್ಞಾನ ಇರತಕ್ಕವರು ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರಜ್ಞಾವಂತರಾಗಿ

ನಡೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಬರೀ ಅಕ್ಷರಜ್ಞಾನ ಇದ್ದರೆ ಲೋಕಜ್ಞಾನ ಎಲ್ಲಾ ಬಂದ ಹಾಗೆ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ ಎನ್ನತಕ್ಕ ಮಾತನ್ನು ಅವರು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಸೋಮಶೇಖರ್ (ಉನ್ನತ ಶಿಕ್ಷಣ ಸಚಿವರು) : ಮಾನ್ಯ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳು ಹೇಳಿದಂತಹ ಮುತ್ತಿನಂಥಹ ಮಾತು ಎಷ್ಟು ಅರ್ಥಗರ್ಭಿತವಾಗಿದೆ. ನಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳಲ್ಲಿ ಏನು ಇಗ್ನೊರೇನ್ಸ್ ಇನೋಸೆನ್ಸ್ ಇರುತ್ತದೆ, ಅದು ಬೆಳೆಯುತ್ತಾ, ಬೆಳೆಯುತ್ತಾ ಹೋದಂತೆ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಹೆಚ್ಚಾಗುತ್ತಾ ಹೋದಂತೆ ಮಕ್ಕಳಲ್ಲಿ ಸಂಕುಚಿತ ಭಾವನೆ ಹೆಚ್ಚಾಗುತ್ತಾ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಈ ಮುಗ್ಧ ಜನಗಳು ನಿಶ್ಕಲ್ಮಷವಾದಂಥ ಹೃದಯವನ್ನು ಹೊಂದಿರುತ್ತಾರೆ. ಒಂದು ಚೂರು ವಿಷ ಅವರ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗುತ್ತಾ ಹೋದಂತೆ ಅವರಲ್ಲಿ ಸಂಕುಚಿತ ಭಾವನೆ, ದ್ವೇಷ ಅಸೂಯೆ ಜಾಸ್ತಿ ಬೆಳವಣಿಗೆ ಆಗುತ್ತದೆ. ಆದುದರಿಂದ ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಶಿಕ್ಷಣ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಮೂಲಭೂತವಾದ ಬದಲಾವಣೆಯನ್ನು ತರಬೇಕು.

ಶ್ರೀ ಕೆ.ಎಸ್. ಪುಟ್ಟಣ್ಣಯ್ಯ : ಈ ಸಂಕುಚಿತ ಮನೋಭಾವನೆ ಸೃಷ್ಟಿಯಾಗಿರುವುದು ಓದಿರುವ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳ ಲೋಪದಿಂದ ಆಗಿದೆಯೇ ಅಥರಾ ಶಿಕ್ಷಣ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಿಂದ ಆಗಿದೆಯೇ?

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು : ಶಿಕ್ಷಣದ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಲ್ಲೇ ಲೋಪ ಇದೆ.

ಶ್ರೀ ಕೆ.ಎಸ್. ಪುಟ್ಟಣ್ಣಯ್ಯ : ಶಿಕ್ಷಣ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಲ್ಲೇ ಲೋಪ ಇರಬೇಕು. ಆದ್ದರಿಂದ ಆ ರೀತಿಯ ಸಂಕುಚಿತ ಮನೋಬಾವನೆ ಓದಿದವರಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತಿರುವುದು.

SRI J.A. FERNANDES : I am happy that lot of debate has taken place. Sir, the main point and the main thrust of my speech this morning is that you are aware of standard of education being deteriorating rather than improving. A time has come when the introduction of assistance whereby all governement employees must send their children to Government Schools and it is the only way to improve the standard of education in Government institutions. May be a drastic measure but what else can we do as we are enter the Third Millenium in this golden jubliee year of Independence. It is also necessary to consider giving autonomy to some of the good colleges that we have in the State. Tamil Nadu has set the example and this is the one way by which I am sure the collegiate Education can be given a boost or an approval. Most of the other matters I have already covered. However, my only request is that the Governemnt will understand the need to bring education to the people in whichever place they are situated and remove the difficulties that they face having to come all

he way to Bangalore to get their minor jobs attended to. Decentralisation, better legree of traning in public relations and dealing with the poor people who run he institutions is the absolute necessity. What has to be understood is, the private organisations supplement the Government's approach should be to help, o facilitate, to finance and to encourage such private educational institutions.

12.20 ಪಿ.ಎಂ.

It is only then that we can improve upon half percent literacy rate over the last 50 years. Let us hope before we reach the 21st century, in these 2 years we will improve by another 20% and that is the real achievement to the education department in general, to us in particular as legislators and bring a greater degree of literacy to the rural masses in the manner in which it suits them. Hardly any type of education suits the rural people. We should teach more agricultural methods to improve agricultural knowledge as to how to use agricultural inputs like fertilisers. None of this comes into the SSLC stream. How are the rural masses to remain in the rural areas and created influx into the cities and increase slum problems. We have to ensure education system keeps rural people in the rural areas, to improve their standard of life and farming methods and bring about a greater degree of understanding of their problems among themselves and to solve them at their level so that they remain in the village and improve the village. As you know village economy is the country's economy. Agriculture is our basic necessity. Without agriculture, there is no other industry we can talk about. Sir, I thank you for the kind opportunity given to me to speak this morning. Before I conclude I would request the Government to kindly increase the grant given to our Anglo-Indian students for their college courses from the present Rs. 50,000/- which was paid last year to at least Five Lakhs of Rupees this year and I can assure you this community will be more than grateful to the Government on the one hand and prove to you that you have not displaced your generocity. Thank you very much.

MR. SPEAKER : Now I call upon the Chief Minister to make a statement. And then Mr. Muddahanume Gowda.